

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/09 • 6 Mart 2009 • 1 TL

8 Mart'tan 1 Mayıs'a...

**"Devrimci bahar"ı
yaratmak için
ileri!**

İÇİNDEKİLER

Devrimci baharı yaratmak için	
devrimci güçlere düşen görevler	3
Hükümet-Doğan Holding çatışmasında	
yeni evre...	4
Devrimci seçim çalışmamızın	
bazı sorunları	5
Evrin Erdoğan ile yerel seçimler üzerine	
konuştuk...	6
Hacı Bora Koç ile yerel seçimler üzerine	
konuştuk...	7
CHP'den işsizliğe çözüm önerileri...	8
Küçükçekmece'de 8 Mart...	9
Esenyurt'ta coşkulu 8 Mart etkinliği...	10
Direnişçi işçilerle 8 Mart etkinliği...	11
İşçi ve emekçi hareketinden...	12
ATV-Sabah'ta grev sürüyor, dayanışma	
büyüyor...	13
BDSP'nin seçim gündemli faaliyeti	
büro açılışları ile sürüyor...	14-15
Kapitalist sistem ve	
ulaşım sorunu	16-17
Direnen Makyal-Erka işçileri açıklık	
grevine başladı...	18
Posta emekçilerinin Ankara yürüyüşü	19
Gençlik hareketinden...	20-21
Çeber davasında deliller yok ediliyor!	22
Pakistan'da şeriat tehdidi...	23
Kapitalizmin küresel krizinin dalgaları	
yayıyor...	24
Bir kez daha seçimler üzerine / II	
M. Can Yüce	25
Biz kendi bayrağımız altında kendi	
yolumuzda yürüelim!	26
Mücadele postası	27

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/09 ● 6 Mart 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul

Tel: 0 (212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü bu Pazar günü çeşitli eylem, etkinlik ve mitinglerle kutlanacak. Son 4-5 yıldır 8 Mart gündemi üzerinden sol hareket saflarında bir ayrışma yaşanmakta ve bu ayrışma sonucu olarak iki ayrı 8 Mart gerçekleşmektedir. Bu yıl da aynı tablo ile karşı karşıyayız. Bir tarafta 8 Mart'ın sınıfsal anlamına ve devrimci özüne aykırı bir tutumun ifadesi olarak liberal-reformist-feminist karışımı bileşenlerin "erkeksiz" olarak kutladıkları bir 8 Mart. Öte yandan sınıfsal ve devrimci içeriğine ve anlamına uygun ve devrimci bir duruşun ifadesi bir 8 Mart.

Yıllardır bu temelde yaşanan ayrışma gelinen yerde kesin çizgilerle ve artık tümüyle bir kopuşu ifade etmektedir. Bu kopuşun anlamı ise yeterince açıktır. Kuşkusuz bu kopuşun sadece 8 Mart gündemi üzerinden kendisini ifade etmesi bir zaafiyetin de göstergesi sayılmalıdır. Ancak devrimci ilkeler temelinde yaşanan her ayrışma ve kopuşma ileriye doğru atılmış bir adım olarak değerlendirilmelidir.

Son yıllarda sol hareketin devrimci ve reformist kanatları arasında yaşanan ayrışma ve saflaşmalarda ilkesel ve stratejik tutumların geri plana itildiği biliniyor. Denebilir ki olduğu kadarıyla bu ayrışma önemli ölçüde de 8 Mart ve 1 Mayıs gündemlerine sıkışmış bulunmaktadır. Bu gündemlerin dışındaki her ciddi ve önemli siyasal gelişme ve olay karşısında devrimci güçlerin ortak bir devrimci eksen oluşturmak bakımından belirgin bir zayıflık içinde oldukları görülüyor. Devrimci bir odak ya da eksenin yaratılmadığı her durumda ise liberal-reformist sol güçlerin etkin bir konum elde ettikleri yeterince açıktır. Bu konumun sınıf ve kitle hareketine devrimci bir müdahalenin zeminini de önemli ölçüde daraltıldığı ve devrimci güçleri yer yer müdahale edemez bir alanda sürüklediği biliniyor. Böyle bir alana sürüklenmek ise kaçınılmaz olarak devrimci güçlerin sınıf ve kitle hareketini devrimcileştirme çabasını zaafa uğratarak etkisiz bir konuma itmektedir. Açık ki sorunun işaret ettiğimizi yanı sıra sadece bir boyutunu içermektedir. Bugün devrimci hareketin içine düştüğü ve yaşadığı tüm zaaf ve zayıflıklar temelde ideolojik ve sınıfsal kimliğinden kaynaklanmaktadır. Bu kimlik korunduğu koşullarda bu zaaf ve zayıflıkların aşılabilmesi

mümkün değildir.

Yine de bugünkü koşullarda 8 Mart ve 1 Mayıslar üzerinden ortaya çıkan bu saflaşmanın anlam ve önemi yeterince açık olmalıdır. Komünistler bu tutumun gereklerine uygun bir çaba ve pratik ortaya koyacaklardır. Nitekim her 8 Mart ve 1 Mayıs gündemi söz konusu olduğunda devrimci bir tutum ve iddianın taşıyıcıları olduklarını kanıtlamışlardır. Bu 8 Mart ve 1 Mayıs'ta da bu tutumun taşıyıcısı olacaklardır.

"Devrimci bahar"ı kazanmak aynı zamanda bu tutumun kesin bir tarzda hayata geçirilmesine bağlı olacaktır.

H. Fırat

Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat

Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Devrimci baharı yaratmak için devrimci güçlere düşen görevler

Rejim krizi halini alan düzen içi çatışmanın durulmuş gibi görüldüğü bir evrede ortaya çıkan ekonomik kriz, düzen cephesini fazlasıyla açmaz almış bulunuyor. Bu açmazı devrimci amaçlar doğrultusunda derinleştirmek ve düzenin çelişkilerinden devrim mücadelesini güçlendirmek için faydalanmak günün en temel devrimci görevidir. Bunu döne döne vurguluyoruz.

Kapitalizmin derinleşen krizine karşı işçi ve emekçilerin tepkisini açığa çıkarmak, talepleri doğrultusunda harekete geçirmeye çalışmak ve sınıfın birleşik mücadelesini yaratmak için çaba harcamak olarak somutlanabilecek bu devrimci görevin yeterince yerine getirilebildiğini söylemek mümkün görünmemektedir. Dolayısıyla önümüzdeki bahar sürecini de kapsayan ve aşan bu görev halihazırda orta yerde durmaktadır.

Bu görev yerine getirilmeden, toplumsal muhalefetin öncü dinamik gücü olarak işçi ve emekçiler mücadele sahnesine çıkarılmadan, bunun için gereken her türden sorumluluk yerine getirilmeden ne düzen siyasetinin gerici atmosferi dağıtılabilir, ne sermayenin saldırıları geriletebilir, ne de devrimci bir kitle hareketi geliştirilebilir. Güncel her türden gelişmeye bu görev ve sorumluluk üzerinden bakmak gerekmektedir.

Kriz ortamından devrimci amaçlar doğrultusunda faydalanmanın pratik karşılığı kapitalizmin krizine ve krizin sonuçlarına karşı birleşik ve militan bir sınıf hareketi geliştirmek için tüm emek güçlerinin bir araya gelebileceği örgütsel platformlar yaratmaya çalışmaktır. Devrimci ve ilerici güçlerin kriz karşısındaki konumlanışı ne yazık ki bu görev ve sorumluluğun fazlasıyla uzağındadır.

Bu çabanın merkezinde olması gereken sol siyasal güçler ile bu çabanın bir parçası olması gereken sendikaların tablosu ortadadır.

Devrimci konum ve kimliklerini 12 Eylül yenilgisinin ardından terk eden, düzenin icazet alanına boylu boyunca uzanan reformist sol çevreler, yaşadıkları bu tasfiyecilik sürecinin ardından, düzen siyasetinde güç olmayı kitleleri peşlerinden sürükleyebilecekleri bir imkan olarak görmektedirler. Bunun sonucu ortadadır. Liberalizm, mücadele kaçınılması ve parlamentarizm bugün reformist sol çevrelerin mayasını oluşturmaktadır.

İdeolojik konumları gereği devrimci demokrasinin sınırları da bilinmektedir. Devrimci demokrat halkçı akımlar sınıf hareketi kendini hissettirmeye başladıkça sınıfa yönelmekte, hareketlilik dönemlerinde sınıfı yeniden keşfetmektedirler. İşçi sınıfının tarihsel rolünü ve devrimci misyonunu kavrayamamaktadırlar. İdeolojik bir yenilenme yaşanmadan aşılamayacak olan bu soruna rağmen, sınıf hareketine yönelik bu ilginin yine de bir anlamı bulunmaktadır.

Sendikal bürokrasi ise birleşik, militan bir sınıf hareketi yaratmanın önündeki en temel engeldir. Oluşabilecek mücadele dinamiklerini bastırmak için elinden geleni yapan sendikal bürokrasinin önemli bir kesimi sermaye ile doğrudan işbirliği halindedir. Kalanı ise uzlaşmacı mücadele çizgileri nedeniyle sermayeye dolaylı olarak hizmet etmektedir. Sendikaların kriz karşısındaki tutumları, geleneksel sendikal hareketin iflasını teyit etmektedir.

Ancak, krizin ağır ve yıkıcı sonuçları artmaya, işçi

ve emekçi kitlelerdeki öfke ve tepki dışı vurmaya başladıkça, sendikal hareketin mevcut konumunu koruması olanaklı olmayacaktır. Gelişecek bir sınıf hareketliliği, krize karşı mücadele edenler ile etmeyenleri ayrıştıracaktır.

Önümüzdeki dönemde sınıf ve kitle hareketinin seyrini krize karşı sol siyasal güçlerin konumlanışı belirleyecektir. Burada devrimci güçlere düşen temel görev, krizin sosyal ve politik sonuçlarını devrimci iktidar mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda bir müdahaleye konu etmektir. Bahar sürecinin gündemlerine de tarihsel ve güncel görevler bütünlüğünde, devrimci amaç ve ilkeler zemininde yaklaşmaktır.

Bahar döneminin bir parçası olan 8 Mart bu sene kriz ortamında ve yerel seçim atmosferinde kutlanmaktadır. Sol siyasal güçlerin kriz karşısındaki konumlanışına, yerel seçimlerde reformist sol çevrelerin devrimci ilke ve amaçlardan yoksun, işçi ve emekçilere sandığı, dolayısıyla düzeni çözüm olarak sunan politik platformuna yedeklenen kimi sol güçlerin tutumlarına rağmen, devrimci ve ilerici güçler birçok kentte bir araya gelerek, bu yıl da 8 Mart'ı tarihsel anlamına uygun bir zeminde örgütlemektedirler. Devrim ve sosyalizm mücadelesine sahip çıkanlar bir kez daha 8 Mart'ı tarihsel ve sınıfsal anlamına uygun bir içerikte kutlamaktadırlar.

Son 4 yıldır 8 Martlar'da yaşanan parçalı tablo bu yıl da değişmemiştir. Ancak bu parçalılık, düzeni karşısına alan, kadın sorununa mülkiyet ve iktidar ilişkileri bağlantısı içinde yaklaşan güçler ile sorunu burjuva feminist bir çizgide ele alanların, 8 Martlar'ın tarihsel anlamını, sınıfsal özünü ve devrimci içeriğini karartanların yaşadığı politik ayrışmanın pratik bir sonuç olarak yansımalarından başka bir şey değildir.

8 Mart'ın devrimci özünün boşaltılmasını kabul etmeyen devrimci güçlerin, feminist ve reformist çevreler ile ideolojik-politik planda yaşadıkları ayrılığı bu sene de pratiğe taşımış olmaları anlamlıdır. Ancak, 8 Martlar'ı devrimci ilke ve amaçlar doğrultusunda bir müdahaleye konu eden devrimci güçlerin benzer bir tutumu kriz ve yerel seçimlerde gösterememiş olması ciddi bir zaaf ve eksikliklerdir.

Güncel görevlerine tarihsel sorumluluklarından yaklaşan ve bunun vazgeçilmez bir parçası olarak devrimci ilke ve amaçları esas alan komünistler, 8 Martlar'ı reformist bataklıktan çıkarma, onu gerçek

sahipleri olan işçi ve emekçilere yeniden kazandırmaya mücadelesinde aktif bir taraf oldukları gibi, bugün de kriz ve yerel seçimler karşısında alınması gereken devrimci tutum konusunda benzer bir misyonla hareket etmektedirler.

Komünistler olarak, 8 Mart'ı sınıfsal özüne, tarihsel anlamına uygun bir biçimde kutlamayı devrim mücadelesi adına büyük bir başarı ve sınıf mücadelesi için politik bir kazanım olarak ilan etmiştik. Bu kazanımı bugünlere taşıma, daha geniş kesimlere maletme çabasının devrimci güçler açısından anlamı ve önemi ortadadır.

Önümüzdeki dönemin devrimci görevi, 8 Martlar'da başarılabilen bu birlikteliği krizin yol açtığı sosyal ve siyasal gelişmelere müdahale temelinde de yakalayabilmek, krizin sonuçlarından devrimci ilke ve amaçlar doğrultusunda yararlanabilmektir. Kendi dışındaki tüm dinamiklere ve gelişmelere bu temelde müdahale edebilmektir.

Devrimci güçler açısından her bahar döneminin temel vurgusu olan "devrimci baharı yaratma" hedefi tek başına eylem ve etkinliklere, anmalara kendi içinde devrimci müdahalede bulunmakla sınırlı olmamalıdır. Bu işin pratik yanısırdır. Devrimci baharı yaratma hedefi ancak güncel gelişmelerle baği içerisinde sınıf ve kitle hareketine yapılacak devrimci siyasal müdahalenin gereklerinin yerine getirilmesiyle mümkün olabilecektir.

Tüm kazanımlarına ve anlamına rağmen, 8 Martlar'da devrimci ilke ve amaçlarla bir araya gelebilen güçlerin gözden kaçırıldığı, boşlukta bıraktığı esas sorun da budur.

Bugünkü kriz koşullarında devrimci siyasal mücadelenin ihtiyaçları, dolayısıyla devrimci güçlere düşen görev, tüm mücadele dinamiklerini devrimci bir çizgide bir araya getirmeyi esas alan bir sosyal mücadele eksenini ve merkezi yaratabilmektir. 8 Martlar'da bu inisiyatifini sergileyebilen devrimci ve ilerici güçler krize karşı mücadelenin görevlerine de bu inisiyatifle yaklaşmalıdır. Bunun olanakları vardır, yeter ki bir bütün olarak ilerici-devrimci hareket bu sorumluluğa uygun davranabilsin, gereklerini yerine getirmek doğrultusunda bir çaba içerisine girebilsin.

Komünistler, "devrimci baharı yaratma" hedefine bu misyonla yaklaşmakta, dönemin devrimci görev ve sorumluluklarını yerine getirmek için tüm güç ve enerjilerini seferber etmektedirler.

Hükümet-Doğan Holding çatışmasında yeni evre...

Dinci gerici saldırının dozunu arttırıyor!

Türk egemen sınıflarının rant ve iktidardan daha büyük pay alma çatışması inişli çıkışlı olsa da istikrarlı bir seyir izliyor. Dinci-laik, ordu-AKP hükümeti, Tayyip Erdoğan-Doğan medya türünden görünümle dışa vuran çatışma, Amerikancı, gerici, işçi ve emekçi düşmanı güçler arasında cereyan etmektedir. Hal böyleyken taraflar birbirlerini yabancı oldukları bir takım değerlerden yoksun olmakla suçluyorlar. Bu ikiye bölünmüş söylemler, toplum nezdinde “çatışmanın haklı tarafı” görünümü kazanabilmek adına gündeme getiriliyor.

Dinci gerici kanadın, hükümet olmanın olanaklarını da kullanarak Doğan Holding'e astronomik vergi cezası keserek yeni bir taarruza kalkışması, durulmuş gibi görünen çatışmayı bir kez daha alevlendirdi. Çatışmanın bu evresinde taraflar basın özgürlüğünden, basın çalışanlarının sendikal haklarından söz ederek, birbirlerinin kirli sicillerini deşifre etmeye başladılar.

Saldırgan konumda bulunan dinci gericiğin merkezi AKP hükümeti ile şefi Tayyip Erdoğan, egemenler arası çatışmada kritik yer tutan yerel seçimlerden galip çıkmak için tam bir gözü dönmüşlikle hareket ediyor. AKP hükümetine borazanlık yapan dinci gerici medya da, çatışmanın aktif tarafı olarak rol üstlenmiş durumda. Kriz, krizin sonucu artan işsizlik, yerel seçimler, Ergenekon davası, emperyalist-siyonist güçlerle ilişkiler vb. konularda hükümet yandaşı dinci medya, tam bir dezenformasyon seferberliği içinde.

Derinleşen ekonomik krizin seyrini, artan işsizlik, yerel seçimler gibi, bugünlerde kritik önem taşıyan bu konularda AKP hükümetini rahatsız eden yayımlar yapan Doğan Medya, Amerikancı Tayyip'in hismine uğradı. Medya sektörünün krizden etkilenmeye başladığı bir dönemde kesilen 800 milyon TL gibi astronomik bir vergi cezası ile saldırıya maruz kalan Doğan Medya, dinci gericiğin hamlesini haksız, yasadışı ve “basın özgürlüğüne darbe” indirmeyi hedefleyen bir girişim olarak değerlendirdi. Holdingin istihdam ettiği bazı kalemşörler de, AKP hükümetinin emekçileri hedef alan saldırıları ve basın özgürlüğü konusundaki baskıcı politikalarını teşhir etmeye başladılar.

Yazılanlara bakıldığında, Aydın Doğan medyasının emekçilerden yana, basın özgürlüğünü savunan bir anlayışı temsil ettiği sanılır. Oysa bu medya tekelinin insan hak ve özgürlükleri konusunda sicilinin fazlasıyla kirli olduğu bilinmektedir. Yargısız infazlar, Ulucanlar katliamı, ölüm orucu süreçleri, 19 Aralık kıyımı vb. olaylar sırasında, bu medya holdinginin yayın çizgisinin ne insan hak ve özgürlükleri ne basın etiği ne de basın özgürlüğü ile bağdaşır yanı vardı. Dahası bizzat Aydın Doğan, “*Ya sendika ya istifa!*” dayatmasında bulunarak, sendikayı holding bünyesinden temizlemiştir. Doğan Medya tekelinin bugün AKP hükümetinin bazı saldırıya icraatlarını teşhir etmesi tam bir ikiye bölünmüşlüktür, bizzat saldırının hedefinde bulunmasından kaynaklanmaktadır.

Saldırgan konumda bulunan dinci gericiğin şefi Amerikancı Tayyip ise, yine her zamanki arsızlığını

sergilemektedir. Van'daki seçim mitinginde yaptığı konuşmada Aydın Doğan'ın açıklamalarına yanıt veren Tayyip Erdoğan, “*Bizi işçi haklarını yok etmekle suçladınız ama kurumlarınızda sendikaları bitirdiniz. Basın çalışanlarını köle gibi çalıştırdınız*” türünden laflar edebilmektedir.

Bir başbakan ancak bu kadar fütursuz olabilir. Başbakan, işçilerin köle gibi çalıştırılmasına karşı çıkan, sendikal örgütlülüğü savunan bir anlayışı temsil ediyormuş gibi konuşuyor. Oysa bu aynı kişi, 1 Mayıs'ta alanlara çıkan işçilerin üzerine devlet güçlerini vahşi bir şekilde saldırtmakla kalmamış, “ayaklar baş olursa” söylemi ile işçi sınıfı ve emekçilere hakaret etmekten de geri durmamıştır. Yerli ve yabancı sermayedarların emri altında çalışan AKP hükümetinin başı Tayyip Erdoğan, faşist cuntanın bile İş Yasası'nda göze alamadığı değişikliklerin altına imza atarak, işçi ve emekçi düşmanlığını sayısız kez tescil etmiştir.

Doğan Holding'e saldırırken sendikaların bitirilmesinden, emekçilerin köle gibi çalıştırılmasından dem vuran Tayyip, yandaşı medyasının ayyuka çıkan sendika ve işçi düşmanlığının sözünü etmemektedir. Şaibeli bir şekilde ele geçirilen ATV-Sabah grubunun başında Tayyip'in eniştesi bulunuyor. AKP borazanlığı yapanlar arasında yer alan ATV-Sabah grubu, basın emekçileriyle TİS imzalamaktan kaçınmış, greve çıkan 11 emekçiyi ise anında kapının önüne koymuştur. Hükümetin yandaşı medyada sendikalı tek bir emekçi bulunmazken, bu yayın şirketleri işçi ve emekçi düşmanlığını doruğa çıkartan bir çizgi izlemektedirler. Sendikaların ve emekçilerin her türlü örgütlenme girişiminin saldırıya maruz kalması dinci gerici medyanın uğursuz geleneklerden biridir.

AKP hükümeti ile Tayyip Erdoğan'ın, emekçilerin çalışma koşullarının düzeltilmesi ya da sendikalı çalışma hakkı gibi sorunları olmadığı herkesin malumudur. Kapitalizmin krizinin daha da derinleşeceği, seçimler ertesinde İMF ile anlaşmaya imza atılacağı, patronları rahatlatmak için yeni “tedbir paketleri”nin açılacağı göz önüne alındığında,

işsizlik, yoksulluk ve sefaletin daha da derinleşeceği kendiliğinden anlaşılır. Demek ki, sermaye düzeni ve onun icra kurulu olan hükümetin gündeminde Tayyip'in sözünü ettiği sendikal haklar ya da kölece olmayan çalışma koşullarının yaratılması değil, tam tersi bulunuyor.

Derinleşen krizin yaratacağı yıkıcı sonuçlar, işçi sınıfı ve emekçilerin hoşnutsuzluğunu da arttıracaktır. Süreç, sınıf ve kitle hareketinin gelişme dinamiklerinin birikmesini koşullayacaktır. Toplumsal muhalefetin gelişmesini engellemek Amerikancı rejimin önceliği olduğuna göre, önümüzdeki dönemde devlet terörünün yanısıra ekonomik, ideolojik, siyasal, kültürel şiddetin de artacağını tahmin etmek güç değil. Bu saldırıda medyanın yarısına tekabül eden hükümet borazanı dinci gerici medyanın özel bir rol üstleneceğinden kuşku duyulamaz. Hükümetin Doğan Holding'e yönelttiği saldırı ise, düzen cephesinden yükseltilecek “çatlak sesler”e bile tahammül edilmeyeceğinin işaretini vermektedir.

Egemen sınıfların AKP karşıtı kanadını temsil eden bir medya tekeline karşı bu kadar pervasız davranabilen Amerikancı hükümet, işçi ve emekçileri daha saldırgan yöntemlerle sindirmek isteyecektir. İlerici-devrimci güçler ile işçi ve emekçiler seçimler ertesinden ivme kazanacak bu saldırıya şimdiden hazırlıklı olmalıdır.

Devrimci seçim çalışmamızın bazı sorunları

Komünistlerin seçim çalışması giderek hız kazanıyor. BDSP'nin seçim platformunun kamuoyuna ilan edilmesiyle başlayan çalışma, büyük ölçüde sınıf çalışmasının öncelikli yoğunlaşma alanları ve gündemleri nedeniyle, bir süre istenilen tempodun altında kaldı.

Bu dönem içerisinde kriz gündemli çalışmalar belirlenen doğrultuda sürdürülürken, krizin faturasını ödemek için başlatılan işçi direnişleri de devrimci sınıf çalışmamızın başlıca gündemleri durumundaydı. İstanbul özelinde gerçekleştirilen 15 Şubat mitingi, krizin faturasına karşı parçalı ve mevzi mücadele tablosunun yanında, birleşik mücadele arayışına yanıt oluşturması ve örgütlü-örgütsüz sınıf güçlerinin öfkesine kanal açması bakımından önemseydiğimiz bir eylemdi. Bundan dolayı bu ildeki çalışmamızın gündeminde bir süre bu miting yer aldı. Mitinge hazırlığımızı ise işçi sınıfı ve emekçileri krizin faturasını ödememeye çağıran bir tutum üzerinden örgütledik.

Seçim çalışması bu süreçte yine de belli bir düzeyde pratik çalışmanın konusuydu. Seçim kampanyası için gerekli olan araçların ve teknik altyapının hazırlanması bu dönemin ana uğraşı oldu. Seçim çalışmasını sınıf mücadelesinin güncel görevlerinden kopuk bir gündem olarak almak yerine bu görevlerin daha etkin ve azami ölçüde gerçekleşmesi için bir olanak olarak gördüğümüz ölçüde, seçim gündemini sınıf çalışmasının bir parçası haline getirebildik. Öyle ki, kriz konulu işçi toplantılarında seçimleri de tartıştık. İşçi eylemlerinde seçimlere ilişkin tutumumuzu anlattık. 15 Şubat mitinginde seçim bildirimimizin dağıtımını gerçekleştirdik. İşçi sınıfının seçimlerde tutumunun ne olması gerektiği, reformist partilerin parlamenter hevesleri nedeniyle sınıf mücadelesinin görevlerinden nasıl yan çizdikleri, sermayenin ve hükümetin saldırılara seçimler sonrasında hız vereceği gibi konuları günlük ajitasyon-propaganda çalışmamıza yedirerek işledik.

Bugün ise yerel seçim toplumun gündemine oturduğu ölçüde artık devrimci sınıf çalışmamızın ana konusu haline gelmiştir. Mart ayına hızlı bir giriş yaparak seçim bürolarını açtık. Bildirgelerimizin ve afişlerimizin kullanımına başladık. Yanısıra yakın çevremiz ve çevre güçlerimizle toplam süreci planlamak üzere toplantılar yaptık. Bu toplantılarda, seçim gündemini hem baharın devrimci gündemleriyle ilişkilendirerek, hem de devrimci sınıf çalışmasını besleyecek biçimde ele alarak çok yönlü bir planlama yaptık. Her bölge kolektifi, yerelin özgül koşullarını ve hedeflerini de gözönünde bulundurarak, kendi planını oluşturdu. Merkezi çalışma hattı ile yerel hedefler birbirini tamamlayıp güçlendirecek biçimde kurgulandı.

Bu planlamalara bağlı olarak çalışmamızın ivmesi her geçen gün biraz daha artıyor. Beraberinde ilk veriler üzerinden çalışmanın sorunlarını da daha net biçimde görebiliyoruz. Bu noktada çalışmanın yoğunluğu içerisinde sorun alanlarına bakmayı, zayıflıklarımızı tespit etmeyi ve eksikliklerimizi gidermeyi gerekli görüyoruz. Bu amaçla burada çalışmamızın ilk tablosunun bize sunduğu açıklıklar üzerinden tespit ettiğimiz önemli sorun alanlarına değinmek istiyoruz.

Dikkat çeken en önemli sorunlardan biri

düzenlediğimiz etkinliklerin sürecin özelliğine uygun olmaktan öte rutin etkinlikler biçiminde örgütlenmesidir. Öyle ki, seçim bürosu açılışlarımızın birçoğunda etkili bir ön hazırlık çalışmasından söz etmek zordur. Hatta bazı bölgelerimiz, ön hazırlık olarak sadece yakın ilişkilerini davet etmekle sınırlı kalan bir dar kitle çalışmasıyla yetinebilmişlerdir. Ön hazırlık çalışmalarındaki bu darlık sonuçta etkinliklere de yansımıştır.

Bir rutini gerçekleştirmek üzere kotarılmış bir etkinlik doğal olarak ne kendisinden beklenen motivasyonu, ne canlılığı ve ne de sonrasına bırakacağı kazanımlar yaratabilecektir. Oysa canlı ve etkili bir ön hazırlık çalışmasının sonucunda örgütlenecek bir etkinlik birçok açıdan sonuç verecektir. Alanda bir politik hava oluşturacak biçimde etkinliklerin duyurusunun yapılması, hem çevre-çeper güçlerimizin daha aktif olarak çalışmaya katılımını sağlayacaktır, hem de bu ölçüde sınırlarımızı aşan sonuçlar elde etmemizin yolunu açacaktır. Bu ise, etkinliklerimize katılan insan sayısının çarpıcı biçimde yükselmesini sağlayacaktır. Yakın ilişki çeperimizin aşan bir katılım ise hem etkinliğe ayrı bir canlılık katacak, hem de elde edilen imkanlar daha sonrasında çalışmanın dayanakları haline getirilebilecektir.

Belirtmek gerekir ki etkinlikler üzerinden görülen bu zayıflık, teşhir, ajitasyon ve propaganda faaliyetinde de görülmektedir. Merkezi materyallerle periyodik yerel bültenlerin kullanımına sıkıştırılmış, dahası bu materyallerin kullanımını dahi bir yerden sonra özel bir etkinliğin konusu haline getirmekten uzak duran yaklaşım, çalışmamızda bir tekdüzeliğe yol açmakta, araçlarımızın gücünü ve etkinliğini zayıflatmaktadır. Oysa materyallerimiz bizim silahlarımızdır. Bu silahların etkili olabilmesi için kullanımına özen göstermeliyiz. Öyle ki dağıtımlarımız canlı bir politik eylem biçiminde kurgulanmalıdır. Önlük giyinerek dağıtım yapılması, önden işçilerin duyarlılıklarına hitap edecek tarzda vurucu ajitasyon konuşmalarının hazırlanması, megafon kullanımı, toplu dağıtım gibi yöntemler bu doğrultuda bugüne kadar kullanıldığında yararını gördüğümüz yöntemlerdir. Üzerinde yoğunlaşılması halinde daha fazlasını bulmak zor değildir.

Diğer taraftan materyal kullanımını belli bir sistematığa kavuşturmak zorundayız. Seçilmiş hedef alanlarda yoğunlaşma ile yaygınlık arasında uygun bir denge kurmak, bu bakımdan gözetilmesi gereken temel koşuldur. Geçtiğimiz seçim dönemlerinde çoğu zaman bu dengeyi kurmakta zorlanabildik. Özellikle

zamanın kullanımındaki plansızlığın sonucu olarak materyal kullanımdan başımızı kaldıramadığımız ve bir yerden sonra da materyal tüketmenin başlı başına bir amaç haline geldiği durumlar yaşayabildik. Oysa eğer sınırlı güçlere ve zamana sahipsek, çalışmamızı gün gün planlamalıyız. Çalışmanın yoğunlaşacağı hedef alanlarda özel etkinliklerle güçlendirilmiş bir materyal kullanımını önümüze koyarken, burada aldığımız mesafeye bağlı olarak çalışmanın alanını adım adım genişletmeliyiz.

Çalışmamızda görülen en ciddi sorunlardan bir diğeri ise, teşhir ve ajitasyon çalışmasının eylemli bir hat üzerine oturtulmamış olmasıdır. Özellikle toplum düzeyinde etki yaratacak, düzeni ve düzen partilerini suçüstü yakalayabilecek tarzda iyi düşünülmüş eylem ve etkinlikleri gündemimize almamız. Saadet Partisi'nin adayı Bekaroğlu'nun yaptığı çıkışlar, bu bakımdan düzen cephesinden verilmiş anlamlı örneklerdir. "Müslüman sol" bir kimlikle kendine alan açmaya çalışan bu parti ve adayı, bir gün DESA direnişi üzerinden Emine Arslan'ın türbanından yola çıkarak AKP'nin işçiye düşman olduğunu teşhir ediyor, başka bir gün Tuzla'ya gidip Davos'a gönderme yaparak, "Başbakan işçi öldürmeyi iyi biliyor" biçiminde çarpıcı bir çıkış yapıyor. Medya desteğini hesaba katarak etkisini anlayabileceğimiz bu çıkışlar her şeye rağmen düzenin hassas noktalarından yapılmış yüklenmelerin nasıl etkili olabileceğini örneklemektedir. Tersaneler, kot cinayetleri, işçi direnişleri, kapitalizmin krizinin yarattığı yıkım ve sosyal felaketler, düzen partilerinin kitle toplantılarına müdahale edilmesi gibi konular üzerine yapılacak eylemler yoluyla, binlerce bildirinin yapacağı etkiden çok daha fazlasını elde edebiliriz.

Tüm bu açılardan sorun alanlarını geride bırakarak etkili, sarsıcı ve sonuç alıcı bir seçim kampanyasını örgütlemenin anahtarı, seçimler üzerinden netleşen politik mevzilenmeye uygun bir bilinç açıklığına sahip olmaktır. Eğer bu açıdan güçlü olursak hem güçlü bir motivasyon yaratabiliriz, hem bu motivasyonu çevremize yansıtırız, hem de giderek işçi ve emekçileri etkileyerek onları çalışmamızın parçası haline getirebiliriz. Böyle bir motivasyonla ise seçim çalışmamızın zengin bir araç çeşitliliğine, etkili yol ve yöntemlere, mevcut araçlarımızı ise gerçek birer silaha dönüştürmek mümkün olur. Dahası "seçim oyununa son vermek" hedefi de ancak buradan hareketle yapılacak güçlü ve sarsıcı bir seçim faaliyeti ölçüsünde ulaşılabilir bir hedef haline gelebilir.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Evrim Erdoğan ile yerel seçimler üzerine konuştuk...

“Krizin faturasını ödemeye niyetimiz, düzen partilerine verilecek oyumuz yok!”

- Kendinizi tanıtır mısınız?

- Adım Evrim Erdoğan. Kısaca kendimi şöyle tanıtabilirim: Ben dünyadaki tüm zenginlikleri üreten işçi sınıfının sömürüsüne son verecek tek toplumsal düzen olan “sınıfsız, sömürsüz, sınırsız bir dünya” için mücadele eden bir sınıf devrimcisiyim. Köhnemiş kapitalist sistemin mezar kazıcısı olan işçi sınıfının tarihsel kurtuluşu davasının bir neferiyim. Bu davanın kültür-sanat cephesinde uzun yıllardır yer alıyorum.

- Neden bağımsız belediye başkan adayı oldunuz, neyi hedefliyorsunuz?

Bugün kapitalist sistemin dünyayı ve insanlığı bir bütün olarak yokoluşa doğru sürüklediği bir dönemde içerisindeyiz. Kapitalist düzenin çok yönlü krizi derinleşiyor. Asalak kapitalistler, işçi sınıfını kölelik zincirlerini daha da sıkılaştırmaya, kendi yarattıkları krizin yükünü, on yıllardır olduğu gibi, fakat bu kez çok daha ağır bir biçimde işçi sınıfına ve emekçilere ödetmeye çalışıyorlar. Diğer yandan ise, işçi sınıfı ve emekçilerin dünyanın dört bir yanında yükselme eğilimi içerisine giren mücadelesi karşısında korku ve paniğe kapılıyorlar. Baskı ve sömürü üzerine kurulu emperyalist-kapitalist sistem çürürken, karşısında yeni bir dünyanın kavgasını büyütmenin yakıcılığı da artıyor.

Zira, kapitalist sistem çürürken, buna karşı mücadeleyi yükseltmeyen işçi ve emekçileri de bu çürüyen bataklığın içine çekiyor. Burjuvazi, geleceği yokedilen emekçilerin mücadelenin yolunu tutmasını engellemek için, gerici kültür ve ideolojisini yaymaya çalışıyor, bunun için her türlü yol, yöntem ve aracı en etkin bir biçimde kullanıyor. Devrimci mücadelenin geliştirilemediği koşullarda, milliyetçilik ve dinsel gerici ideoloji başta olmak üzere her türden düzen ideolojisinin güçlendirileceği, düzenin çürütücü ideolojik ve kültürel etkisinin artacağı bir sürece girdiğimizi söyleyebiliriz. Sefaletin daha da derinleşmesi ve yaygınlaşması, sömürünün daha da azgınlaşması karşısında çıkış yolu bulamayan, kendisini çaresiz hisseden örgütsüz ve dağınık işçi ve emekçi kitleler, kültürel dejenerasyon saldırısıyla da yüzyüzelere.

İnsanca bir yaşam hakkının sermaye sınıfı tarafından işçi ve emekçilerin elinden çekip alındığını, en vahşi çalışma koşullarının kriz fırsatı bilerek tüm dünyada uygulanmaya başlandığını biliyoruz. Kapitalist sistemin gerçek yüzü bugün çok daha çıplak bir biçimde ortaya serilmekte, işçi ve emekçilerin hoşnutsuzluğu her geçen gün büyümektedir. Bugün 1.1 milyar insanın temiz içme suyuna dahi ulaşamadığı, önlenebilir hastalıklardan ve açlıktan hergün binlerce çocuğun öldüğü, gerici savaşlarda onbinlerce insanın birbirine kırdırıldığı, emperyalist saldırganlığın boyutlandığı, insanlığın gelecek umutlarının yokedildiği bir dünya gerçekliği ile yüzyüzeyiz. Bunun sorumlusu olan kapitalistlere karşı karşı işçi sınıfının ve emekçilerin isyanının büyütülmesi ihtiyacı ortadadır. Tüm yaşadıklarımızın sorumlusu olan kapitalist sistemin karşısındaki tek alternatifin sosyalist toplumsal düzen olduğunu daha somut bir şekilde anlatabileceğimiz bir dönemde olduğumuzu düşünüyorum. İşte bu yüzden “Bir bardak temiz su için bile sosyalizm!” diyoruz.

İşbirlikçi burjuvazinin temsilcileri binbir türlü oyunla krizin gerçek boyutlarını gizlemek için çabalasalar da, yüzbinlerce işçinin sokağa atıldığı gerçeğinin üstünü

örtmemektedirler. Güvencesiz, düşük ücretlerle ve sigortasız çalıştırılma, her türlü kuralsızlığın hüküm sürdüğü çalışma koşulları ile kriz işçi sınıfına ağır bir şekilde fatura ediliyor. Diğer yandan çığ gibi büyüyen işsizlikle, temel tüketim mallarına yapılan zamlarla işçi ve emekçilerin yaşamı tam bir cehenneme döndürülüyor. İşçi sınıfı sermayenin bu saldırılarına ilk elden işgal, grev ve direnişlerle anlamlı yanıtlar verse de, bunun henüz saldırıları püskürtmek için yetersiz olduğunu, örgütsüzlük ve dağınıklık tablosunun sürdüğünü biliyoruz.

İşçi sınıfının ürettiği zenginliklerin yağmasından pay kapmaya dayalı düzen içi it dalaşı farklı düzeylerde sürerken, IMF-Dünya Bankası patentli sosyal yıkım saldırıları da seçimlerin ardından sermaye düzeninin tüm güçleri tarafından uygulanmak için kapıda bekliyor.

29 Mart yerel seçimleri böylesi bir atmosferde gerçekleşecek. Burjuvazinin temsilcileri olan düzen partilerinin sözcüleri işçi ve emekçilerin karşısına yalanlar ve sahte vaatlerle çıkmaya başladılar. Düzen partileri rant kavgası üzerinden birbirleriyle dalaşsalar da, sermaye iktidarının temellerinden sarsabilecek tek güç olan işçi sınıfının yalan ve demagojiyle teslim alınması ve kontrol altında tutulması tümünün de temel kaygısı.

Düzenin seçim oyunlarını boşa çıkarmak, kapitalist sistemin önüne çekilen sahte perdeyi indirerek sermaye diktatörlüğünün sefaletimizin ve yoksulluğumuzun temel kaynağı olduğunu anlatmak, seçimin bir aldatmaca olduğunu, tek kurtuluşun temel hak ve özgürlüklerimiz için kavga alanlarına çıkmak olduğunu anlatmak için adayız.

İşçi sınıfının devrimci programı etrafında işçi ve emekçilerin kenetlenmesini sağlayarak, burjuva düzen gericiliğinin etki alanını parçalamak için adayız.

Devrimci sınıf mücadelesini yükselterek, sömürülmemizi güvenceye almaktan başka bir işlevi olmayan burjuva düzen kurumları ve devleti karşısında tek alternatifin sosyalist işçi ve emekçi iktidarı olduğunu, gerçek kurtuluş yolunun sandıktan geçmediğini anlatmak için adayız.

Kentimizde liberal-reformist hayaller en kaba biçimde işçi ve emekçilere propaganda ediliyor. Kendini ilerici, ‘sol’ olarak tanımlayan güçler ve sendikalar açık bir biçimde Karayalçın’ın kuyruğunda hareket edebilmekte, Melih Gökçek’ten kurtulma adına sermaye düzenini güçlendirme talihsiz misyonuna soyunmuş bulunmaktadır. Aynı zamanda, kurulu toplumsal düzen değiştirilmeden işçi ve emekçilerin sorunlarının ve istemlerinin çözümünün “rant için değil, halk için yerel yönetim”le değiştirilebileceği yönünde dayanaksız hayaller yaymaktadırlar.

Bu gerici hayallere karşı da savaş açmış bulunuyoruz. Bütün zenginliklerin bir avuç asalak burjuvanın tekelinde olduğu kapitalist düzen aşılmadığı sürece, belediye hizmetleri de dahil hiçbir temel sorunun çözülemeyeceğini ortaya koyan bir çizgi üzerinden hareket ediyoruz.

Bugün Ankara’da sanayi bölgelerinde onbinlerce işçi kapının önüne konularak açlık ve sefaletle terk edilmiş durumdadır. Hedefimiz, kentin sanayi bölgelerindeki örgütsüz işçiler içinde etkin bir faaliyet yürütmek, onları, kendilerine cehennem koşullarını dayatan sermaye iktidarına karşı devrimci mücadeleye çekmektir.

Bahar döneminin devrimci çağrısını, işçi ve emekçileri sandığa değil kavga alanlarına çağırarak bir siyasal faaliyetle birleştiriyoruz.

- Nasıl bir çalışma yürütüyorsunuz?

Sınıf devrimcileri, sürecin başında ifade ettikleri gibi, bahar döneminin toplamını kriz gündemi üzerinden ele almaktadırlar. Devrimci seçim faaliyetini de kentimizde bu çerçevede ele alıyoruz. Öncelikle kriz gündemli bütünlüklü bir süreç örgütleyerek birleşik bir hat oluşturma çabası içerisinde bir takım adımlar atmaya çalıştık. Bu çerçevede Ankara’da devrimci güçlerle birlikte “kriz ve mücadele” gündemli bir panel gerçekleştirdik. Nesnel planda yaşadığımız zorlanmalara karşın, bu gündeme dayalı ortak bir hat örebilmek yönündeki müdahalemizi sürdürüyoruz.

Yanısıra, işçi sınıfının üretim alanlarında sürekli yaşadığı sorunlara gündelik bir müdahale geliştirme çabası içerisindeyiz.

Geçtiğimiz ay kriz gündemli başlattığımız “Krizin faturası kapitalistlere!” şiarlı ve “İşten atmalar yasaklansın! Herkese iş tüm çalışanlara iş güvencesi!” talepli imza kampanyasını da seçim faaliyetimizle birlikte sürdürüyoruz.

Kentteki kurumlarımızı seçim irtibat büroları olarak kullanıyoruz. Önümüzdeki günlerde Kızılay’da da BDSP seçim bürosunun açılışını gerçekleştireceğiz.

İşçi ve emekçi toplantıları gerçekleştirerek, devrimci sınıf çizgisinin seçimlere ilişkin yaklaşımı etrafında bir taraflaşma oluşturma yönünde adımlar atıyoruz. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü üzerinden “Krizin faturasını ödemeye niyetimiz, düzen partilerine verilecek oyumuz yok!” şiarıyla emekçi kadınları yan yana getirmeye, mücadele alanlarına çağırılmaya başladık. Bu çerçevede 8 Mart’ta Devrimci 8 Mart Platformu tarafından düzenlenecek eylemin çalışmasını yürütüyoruz.

Ajıtasyon ve propaganda araçlarını etkili yöntemlerle birlikte kullanacağımız çalışmamız sermaye düzenine karşı tok bir yanıt olacaktır. Devrimci bahar çalışmamızı, işçi sınıfını devrime kazanmada mesafe alma hedefiyle örgütüyoruz.

Kayseri Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Hacı Bora Koç ile yerel seçimler üzerine konuştuk...

“Çalışmalarımızın temel eksenini devrimci sınıf mücadelesini geliştirmek oluşturuyor!”

- Kendinizi tanıtır mısınız?

25 yılı aşkın bir süredir işçi sınıfı saflarında sanayi işçisi olarak yer aldım. Şu an emekli bir işçiyim. Sadece tezgah başında maddi üretim sürecinde değil, düşünsel olarak da işçi olmak gerektiğine inandığım için komünist dünya görüşünü benimsiyorum.

- Neden bağımsız belediye başkan adayı oldunuz, neyi hedefliyorsunuz?

Bugün sermaye düzeni yeni bir seçim oyunu ile işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin karşısına çıkmış bulunuyor. Oy avcılığına çıkan düzen partileri için yerel seçimler rant ve yağmadan pay kapma yarışından ibarettir. Onlar bu amaçlarına ulaşmak için yalan ve sahte vaatlerde hiçbir sınır tanımazlar. Nitekim bu düzenbazlar takımının yalanları ve sahte vaatleri ortalığı kaplamış bulunuyor.

Oysa, bu düzen partilerinin istisnasız hepsi de hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet, adam kayırma ve çetecilik batağına batmıştır. Hepsi de Amerikancı, IMF'ci, özelleştirmeci ve sermaye uşağıdır. Hepsi de emperyalist-siyonist zorbaların suç ortağıdır. Hepsi de işçi sınıfı, emekçiler ve kardeş Kürt halkına düşmandır.

Bugün Türkiye de içinde olmak üzere kapitalist sistem yapısal bir krizin içinde debelenip duruyor. Düzen partilerinin sözcülüğünü yaptıkları kapitalistler, tam bir acımasızlıkla yüzbinlerce işçiyi işten atarak krizin faturasını işçi sınıfı ve emekçilere ödetmeye çalışıyorlar. Böylece yoksulluğumuzu daha da katmerleştiriyorlar. Bu gidişat da gösteriyor ki, bu saldırılar önümüzdeki dönemde daha da yoğunlaşacaktır. Bunun için seçimlerin sona ermesini bekliyorlar.

Bir işçi ve emekçi kenti olan Kayseri'de de sorunlar diğer kentlerden farklı değil. Burada da kapitalizmin sömürü çarkları, işçi sınıfı ve emekçilerin alınteri ile yaratılan toplumsal zenginlikleri asalak kapitalistlere aktarma görevini hiç aksatmıyor. Böylece işçi ve emekçi kitlelerin yoksulluğu ve sefaleti pahasına toplumsal zenginlikler asalak kapitalistlerin elinde birikiyor. Varoşlarda yaşayan işçi ve emekçi kitlelerin kaderi hiç değişmiyor. Kayseri'yi saran aşevi ve vakıf ağı da, bu gerçeğin üstünü örtmek bir yana, aksine derinleşen yoksulluk ve sefaletin simgesi olarak daha da göze batıyor.

Kayseri'de de onbinlerce işçinin çalıştığı organize sanayi bölgelerinde işçiler kölelik koşullarında, günde 12-14 saat, sendikasız, sigortasız ve işgüvencesiz çalıştırılıyorlar. Kriz nedeniyle işletmeler birer birer kapanıyor, işçiler kapının önüne konuyor. Birçok işkolunda işten atılmalar, ücretsiz izinler almış başını gidiyor. İşten atılanlar sanayi bölgesinde daha kötü şartlarda çalışmaya razı duruma getiriliyorlar. İşten çıkarılanların sayısı bu kentte 20 bini çoktan aştı. Kuşkusuz ki, işsizler ordusunun artması, çalışan işçinin üzerindeki sömürü ve baskının daha da artması anlamına geliyor.

Kısaca anlatmaya çalıştığımız bu tablo karşısında işçi sınıfı ve emekçi kitlelerinin izleyeceği iki yol olduğu ve eğer bir seçim yapacaksa onu da buradan yapmamız gerektiğini düşünüyorum: Ya bu sermaye

düzeninin ve onun partilerinin yalanlarına ve sahte vaatlerine inanıp peşlerinden sürüklenmeye devam edeceğiz. Ya da çürümüş sermaye düzenine karşı sömürü ve kölelikten arınmış sosyalist bir dünya uğruna mücadeleye atılacağız. İnsanca yaşamak için, geleceğimizi kazanmak için, temel hak ve özgürlüklerimiz için bu düzeni aşmak, yerine gerçek özgürlük ve eşitliği getirecek olan sosyalizmi kurmak gerekiyor. İşte asıl yapmamız gereken seçim de budur.

Unutulmamalıdır ki, hangi düzen partisi kazanırsa kazansın, kaybeden işçi sınıfı ve emekçiler olacaktır. Bu nedenle, bu kokuşmuş düzenin partilerine oy vermemek de yetmez. İşçi sınıfı ve emekçiler olarak onların yakasına yakışıp hesap sormak zorundayız diye düşünüyorum.

Biz sınıf devrimcilerine göre, seçim sürecine müdahale toplam siyasal sınıf çalışmalarımızın bir parçasıdır. Ben işçi ve emekçileri kendi kaderini ellerine almaya çağırarak için aday oldum. “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” şiarını haykırarak ve emekçi kitlelere anlatmak için aday oldum. İşçi ve emekçileri sınıfın devrimci programı etrafında örgütlenmeye, birleşmeye ve haklarına sahip çıkmaya çağırarak için aday oldum.

Sınıf mücadelesinin de öğrettiği gibi, bugün en ufak bir hakkı kazanmak dahi dışarıya bir mücadele vermektense geçiyor. Kazanılmış hakları korumak, yeni haklar elde etmek, bunların her biri ısrarlı ve sürekli bir mücadeleden geçiyor. Buradan hareketle bütün işçi ve emekçileri, sınıf kardeşlerimi mücadele bayrağını yükseltmeye çağırıyorum.

- Nasıl bir çalışma yürütüyorsunuz?

Çalışmalarımızı çok yönlü planladık. Seçimler vesilesiyle bugüne kadar ulaşamadığımız işçi havzalarına, emekçi semtlerine ulaşmayı hedefliyoruz. Geniş işçi ve emekçi kitlelere seslenmek, onları

devrimden ve sosyalizmden yana taraf olmaya çağırarak için yaygın bir propaganda-ajitasyon çalışması planladık ve bunları hayata geçirmeye başladık. Kitle toplantıları ve etkinlikleri çalışmalarımızın esas ayağını oluşturuyor.

Geçtiğimiz hafta Kayseri'nin bir emekçi semti olan Battalgazi'de seçim bürosu açılışı gerçekleştirdik. Kent merkezinde de bir seçim büromuz var. İşçi ve emekçi kitleler ile başta bahar sürecinin devrimci görev ve sorumlulukları, ekonomik kriz olmak üzere yerel seçim gündemini tartışıyoruz. Çalışmalarımızın temel eksenini devrimci sınıf mücadelesini geliştirmek oluşturuyor. Seçim döneminin ortaya çıkardığı olanaklara bu gözle bakıyoruz. Bu kapsamda işçi sınıfı ve emekçi kitleleri devrimci sınıf mücadelesine kazanmak için bütün olanaklarımızı son sınırına kadar zorlayacak, materyallerin yaygın kullanımı dahil bütün araç ve yöntemlerden devrimci amaçlar doğrultusunda yararlanacağız.

CHP'den işsizliğe çözüm önerileri...

Tüm kaynakları sermayenin hizmetine sunun!

Kapitalist sistemin patlak veren krizinin sonuçları en çok artan işsizlik üzerinden kendini ortaya koyuyor. İşsizlik sigortasından faydalanmak için sıraya giren yüzlerce işçiyi birarada görmek artık olağan hale geldi. Ve artık hiç kimse, krizin, işsizliğin, yoksulluğun yol açtığı bunalım nedeniyle cinnet geçiren insanlara da şaşırıyor. Bu vahim tabloya ilişkin olarak, resmi kurumlar da olmak üzere birçok kurum tarafından araştırmalar yapılıyor, sonuçlar kamuoyuna açıklanıyor.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun açıklamalarına göre işsizlik 2008 yılı Kasım döneminde yüzde 12.3 ile son iki yılın en yüksek seviyesine ulaşmış bulunmaktadır. DİSK'in açıklamasına göre, işsizlik yüzde 20.1'dir. Mustafa Sönmez ise bu oranın yüzde 26'lara ulaştığını belirtmektedir.

Elbette bu gerçeklik düzen partileri tarafından da biliniyor. AKP bu çerçevede diğer düzen partilerinin eleştirilerine muhatap oluyor. Ne de olsa ufukta seçimler var!

Başbakan Erdoğan, "İşsizliğe çaresi olan varsa açıklasın, yapamazsam siyaseti bırakırım" diyerek, hem işsizliği yaratanın kapitalist sistem olduğunu itiraf etmiş oluyor hem de rakiplerinin, kendisi gibi kapitalizmin sadık savunucuları olduğunu bilmenin rahatlığıyla konuşuyor.

Başbakanın bu çağrısına yanıt tescilli bir sermaye partisi olan CHP'den geldi. Deniz Baykal tarafından, işsizliğe çare olarak 7 maddelik öneri paketi açıklandı. Paket şu maddelerden oluşuyor:

1- 'Teğet geçti, dibi göründü, hamdolsun' gibi sözde ferahlatıcı ama gerçekçi olmayan anlayışı bırak.

2- Bütçenin temel dengelerinin yeniden gözden geçirip ilan et.

3- Otomotiv ve dayanıklı tüketim mallarından 6 ay KDV'yi kaldır.

4- TL'nin aşırı değerlenmesini önle, rekabetçi bir kurla ihracatı teşvik et.

5- Bankacılık sisteminin kredi verme tereddüdünü gidermek için 'Garanti Fonu' oluştur. Böylece şirketler ile bankalar arasında kefalet sistemi kur.

6- Derhal sigorta primleri ve stopajları 10 puan düşür, işçi çalıştırmayı cezalandırma.

7- İşsizlik fonunu işsizliğin giderilmesi için kullan."

AKP'nin ve sermayenin soruna yaklaşımı da bundan farklı değil. Baykal, bütçenin temel dengelerinin gözden geçirilmesini isterken, "bakın Obama bütçedeki bütün kalemleri sorguluyor" diyor. Yani ilham kaynağı sömürünün ve krizin merkezi Amerikan emperyalizmidir. Yine KDV'nin 6 aylığına ertelenmesini isterken, "böylece hem alım kolaylaşır hem de sektör canlanır" diyerek gerçek niyetini sergiliyor. Sanki "sektör" canlanınca işçilerin eline geçen ücret artacak ya da iş güvencesi olacaktı gibi.

Otomotiv ve dayanıklı tüketimde KDV'nin 6 aylığına kaldırılması, kur politikasının gevşetilmesiyle ihracatçının teşvik edilmesi, prim, sigorta, vergide 10'ar puan indirim yapılması, bankaların kredi verebilmesi için Garanti Fonu oluşturulması... Tüm bu talepleri "işsizliğe çözüm" olarak sıralayan Deniz Baykal'ın gerçek niyeti, sermayenin kar etmesinin önündeki tüm engellerin ortadan kaldırılmasıdır. TÜSİAD Başkanı Arzuhan Doğan Yalçındağ'ın

CHP'nin çözüm paketine ilişkin yaklaşımı da bunu doğrulamaktadır. Yalçındağ'a göre öneriler, "üzerinde mutlaka düşünülmesi gereken önlemlerdir."

Bir başka asalak olan Akfen Holding Yönetim Kurulu Başkanı ve TÜSİAD Yönetim Kurulu Üyesi Hamdi Akın da, "Türkiye'nin krizden en az hasarla çıkabilmesi için, kriz döneminde yatırım yapanlara 'özel insan' statüsü verilmesi ve desteklenmesi gerektiği"dir. "Önümüzdeki dönemde Türkiye'nin en büyük sorununun işsizlik olacağını" söylemekte, yani emekçilerin sırtından sermayeye kaynak aktarılması için işsizliği bir tehdit olarak kullanmaktadır.

Sermayenin yeminli tercümanı Baykal, aslında bu sözde "önlemler"le açıkça safını belli etmektedir. Yapılmasını istediği, sermayeyi rahatlatarak, üretim maliyetini düşürecek önlemlerdir.

Bugün AKP de, CHP de gerçekte sermayeye hizmette birbiriyle yarışmaktadırlar. Sermayenin düzen partilerini de kullanarak yapmak istediği basittir. Krizin faturasının işçi ve emekçilere

ödetilmek. Tüm bunlar da işsizliğin ortadan kaldırılması isteniyormuş gibi yapılmaktadır. Sermaye kendisine kaynak aktarılmasını isterken, öte taraftan kısa çalışma ödeneğinin, sigorta primlerinin külfetinin üzerlerinden alınmasını istemektedir. Yani külfet yine emekçilere yüklenmektedir. 6 ay daha uzatılan kısa çalışma ödeneğinin işçilerden kesilen paralarla biriken işsizlik fonundan karşılanması, sermayenin talebinin nasıl hemen yerine getirildiğini göstermektedir.

Kapitalist düzende işsizler ordusu her zaman sermaye için yedek işgücü demektir. Bu yedek işgücünün çalışanlar içinde bir tehdit olarak kullanıldığı bilinmektedir. CHP gibi düzen partilerinin işsizliği ortadan kaldırmak gibi bir dertleri olmadığı gibi, bu zaten kapitalist düzen koşullarında mümkün değildir. İşsizlik sorunu krizle birlikte başlamamış, sadece kitlesel boyut kazanmıştır. İşsizliği ortadan kaldırmanın biricik yolu, kapitalist sermaye iktidarının yıkılıp, yerine sosyalist bir işçi-emekçi iktidarının kurulmasından geçmektedir.

İSKİ önünde eylem...

"Su haktır, satılamaz!"

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu'nun, İstanbul'da toplanacak olan 5. Dünya Su Forumu'na karşı gerçekleştirdiği eylem ve etkinlikler devam ediyor.

Platformun 3 Mart günü gerçekleştirdiği eylem İSKİ'nin Aksaray'daki binası önündeydi.

"Su halkındır satılamaz! Dünya Su Forumu'na hayır! / Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu"

pankartının açıldığı basın açıklamasında konuşan Mehmet Göçebe, İstanbul'da toplanacak forumun suyu metalaştırma amacı taşıdığını belirtti.

İstanbul'un ana arterlerindeki ilan panolarında, bir su bardağı ile "Afiyet Olsun" yazısının yer aldığını yine aynı panolarda yer alan "Dünya'da 1.1 milyar insan temiz içme suyuna ulaşamıyor" yazısıyla Dünya Su Forumu'nun "su sorunu"nu çözeceği düşüncesinin yaratılmasının amaçlandığını belirtti.

Bu amaçla Dünya Bankası ve İMF'nin devreye girdiğini, Dünya Bankası'nın araştırmalarında, suyun piyasalaştırılması ile oluşacak pazarın, petrol pazarından çok daha büyük olacağı sonucuna vardığını, IMF'nin yaptığı borç anlaşmalarında, "su özelleştirmeleri yapma veya suyun tam maliyetle dönüşümünü sağlamak için gerekli önlemleri uygulamaya koymak" şartını koştuğunu hatırlattı. "Bu şart göz önüne alındığında, ülkemizde de bir bir kontrollü sayaçların takılmaya başlanmış olmasının tesadüf olmadığını" söyledi.

Liberal çevrelerin "küresel ısınma", "artan kuraklık" sorununu bahane ederek, su kıtlığında yaşanacak sorunların giderilmesinde, piyasacı yaklaşımları çözüm adına önerdiklerini söyleyen Göçebe, bir yandan halkı suyu tasarruflu kullanmaya zorlarken, temiz suyun şirketlerce sınırsızca kullanılıp kirletildiğini ve hiçbir önlem alınmadan doğanın kirletilmesine seyirci kalındığını belirterek şunları söyledi:

"Su, doğaya ait ve temiz suya erişim temel bir insanlık hakkıdır. Su konusunda söz sahibi ne çokuluslu şirketler, ne de onların uydusu konumundaki seçilmişlerdir. Su konusunda tek söz sahibi, onu yaşamak için kullananlardır! Beşinci kez bir araya gelmek için İstanbul'u seçenler, suyumuzu el koymak için geliyorlar. Biz, memurlar, işçiler, işsizler, sanatçılar, öğrenciler, köylüler, çiftçiler, mühendisler, mimarlar, doktorlar, kısacası hayatı var eden tüm emekçiler, halk olarak onların planlarını boşa çıkaracağımızı ilan ediyoruz! Su, piyasa malı değil, insanın da içinde bulunduğu, doğanın bir parçasıdır ve öyle de kalacaktır."

Açıklamanın sonunda, 16-22 Mart 2009 tarihleri arasında İstanbul'da düzenlenecek 5. Dünya Su Forumu'na karşı 15-22 Mart tarihleri arasında gerçekleştirilecek etkinliklere çağrı yapıldı. 5 Mart'ta Maslak Çevre İl Müdürlüğü önünde, 10 Mart'ta ise Sütluçe AKP İl Başkanlığı önünde olunacağı bilgisi verildi.

Eylemde, "Su haktır, satılamaz!", "Su halkındır, satılamaz!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Küçükçekmece'de 8 Mart...

“Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulamaz!”

8 Mart etkinliğine, bu mücadele gününün sınıfsal özüne uygun bir program çerçevesinde hazırlandık. 8 Mart gündemini seçimler ve Desa direnişi şahsında Emine Arslan'la dayanışma etkinliği olarak somutlaştırdık. Çıkardığımız dayanışma biletleri İnönü, İkitelli, Şirinevler, Soğanlı semtlerinde esnaflara satıldı. Çevre çeper ilişkilerimize, derneklere etkinliğin yaygın duyurusu yapıldı. Etkinlik programı tümüyle kendi gücümüze dayanıyordu. Tiyatro büyük bir emek harcanarak hazırlandı.

Sefaköy İşçi Kültür Evi'ni aynı zamanda Bağımsız Sosyalist İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş'ın seçim irtibat bürosu olarak değerlendiriyoruz. Büronun içi “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulamaz!” şiarının yer aldığı ozalit ve kadınların evde, fabrikada, savaşta ve mücadele alanlarındaki yerini anlatan fotoğraflarla süslendi.

1 Mart günü gerçekleştirdiğimiz etkinlikte “Çifte sömürü, baskı, şiddet, ayrımcılık, töre cinayetleri... Kadının kurtuluşu sosyalizmde!” yazılı pankart sahnede yer aldı. Programımız Nazım Hikmet'in “Kadınlarımız” adlı şiiriyle açıldı. 8 Martlar'ı yaratanlar adına saygı duruşuyla devam etti. Ardından emekçi kadının üretim sürecindeki yeri, savaşta ve mücadele alanlarında kadın, ortak mücadelenin önemi ve Desa direnişini anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı.

Sunuş konuşmasında, kadının tarihsel ezilmişliği, kapitalist toplumda kadının konumu anlatıldı. 8 Mart'ın doğuşundan yola çıkarak 8 Mart'ın içini boşaltma çabaları teşhir edildi.

Dün Tariş'te, Aymasan'da, Novamed'de bayrağı taşıyanların ardından bugün Desa'da mücadele bayrağını yükselten Emine Arslan sahneye çıktı. Emine Arslan, işçi sınıfının haklarını alması için mücadele etmesinin acil bir ihtiyaç olduğunu vurguladı. 8 Mart'ı yıllar öncesinde yine bir direniş sürecinde öğrendiğini, mücadelenin halen sürmekte olduğunu söyledi. Direnişe çıktığında Desa patronu tarafından, daha sonra da devletin kolluk güçleri tarafından kadın olduğu için aşağılandığını, “evine git, çamaşırını yıka, yemeğini yap” denilerek kadın kimliğinden dolayı küçümsendiğini ve bu yönüyle de baskı yaşadığını söyledi. Pekçok destek aldığını, en büyük desteği ise eşinin verdiğini belirtti. Mücadelenin güçlenebilmesinin ancak kadın-erkek ortak bir mücadeleden geçtiğini ifade etti. 8 Mart'ta Kadıköy alanına çağrıyla sona eren konuşma, katılanların sorularıyla devam etti. Arslan'ın konuşması büyük bir ilgiyle dinlendi ve alkışlandı.

Daha sonra işçi kökenli şair Rahime Henden 8 Mart'ın direnişçi mücadele tarihini canlı bir şekilde sundu. Filistin'le ilgili ve Ölüm Orucunda şehit düşen Hatice Yürekli adına şiirler okudu. Henden'in şiirleri ve konuşmaları dinleyenleri oldukça etkiledi.

Verilen aranın sonrasında “Yaşasın 8 Mart” adlı oyun sergilendi. Komedi tarzında hazırlanan oyun büyük bir ilgiyle izlendi.

Daha sonra Küçükçekmece İşçi Platformu adına konuşma yapıldı. Konuşma, düzenin seçim oyununu bozma çağrısıyla sona erdi.

Etkinliğin ağırlığını emekçi kadınlar oluşturuyordu. Baştan sona beğeniyle izlenen etkinliğe

100 kişi katıldı.

İnönü Mahallesi'nde basın açıklaması

Etkinliğin ardından Sefaköy İşçi Kültür Evi'nden çıkılarak “Kadın erkek elele, mücadeleye!” sloganı yazılı pankart açılarak İnönü Mahallesi Pazartesi Pazarı önüne doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi.

Gerçekleştirilen basın açıklamasında şunlar söylendi:

“Özgürlük, her alanda eşitlik, insanca yaşam, savaşız ve sömürsüz bir dünya bize bahsedilecek bir armağan değil! Yüzyıllardır en çok ezilen, çifte

sömürüye maruz kalan işçi ve emekçi kadınlar olarak, tüm sınıf kardeşlerimizle el ele vererek haklarımızı dişimizle tırnağımızla kazıyıp alacağız, bedel ödeyerek kazanacağız! Devrim ve sosyalizm mücadelesinin en ön safında yerimizi alacağız. Ancak böyle özgürleşiriz.”

Basın açıklaması sırasında sık sık “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!”, “Kadın-erkek elele, genel greve!”, “Çifte sömürüye, baskıya, töre cinayetlerine hayır!” sloganları atıldı. Açıklama 8 Mart günü Kadıköy mitingine çağrıyla sona erdi.

Küçükçekmece BDSP

İstanbul'da devrimci ve ilerici güçlerden 8 Mart çağrısı...

“Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı 8 Mart'ta Kadıköy'deyiz!”

Devrimci ve ilerici kurumlar, Kadıköy İskele Meydanı'nda 2 Mart günü gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Kadıköy'de yapılacak mitinge çağrı yaptılar.

“Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye, emperyalist saldırganlığa, yoksulluğa, gericiliğe ve ezilmeye karşı 8 Mart'ta Kadıköy'deyiz!” pankartının açıldığı eylemde yapılan açıklama emekçi kadınlar mücadeleye çağrılarak başladı.

“Biz dünyanın yarısıyız. Biz ki üreten ve yaratanız, insanlığın binlerce yıllık tarihiyle bugünlere getirdiği bütün değerlerde bizim de emeğimiz vardır. İnsanlığın gelişimi adına çok bedeller ödedik. Baskı ve sömürüye karşı direndik.” denilen açıklamada, Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da, Nepal'de, Kürt coğrafyasında yaşanan savaşlara da dikkat çekilerek, işgalcilerin tecavüzü kendilerine bir hak olarak gördükleri söylendi. Kapitalizmin özgürlük adına kadınlara daha fazla sömürülme özgürlüğünden başka bir şey sunmadığı vurgulandı.

Açıklama 8 Mart günü Kadıköy'de buluşma çağrısıyla son buldu. Eylemin sonunda mitinge çağrı yapan bildirilerin dağıtımı gerçekleşti.

Mitingi örgütleyen kurumlar:

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Belediye-İş 2 No'lu Şube, BES İstanbul 1 No'lu Şube, Çağdaş Hukukçular Derneği, Deri-İş Genel Merkezi, Demokratik Kadın Hareketi, Devrimci Hareket, Devrimci '78'liler Federasyonu, Divriği Kültür Derneği, Halk Cephe Kadınlar, Halk Kültür Merkezleri, Kaldıraç, ODAK, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Marmara Şubeleri, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Proletaryanın Kurtuluşu, TUDEF, Türkiye Komünist Partisi

Miting Tarihi: 8 Mart 2009 Pazar

Miting Alanı: Kadıköy Meydanı (Otobüs Durakları)

Toplanma Yeri ve Saati: Tepe Natilius Önü, Saat: 13:00

Esenyurt'ta coşkulu 8 Mart etkinliği...**“8 Mart'ta mücadele alanlarına!”**

Esenyurt Emekçi Kadın Komisyonu olarak, emekçi kadınların mücadelesinde bir kilometre taşı olan 8 Mart direnişini emekçi kadınlara anlatmak, unutturmamak, onları mücadeleye katmak için bir süre önce bölgemizde çalışmalarımızı başlattık. İlk hedefimiz olan 8 Mart etkinliğini gerçekleştirdik. Davetiyelerimizle bulunduğumuz fabrikalardaki, semtlerdeki işçi ve emekçilere çağrı yaptık.

1 Mart günü gerçekleşen etkinliğimiz “Hoşgeldin” şiirinin okunmasıyla başladı. Açılış konuşmasında 8 Mart'ın tarihçesi, kapitalizmin emekçi kadınları maruz bıraktığı cinsel, sınıfsal, ulusal saldırılar anlatıldı.

Ardından “Yaşamın yarısından kavganın yarısına...” adlı sinevizyon gösterimine geçildi. İlgiyle izlenen sinevizyon gösterimi sonrasında 8 Mart'ta katledilen işçiler ve mücadelemizde ölümsüzleşen devrimciler adına saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşunun ardından BDSP adına **İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş** 8 Mart'ı selamladı. Melek Altıntaş konuşmasında, seçimler vesilesiyle kapılarımızı çalan cellatlarımızın, 8 Mart'ta Bursa'da, Ceylanpınar'da, Davutpaşa'da kadınları katleden, evde ve işyerinde bizleri sömüren sermaye sınıfının temsilcileri olduğunu söyledi. Emekçilerin oylarını alabilmek için başvurdukları türlü dalaverelere, rüşvet olarak dağıtılan erzak, kömür vb. ile emekçi kadınların onursuzlaştırılmaya çalışıldığına değindi. Bunların hak aramayan, dilenen bir toplum yaratma çabaları olduğunu belirtti. İşçi ve emekçilerin kurtuluşunun onlara oy vermektan değil onları vareden kapitalizmi yıkararak sosyalizmi kurmaktan geçtiğini belirtti. Bugün saldırılar karşısında Desa, Sinter, Gürsaş, Tezcan direnişlerini büyütme gerekliliğini vurguladı.

Melek Altıntaş konuşmasını, “*BDSP olarak sizleri, tüm işçi ve emekçileri 8 Mart'ta alanlara çağırıyoruz. Gerçek kurtuluşumuz için işçi sınıfının devrimci programı etrafında örgütlenmeye, mücadeleye çağırıyoruz*” diyerek bitirdi. Konuşma, coşkulu alkışlarla karşılandı.

Ardından Emekçi Kadın Komisyonu adına yapılan konuşmada, içinden geçmekte olduğumuz kriz koşullarının işçi ve emekçi kadınlara yansımalarına değinildi ve 8 Mart'ta krize karşı mücadeleyi büyütme için alanlara çıkma çağrısı yapıldı.

Konuşmaların ve sunumların ardından Grup Gölgedekiler kısa bir müzik dinletisi sundu. Grup dinletisini, 8 Mart günü Kadıköy gerçekleştirecek mitinge çağrıyla sonlandırdı. Dinleti sırasında marşlar hep bir ağızdan söylendi. Çekilen halayların ardından programa kısa bir süre ara verildi.

Aranın ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu Nazım Hikmet'in “Tanya” adlı şiirini tiyatral olarak canlandırdı. Şiir topluluğunun haftalar öncesinden başlattığı hazırlık, verilen emek, sahnede güçlü etkisiyle kendini hissettirdi. Şiir topluluğunun dinletisi büyük bir ilgiyle izlendi. Şiirlerin ardından hep birlikte marşlar söylendi.

Ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi Müzik topluluğu “Uyanışın Sesi” sahneye çıktı. Müzik grubu marşları ve türkülerini etkinliğimize coşku kattı. Müzik dinletisi alkışlar ve atılan sloganlarla karşılandı.

Etkinliğimize DESA direnişçisi Emine Aslan sağlık sorunundan dolayı katılamadı. Niteliği, niceliği ve görseelliğiyle başarılı geçen etkinliğe 100 civarında işçi ve emekçi katıldı.

Esenyurt Emekçi Kadın Komisyonu

Eskişehir'de 8 Mart çalışmalarından...

Eskişehir'de 8 Mart çalışmalarına bir süredir devam ediyoruz. İşçi ve emekçi kadınlara kurtuluşun devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmeğe geçtiğini anlatan, olanaklarımız ölçüsünde hazırladığımız çeşitli materyallerle (afiş, kuş, anket vs.) kullanarak, bir emekçi kadın çalışması örgütleyoruz.

Bu çalışmamızı aynı zamanda yerelimizde bir Emekçi Kadın Komisyonu Girişimi'ni başlatmanın imkanına çevirmek yönünde değerlendiriyoruz. 8 Mart'ı yaklaşan yerel seçimler ve kriz gündemleriyle birlikte ve önümüzdeki sürece müdahalemizi güçlendirecek bir tarzda ele alıyoruz.

Gültepe, Büyükdere ve Yıldıztepe mahallelerine yönelik yürüttüğümüz emekçi kadın çalışmamızı 8 Mart'ta devrimci kurumlarla birlikte gerçekleştireceğimiz ortak yürüyüş ve panellerle birleştireceğiz.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Kadınlar Taksim'de yürüdü!

KESK'li kamu emekçisi kadınlar, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününe ilişkin olarak 28 Şubat akşamı Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi önüne yürüyüş gerçekleştirdiler. 8 Mart'ta Kadıköy'de gerçekleştirilecek mitinge çağrı yaptılar.

Eylemde “*Kadına yönelik şiddete, tecavüze, töre ve namus cinayetlerine karşı susmayacağız! / KESK'li Kadınlar*” pankartı açıldı. Yapılan açıklamada; kadınların üretim süreçlerine dahil edildiği, tam istihdam politikalarının uygulandığı, kadınların eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi temel hizmetlere ücretsiz ulaşabildiği, onurlu ve demokratik çalışma yaşamının uygulandığı, bütün insanların cinsiyet, etnik köken, ulusal ve dinsel kimlik, cinsel kimliğine bakılmaksızın aynı hak ve özgürlüklerden yararlandığı, özgürlükçü, eşitlikçi, demokratik bir Türkiye için mücadele edecekleri belirtildi. Bu süreçte kadınların dayanışmasının ve ortak mücadele yürütmesinin bir zorunluluk olduğuna işaret edildi.

Açıklamanın sonunda ATV-Sabah'ta greve çıkan basın emekçileri selamlanarak, eylemin ardından basın emekçilerinin meşaleli yürüyüşüne destek sunulacağı ifade edildi. 8 Mart'ta Kadıköy'e çağrı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da devrimci 8 Mart çağrısı!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Ankara'da, **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)**, Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), **Halk Cephesi**, Odak ve **Partizan**'ın oluşturduğu **Ankara Devrimci 8 Mart Platformu** tarafından devrimci ve sınıfsal özüne uygun bir eylem olarak örgütleniyor.

“*Emperyalizme, çifte sömürüye, işsizliğe, yoksulluğa karşı emekçi kadınlar alanlara!*” şiarıyla düzenlenecek olan eylem 8 Mart Pazar günü gerçekleştirilecek. Sakarya Caddesi'nde saat 11.30'da bir araya gelecek olan bileşenler, buradan Abdi İpekçi Parkı'na yürüyecekler.

Ankara Kadın Platformu bileşenleri ise, 8 Mart günü saat 12.00'de Kolej Kavşağı'nda bir araya gelecekler.

Direnişçi işçilerle 8 Mart etkinliği...

“Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!”

OSİM-DER Kadın İşçi Komisyonu 27 Şubat günü Sinter-Gürsaş direniş alanında 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi.

OSİM-DER Kadın İşçi Komisyonu'nun bölgedeki fabrikalarda çalışan ve bölge mahallelerde yaşayan emekçi kadınların dayanışması ile hazırladığı öğle yemeğinin ardından direnişçi Sinter ve Gürsaş işçilerinin de katıldığı etkinlik başladı.

Etkinlikte OSİM-DER Kadın İşçi Komisyonu adına yapılan konuşmada, Sinter ve Gürsaş direnişleri selamlandı. Sinter ve Gürsaş direnişlerinin bölge işçisini onurlandığı vurgulandı ve OSİM-DER Kadın İşçi Komisyonu'nun süren direnişlerle sınıf dayanışmasını büyütme sorumluluğuyla hareket ettiği ifade edildi. Direnişlerin zaferle sonuçlanmasının sınıf dayanışmasının örgütlenebilmesine de bağlı olduğu, Sinter ve Gürsaş direnişlerinin aynı bölgede başlayan direnişler olarak kararlılıkla devam etmesinin, bölgede sınıf dayanışmasını ve örgütlü mücadeleyi büyüme için önemli bir olanak olduğu vurgulandı. Sinter ve Gürsaş direnişlerinin ortak mücadele, ortak eylem ve etkinlikler ile daha da güçlendirilmesi gerektiği belirtildi.

Ayrıca 8 Mart mücadele gününün tarihi anlatıldı, emekçi kadınların tarih boyunca hep mücadele içinde yer aldıkları belirtildi. Bugün de örgütlü sınıf mücadelesinde “bir adım önde” olmalarının önemine dikkat çekildi. Kadının çifte ezilmesinin kapitalist düzen koşullarında son bulmayacağı, bu sömürü düzenine karşı kadın-erkek birlikte mücadele yürütmek gerektiği ifade edildi ve 8 Mart günü mücadele alanlarında birlikte olma çağrısı yapıldı.

Ardından Gürsaş'tan bir direnişçi işçi Nazım Hikmet'in “Kadınlarımız” şiirini okudu.

Etkinlikte BDSP temsilcisi ve İstanbul Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş da bir konuşma yaptı. Direnişçileri selamlayarak, bugün Sinter ve Gürsaş işçisinin mücadele yolunu seçerek direnişe geçmelerini umut verici olduğunu söyledi.

Konuşmasının devamında yerel seçimlere değindi. Düzen partilerinin işçi ve emekçileri kandırmaya yönelik yalan ve vaatlere dayalı propagandaya hız verdiklerini belirterek, işçi ve emekçilerin kapitalist düzenin seçim oyununa kanmamaları gerektiğini, işçi sınıfının kurtuluşunun ancak kendi örgütlü mücadelesi ile mümkün olacağını vurguladı ve sınıf mücadelesini yükseltme çağrısı yaptı.

Ayrıca, 8 Mart mücadele gününde Kadıköy'de iki ayrı miting gerçekleşeceğini belirterek, kadının kurtuluşunun kapitalist düzende mümkün olamayacağını, sermaye sınıfına karşı kadın-erkek elele birlikte örgütlü bir mücadele yürütülmesi gerektiğini vurguladı. Sinter ve Gürsaş'ın işçilerine 8 Mart mitinge katılma çağrısı yaptı.

Son olarak OSİM-DER üyesi bir kadın işçi “Konfeksiyoncular” şiirini okudu. Etkinlik sırasında, “Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları atıldı.

Sinter Metal'in önündeki programın ardından Gürsaş işçileri ziyaret edildi. Melek Altıntaş, Gürsaş işçilerine BDSP'nin seçim platformunu özetledi, işçilerin düzenin seçim oyunundan ve seçim sandıklarından bir beklentisi olamayacağını, işçi sınıfının kurtuluşunun tek yolunun sınıfın örgütlü devrimci mücadelesi olduğunu vurguladı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Adana BDSP'den 8 Mart etkinliği...

“Eşitlik ve özgürlük yolunda emekçi kadınlar bir adım ileri!”

8 Mart'ı sınıfsal özüne ve tarihsel anlamına uygun bir mücadele günü olarak kutlamak için 1 Mart günü Şakirpaşa İşçi Kültür Evi'nde “Eşitlik ve özgürlük yolunda emekçi kadınlar bir adım ileri!” başlıklı bir etkinlik düzenlendi.

İlk olarak İşçi Kültür Evleri tarafından hazırlanan sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından Şakirpaşa İKE Emekçi Kadın Komisyonu adına bir konuşma yapıldı. Kadının tarihsel ezilmişliğinin bugüne yansımalarının canlı bir anlatımla sunulduğu konuşmada, günümüzde yaşanan ekonomik krizin, savaşların ve bunların yarattığı yıkımların en çok kadınları etkilediği vurgulanarak, çözümün mücadeleden geçtiği belirtildi. 8 Mart'ı yaratanın işçi sınıfının mücadelesi olduğu ve işçi kadınların yaktığı direniş ateşinin bugün daha da büyütülmesi gerektiği dile getirildi.

Emekçi Kadın Komisyonu temsilcisinin ardından BDSP Adana Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan

Adayı Fatma Sesli söz aldı. Sistemi ve düzen partilerini teşhir eden Sesli, düzen karşısında tek alternatifin işçi sınıfının devrimci programı altında birleşip savaşmak olduğunu söyledi. Mevcut düzen sınırları içinde temel sorunların kalıcı çözümünün mümkün olmadığını, en küçük bir hak için bile örgütlenip mücadele yürütmekten başka bir yol olmadığını ifade eden Sesli, konuşmasını mücadelenin büyütülmesi çağrısıyla bitirdi.

Ardından SİDER (Adana Sanayi İşçileri Derneği) temsilcisi söz alarak, MAKYAL-ERKA direnişi hakkında bir konuşma yaptı. Dernekle birlikte direnişlerini sürdüren işçilerin açlık grevine başlayarak daha ileri bir adım attıklarını, bu direnişin kazanımının tüm işçi ve emekçilerin kazanımı olacağını söyledi.

SİDER temsilcisinin ardından Şakirpaşa İKE Tiyatro Atölyesi bir oyun sundu. Muzaffer İzgü'nün “Genel İstek Üzerine” adlı öyküsünden oyunlaştırılan “Düşünemeyen Adam” adlı oyunu başarıyla sergilendi ve oyun ilgi ile izlendi.

Etkinliğe yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

İşçi ve emekçi hareketinden...

Asemat ve Asil Çelik'te grev sürüyor!

Asil Çelik'te kriz nedeniyle ücretsiz izin dayatmasıyla başlayan saldırılar toplu sözleşme sürecinde sıfır zam dayatmasıyla devam etti.

Benzer biçimde Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şubesi'nin örgütlü olduğu Asemat fabrikasında patronun isteğiyle yapılan grev oylamasından "evet" kararı çıktı ve buradaki TİS sürecinde dayatılan sıfır zam ve ikramiyelerin gaspına karşı Asemat işçisinin cevabı "grev" oldu.

Bursa Orhangazi Sanayi ve Nilüfer Organize Sanayi Bölgesi olmak üzere iki sanayi bölgesinde Asemat'a bağlı faaliyet gösteren fabrikada 31 Aralık 2008 tarihinde grev başladı. Üretim durması nedeniyle "kriz" içerisine giren Asemat patronu, "yasal" olmayan yollara başvurarak üretim yapmaya çalışıyor ancak bunu başaramıyor. Şimdiye kadar Asemat patronuyla BMİS arasında gerçekleştirilen görüşmelerden bir sonuç çıkmadı. Asemat patronunun kölelik dayatmalarında ısrar etmesi nedeniyle anlaşma sağlanamadı.

Asemat grevi ikinci ayını, Asil Çelik'teki grev süreci de birinci ayını doldurmaya hazırlanırken, süren grevlerdeki temel eksiklik olarak sınıf dayanışmasının yetersizliği göze çarpıyor.

Her iki fabrikada da grev nöbetleri kötü hava koşullarına rağmen gece-gündüz demeden tutuluyor. Asemat ve Asil Çelik işçileri talepleri karşılanana kadar grevlerini sürdürmekte kararlılar. Asil Çelik grevi de tıpkı Asemat'ta olduğu gibi, greve başlarken öne sürülen taleplerin de altında tekliflerle kölelik dayatmalarına maruz kalıyor.

Gerek Asemat gerekse de Asil Çelik'teki grev sürecinde Birleşik Metal-İş üyesi işçiler talepleri kabul edilene kadar grevi kararlılıkla sürdüreceklerini ancak daha güçlü bir dayanışmaya ihtiyaç olduğunu belirterek, sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısı yapıyorlar.

Kızıl Bayrak / Bursa

Asil Çelik işçisi greve eylemlerle devam ediyor!

Bursa'da 30 Ocak 2009 tarihinde greve çıkan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Asil Çelik işçileri grevlerinin 30. günü olan 28 Şubat günü Orhangazi'de işçi ailelerinin de katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Orhangazi ilçe merkezinde açtıkları direniş noktasında toplanan işçiler, buradan Cumhuriyet Meydanı'na sloganlarla yürüyerek mücadele taleplerini haykırdılar. Eylemde, Birleşik Metal-İş Bursa Şube Sekreteri Erol Bektaş'ın Asil Çelik işçisinin kararlılığını vurgulayan kısa konuşmasının ardından Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş işçilere, ailelerine ve Orhangazi halkına seslendi.

Konuşmasında, seçim çalışmaları için Orhangazi'de bulunan Bursa milletvekili ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in direniş noktasını ziyaret ettiğini ve belediye binasında yapılan görüşme sonrası sorunun çözülmesi için katkı beklediklerini ifade etti. Orhangazi halkına verdikleri destekten dolayı teşekkür etti.

İşçiler çektikleri halaylarla eylemi sonlandırdılar. Eylem boyunca sıklıkla "Asil Çelik işçisi köle değildir!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın onurlu grevimiz!", "İşçilerin birliği sermayeyi

yenecek! , "Sadaka değil toplu sözleşme! , "İş ekmek yoksa barış da yok!" sloganlarını haykırdılar.

Yaklaşık 3 aydır da ücretsiz izinde olan Asil Çelik işçileri yaşadıkları maddi sıkıntıya rağmen grevlerine kararlılıkla devam ediyorlar. Son olarak 24 Şubat günü patronla yapılan görüşmelerden de bir sonuç çıkmaması üzerine greve eylemlerle devam edileceği ifade edildi. Direniş noktasında BDSP'li Metal İşçileri Bülteni'nin dağıtımı yapıldı. Eyleme yaklaşık 250 işçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sağlık çalışanları alanlardaydı

Sağlık alanında yaşanan sorunlara karşı İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Dişhekimleri Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, Devrimci Sağlık-İş ve SES İstanbul Şubeleri 4 Mart günü eylem gerçekleştirdiler. Temel gündem olarak son dönemlerde yaşanan fiziki saldırıların ele alındığı eylemde sağlığın piyasalaştırılmasına karşı mücadele vurgusu ön plana çıktı.

Saat 12.30'da Ayasofya önünde toplanan bileşenler, buradan sloganlar eşliğinde İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'ne doğru yürüyüşe geçtiler. "Şiddete ve baskıya hayır! / Güvenli ortamlarda çalışma istiyoruz!" şiarlı pankartın açıldığı eylemde talepleri içeren dövizler de taşındı.

İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü önüne gelindiğinde, İTO Başkanı, Diş Hekimleri Odası Başkanı, Eczacılar Odası Başkanı birer konuşma yaptı. Konuşmaların ardından kurumlar adına ortak açıklamayı SES Aksaray Şube Başkanı okudu. Açıklamada sağlık hakkının yok edildiği ve bununla paralel olarak sağlıkçılara yönelik baskıların arttığı vurgulandı. Hastanelerin özelleştirilmesi ile birlikte sağlıkta piyasalaştırmaya hız verildiği belirtildi. Hastaların sağlık alanında yaşanan sorunların sebebi olarak sağlık çalışanlarını gördüğü ve bu nedenle öfkelerini onlara yönelttiği söylendi. "Sağlık hakkı ve mesleki güvencemizi, geleceğimizi tehdit eden, vahşi piyasacı sağlık ortamını/ilişkisini kabul etmiyoruz etmeyeceğiz!" denilen açıklamada sağlık çalışanları mücadeleyi yükseltmeye çağrıldı.

Açıklamanın okunmasının ardından İl Sağlık Müdürlüğü önüne siyah çelenk bırakıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

27 Şubat 2009 / Dudullu

Hava-İş: "Kaza değil iş cinayeti!"

Türk Hava Yolları'na (THY) ait "Tekirdağ" isimli uçağın Hollanda'nın Amsterdam şehrinde düşmesine ilişkin Türk-İş'e bağlı Hava-İş Sendikası açıklama yaptı. 27 Şubat günü gerçekleştirilen açıklamada, uçağın düşme nedeniyle ilgili görüşler bildirilirken, denetimsiz büyüme ve kadrolaşmaya dikkat çekildi.

Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin, bu kazanın yöneticilere ders olması gerektiğini ifade ederek, hükümeti sivil havacılığı denetlemeye çağırdı. Kazanın meydana gelmesinde sorumlulukları bulunan Ulaştırma Bakanı, Sivil Havacılık Genel Müdürü, THY Genel Müdürü ve üç kişilik icra komitesini istifaya çağırdı. "Bu hukuken bir iş kazasıdır ancak aslında bir iş cinayeti" diyen Ayçin, THY'nin kar mantığıyla yönetildiğini belirtti. Sendika üyelerinin baskı altında tutulduğunu da ifade eden Ayçin, THY yönetiminin havayollarını yönetmek yerine sendikal haklara saldırdığını söyledi. "Bu anlayış sürdüğü sürece, kazalar da devam edecektir" diyerek THY yönetimini istifaya çağırdı.

Uçuş güvenliği konusundaki uyarılarının dikkate alınmadığını da belirten Ayçin şunları söyledi: "2006 Nisan ayında 'THY neden mutsuz' adlı basın açıklaması yapıyoruz, medyada yer almıyor. 'Önce uçuş emniyeti' başlıklı yarım sayfa gazete ilanı veriyoruz, THY ve Atlas Jet bizi dava ediyor. Cumhuriyet Savcılığına, THY yönetimini şikayet ediyoruz, savcılık takipsizlik kararı vermeden önce, suç duyurusunda bulunan başkanı çağırıp, neden suç duyurusunda bulunuyorsunuz deniliyor, üstü kapalı tehdit ediliyor. İşte ülkemizdeki bu yasaklayıcı zihniyet sürdükçe bu kazaların oluşma riski artacaktır."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sinter'e IG Metal desteği

Ümraniye Dudullu'da 22 Aralık 2008 tarihinden bu yana direnişlerini sürdüren Sinter Metal işçilerine uluslararası destek geldi.

Almanya'da 3 milyona yakın üyesi bulunan Alman Metal İşçileri Sendikası'nın (IG Metal) Uluslararası İlişkiler Sorumlusu Klaus Priegnitz, 27 Şubat günü direnişteki işçilere destek ziyaretinde bulundu.

Sinter Metal işçileri tarafından "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganı ile karşılanan Priegnitz, Alman metal işçilerinin direnişteki işçilerin yanında olduğu mesajını ilettiler.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar'ın da yer aldığı ziyarette Sinter işçileriyle birlikte direnişlerini sürdüren Birleşik Metal üyesi Gürşah işçileri de yer aldılar.

Direnişteki işçilere seslenen Priegnitz, Almanya'da BMW ve Daimler fabrikalarındaki hak gasplarına karşı mücadele ettiklerini belirterek, Sinter Metal'in Almanya'da iş yaptığı firmalarla görüşmeler yaptıklarını sözlerine ekledi. Özkan Atar ise gösterilen dayanışma için teşekkür ederek uluslararası dayanışmanın önemine dikkat çekti. Ziyaret atılan sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

YTÜ'de asistan kıyımına karşı eylem

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde araştırma görevlileri, 27 Şubat günü gerçekleştirdikleri eylemle, istihdam biçimlerinden doğan sorun ve mağduriyetlerinin giderilmesini istediler.

Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi önünde toplanan araştırma görevlileri, "50/d Asistan kıyımına son!" pankartı ve "Herkes iş güvencesi!" dövizleri açarak ana kapı önüne kadar sloganlarla yürüdüler.

Ana kapı önünde Yıldız Teknik Üniversitesi Araştırma Görevlileri adına basın açıklaması yapan Erhan Kurtarı, son birkaç ay içerisinde tüm Türkiye üniversitelerinde eğitim sistemini köklü biçimde değiştirecek bir dizi kararların çıkarıldığını belirtti. Bu kararlarla birlikte, araştırma görevlilerinin de istihdamında sorunların açığa çıktığını söyledi.

Sorunun sadece araştırma görevlilerinin meselesi olmadığını, üniversitelerin geleceğini ipotek altına alan bir anlam taşıdığını vurgulayarak, işten atılma eşliğinde ve işten çıkarılacak araştırma görevlilerinin, ülkenin kamu kaynaklarıyla yetiştirilmiş nitelikli işgüçleri olduğu, üniversitelerden uzaklaştırılmalar sonrasında, yardımcı doçentlerden profesörlere kadar tüm akademik personelin kadrolu statüden sözleşmeli statüye geçirilmesinin önünün açılacağı uyarısında bulundu.

İstanbul'daki diğer üniversitelerin araştırma görevlileri, Eğitim-Sen 6 No'lu Şube ve Yıldız Teknik Üniversitesi öğrencilerinin de destek verdiği eylemde coşkulu sloganlar atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

4 Mart 2009 / Ayasofya

ATV-Sabah'ta grev sürüyor, dayanışma büyüyor...

"Basın emekçisi yalnız değildir!"

Türkiye Gazeteciler Sendikası üyesi ATV-Sabah çalışanları ve destek veren kurumlar 28 Şubat akşamı Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi'ne kadar meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Grevdeki ATV-Sabah emekçilerinin en önde "grev gözcüsü" önlükleriyle yer aldığı yürüyüşe sol-sosyalist gazetelerin çalışanları da destek verdi. İstiklal Caddesi boyunca süren yürüyüş çevredeki insanlar tarafından ilgiyle izlendi. Yürüyüş boyunca grevci basın emekçilerinin çıkarttığı "Grev gazetesi"nin yeni sayısının dağıtımı yapıldı.

Yürüyüş boyunca "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Sendika hakkımız engellenemez!", "Toplusözleşme hakkımız, grev silahımız!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Basın emekçisi yalnız değildir!", "Emeğin onuru sendikalı olmaktır!" vb. sloganları sıkça atıldı.

Coşkulu sloganların atıldığı yürüyüşün ardından Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen basın açıklamasını ATV-Sabah grevcileri adına Uğur Güç okudu. Güç yaptığı açıklamada, iki yıldır sendikal örgütlenme mücadelesini toplu sözleşme ile sonlandırmak için ellerinden geleni yaptıklarını, ancak bu süre içerisinde işten atılma, kara listelere alınmakla tehdit edildiklerini belirtti. Kendilerine greve çıkmaktan başka seçenek bırakılmadığını vurguladı.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: "Burada her Cumartesi karanlığa ve aydınlıktan korkanların gözlerine ışık tutmaya devam edeceğiz. Meşalelerimizden aydınlattığı yoldan gelenlerle birlikte zafere ulaşacağız."

Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği'nin de destek verdiği eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı.

Aynı gün Ankara'da ATV-Sabah grevine destek amacıyla Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması gerçekleştiren Türkiye Gazeteciler Sendikası da, toplu sözleşme yapılmaya kadar her Cumartesi meşaleleriyle Yüksel Caddesi'nde olacaklarını belirtti. Açıklamada konuşan TGS Genel Başkanı Ercan İpekçi, 10 kişiyle başladıkları grevin katılım açısından küçük fakat etkisi açısından büyük bir grev olduğunu ifade etti. Açıklamaya KESK'e bağlı sendikaların şube yöneticileri de destek verdi.

Grevin 15. günü olan 27 Şubat günü de İstanbul Tabip Odası ve Türk Tabipleri Birliği greve destek ziyaretinde bulunmuşlardı. "ATV-Sabah grevini destekliyoruz! Örgütsüz, sendikasız medya sağlıksız topluma neden olur! / TTB, İTO" yazılı büyük boy dövizin açıldığı ziyarette, "Bu ülkede gazeteciler de grev yapar diyen ATV-Sabah'ta grevde olan arkadaşların yanındayız" diyen Çerkezoğlu, toplumun sendika düşmanlığına karşı mücadele etmesi gerektiğini belirtmiş, TTB'nin, soğuk hava koşullarına rağmen grevlerini sürdüren grevcilere tıbbi destek sunmaya hazır olduğunu ifade etmişti.

4 Mart günü ise, her Çarşamba ATV-Sabah önünde basın açıklaması gerçekleştirme kararı alan beyazyakalılar grevci emekçilerle birlikteydiler. Yine aynı gün T. Haber-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube yöneticisi ve işyeri temsilcileri ATV-Sabah çalışanlarına destek ziyaretinde bulundular. Beyazyaka Örgütlenme Platformu (basın, finans, bilişim sektöründe çalışan beyazyakalılar) üyeleriyle beraber grev yerine kadar yürüyüş gerçekleştiren Telekom çalışanlarını grevci basın emekçileri ve TGS İstanbul Şube Başkanı Rüya Özkalkan karşıladı. Özkalkan, verdikleri destekten dolayı Haber-İş'e teşekkür etti.

Ziyarette Haber-İş 1 No'lu adına konuşan Levent Dokuyucu, grevin kazanımla sonuçlanacağına inandıklarını ve grevin başarıya ulaşması için üzerlerine düşen görevi yerine getirmeye hazır olduklarını dile getirdi.

ATV-Sabah'taki greve dönük tahammülsüzlüğünü uyguladığı sansürle gösteren Turkvaz Grubu'nun, TGS'nin "ATV-Sabah'taki grevde sayısal çoğunluğa sahip olmadığı" iddiasıyla mahkemeye yaptığı itiraz ise reddedildi. Sansür uygulamasının dışında hukuki yollarla da ATV-Sabah çalışanlarını yıldırıyaya çalışan Turkvaz Grubu'nun bu çabası da boşa düşmüş oldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Meha Tekstil işçileri direniyor!

GOP Elmabahçesi'nde kurulu bulunan Meha Tekstil'de çalışan işçilerin haklarının gaspedilmesi üzerine fabrika önünde direnişe geçtiler.

Meha Tekstil patronu krizi bahane ederek işçilerin haklarını gaspetmeye devam ediyor.

İşçiler, kendilerini 9 aydır fazla mesai ücreti ve asgari geçim indirimi vermeden çalıştıran Meha Tekstil patronunun dayatmalarına karşı çıktılar. Bunun üzerine 105 işçinin işine hiçbir hakkını vermeden son verdiğini açıklayan Meha Tekstil patronu, işçilerin tepkisiyle karşılaştı.

Meha Tekstil patronu işçileri fabrika dışına çıkarmaya çalışması üzerine işçiler direnişe başladı. İhbar, kıdem tazminatları, maaş ve mesai ücretleri ödenene kadar direnişlerini sürdüreceklerini ifade eden işçiler, ilk elden yapılması gereken hukuki işlemleri başlattılar. Ardından kendilerini temsil edecek komiteyi seçtiler. Patronun makineleri kaçırma ihtimaline karşı da gece nöbetçileri belirlendi.

İşçiler 5 Mart sabahı 08:00'de fabrika önüne gelmek üzere ayrıldılar.

İşçilerin seçtiği komite ise yapılacak işleri organize etmek için Karadeniz Mahallesi'ndeki BDSP seçim bürosunda ilk toplantısını gerçekleştirdi. Komite, gerçekleştirilen toplantının ardından direniş çadırı kurma ve saat 13.00'de basın açıklaması yaparak direnişlerini kamuoyuna duyurma kararı aldı.

Kızıl Bayrak / GOP

BDSP'nin seçim gündemli faaliyeti büro açılışları il

“Çözüm devrimde, kurtulu

Seçimlere sınıfın devrimci programı ile giren Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), düzenin seçim oyununu teşhir eden, işçi ve emekçileri mücadeleye çağırarak faaliyetlerini sürdürüyor. Düzen partilerinin yalanlarına ve liberal-reformist hayallere karşı bayrak açan komünistler, bağımsız sosyalist adaylarla girdikleri yerel seçimler vesilesiyle etkin bir propaganda faaliyeti öüyorlar.

BDSP'nin seçim faaliyetleri bu hafta sonu (28 Şubat-1 Mart) gerçekleştirilen bir dizi seçim irtibat bürosunun açılışıyla sürdü. Geçen hafta sonu açılan **İstanbul Karadeniz Mahallesi, İstanbul Kırca, Bursa Teleferik Mahallesi** seçim irtibat bürolarının ardından hafta sonu **İstanbul'da Aydos, Kurfalı, Ümraniye, İkitelli, Gaziosmanpaşa; Kayseri'de Battalgazi Mahallesi, Adana'da Merkez Mahallesi, Bursa'da Başaran Mahallesi, İzmir'de Çiğli ve Buca-Çamlıkule** seçim irtibat bürolarının açılış etkinlikleri gerçekleştirildi.

Açılış etkinliklerinde seçimlerin çözüm olamayacağı, gerçek çözümün devrim ve sosyalizm ile sağlanacağı vurgusu öne çıktı. Düzen partilerinin dayanaksız vaatleri ve liberal-reformist güçlerin seçimlere ilişkin hayaller yayan yaklaşımları mahkum edilerek **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun seçim platformu katılımcılar ile tartışıldı.

Ümraniye: “Devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütelim!”

BDSP İstanbul'da ilk seçim bürosunun açılışını 1 Mart günü Ümraniye'de gerçekleştirdi. “Devrimci bahara yürüyoruz” adlı sinevizyon gösterimi ve kısa bir konuşmanın ardından **İstanbul Bağımsız Sosyalist Belediye Başkanı aday Melek Altıntaş**, BDSP'nin seçim platformuna dair bir konuşma gerçekleştirdi. BDSP'nin seçimlere ilişkin yaklaşımını özetleyerek, nasıl bir seçim çalışması yürütmeyi planladıklarını anlattı. Seçimleri, düzeni ve düzen güçlerini teşhir etmenin, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmenin, kitleleri devrimci hedeflere kazanmanın, onların bilincini, örgütlenmesini ve mücadelesini geliştirmenin bir olanağı olarak gördüklerini söyledi.

Yapılan konuşmaların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Sinter ve Gürsaş'ta direnen işçilerin de katıldığı açılış etkinliğinde öneriler de paylaşılarak görüş alış-verişi yapıldı. Sinter'de direnen bir işçi, kendi direniş sürecindeki değişimleri anlattı. Toplumun “sadaka toplumu” haline gelişine ilişkin örnekler verdi.

Seçim sürecinde krize karşı mücadelenin nasıl geliştirileceği, bölgedeki direnişler de gözetilerek direnişlerin nasıl büyütüleceği, direnişteki işçilerin taleplerinin nasıl yaygınlaştırılacağı tartışıldı.

Büronun açılışının ardından Dudullu semt pazarında kitlesel bir şekilde bildirge dağıtımı gerçekleştirildi.

İkitelli: “Devrimci sınıf çizgisinde birleşelim!”

İkitelli'deki açılış programı etkinliğe ilişkin konuşma ile başladı, **Melek Altıntaş**'ın seçim

platformuna ilişkin konuşmasıyla sürdü.

Altıntaş konuşmasında BDSP'nin seçimlere ilişkin yaklaşımını özetledi. İşçi ve emekçilerin gerçek çözümünün sandıkta değil, mücadelede-devrimde olduğunu vurguladı. Seçim çalışmalarında aynı zamanda krize karşı mücadelenin örüleceğini anlattı.

Liberal-reformistlerin oluşturduğu “Birlikte Başarabiliriz Platformu”nu da değerlendiren Altıntaş, bütün işçi ve emekçileri, kadınları, gençliği ve Kürt halkını kapitalizme karşı devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltmeye, işçi ve emekçileri devrimci sınıf çizgisinde birleşmeye ve mücadele etmeye, bu çerçevede seçim çalışmalarına katılmaya ve destek olmaya çağırdı.

Seçimlerin 8 Mart, Newroz gibi gündemlerle birlikte ele alınacağını, tüm bu çalışmaların da krizin faturasını reddetmeye yönelik çalışmanın bir parçası olacağını ifade etti. BDSP'nin seçim başarısının aldığı oy değil ne kadar işçi ve emekçiye ulaşabildiği ile ölçüleceğini belirtti.

Gazi Mahallesi'nde coşkulu açılış

Gazi Mahallesi seçim İrtibat Bürosu 1 Mart günü coşkulu bir etkinlikle açıldı. Davul-zurna eşliğinde halayların çekilmesiyle başlayan etkinlikte ilk olarak 8 Mart'a dair bir şiir dinletisi gerçekleştirildi.

Dinletinin ardından söz alan GOP BDSP temsilcisi, nasıl bir seçim faaliyeti örüleceğine dair bilgi verdi ve hedeflerini dile getirdi.

BDSP temsilcisinin konuşmasını **İstanbul Büyükşehir Bağımsız sosyalist Başkan Adayı Melek Altıntaş**'ın konuşması izledi. BDSP'nin seçimlere yaklaşımına değinen Altıntaş, düzenin seçim oyununa karşı işçi ve emekçileri mücadeleye çağırdı.

Konuşmaların ardından soru cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde gelen sorular genelde “Birlikte Başarabiliriz Platformu”na dair oldu. Bu konuda yaşanan canlı tartışmalar sırasında söz alan bazı işçiler, bu platformun kriz karşıtı mücadeleye ilgisizliğine değindi.

Etkinlik yerel müzik grubunun devrimci ezgileriyle son buldu. Açılışta 8 Mart mitingine ve 12 Mart Gazi Katliamı anmasına da çağrı yapıldı.

Aydos'ta düzenin seçim oyunu teşhir edildi!

Pendik-Aydos'ta 28 Şubat günü seçim irtibat bürosu açılış etkinliği gerçekleştirildi. Program, BDSP'nin hazırladığı “Devrimci bahara yürüyoruz!” başlıklı sinevizyon gösterimi ile başladı.

Sinevizyonun ardından söz alan **İstanbul Bağımsız Sosyalist Belediye Başkanı Adayı Melek Altıntaş**, düzenin seçim oyununu teşhir etti, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun seçimlere yaklaşımını özetledi. Düzen güçlerinin dayanaksız vaatlerle işçi ve emekçileri aldattığını vurgulayan Altıntaş, sahte umutlar yayarak kitlelerin bilincini çarpıtan liberal-reformist güçleri de eleştirdi. Çözümün seçimde değil devrimde olduğunu vurgulayarak işçi ve emekçileri mücadeleyi yükseltmeye çağırdı. Soru-cevap

bölümünün ardından etkinlik sona erdi.

Kurfalı'da örgütlü mücadele çağrısı

Kartal Kurfalı Mahallesi seçim irtibat bürosu 28 Şubat günü coşkulu bir aday tanıtım etkinliğiyle açıldı. Açılış etkinliği kapitalizmin teşhirinin yapıldığı sinevizyon gösterimiyle başladı. Ardından BDSP adına yapılan konuşmada, BDSP'nin seçimlere neden katıldığı, bugüne kadar yürüttüğü seçim faaliyetleriyle neyi amaçladığı açıklandı. Seçim çalışmasının işçi ve emekçileri kriz karşısında örgütlü mücadeleye çağırarak bir çerçevede yürütüleceği vurgulandı.

Ardından söz alan **İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Melek Altıntaş**, düzenin krizin daha da derinleşeceği, işçi ve emekçiler cephesinden sonuçlarının giderek ağırlaşacağı bir döneme girildiğine işaret ederek, saldırılar karşısında örgütlü mücadeleyi yükseltmenin önemini vurguladı.

Soru-yanıt bölümünün ardından Altıntaş, 8 Mart ve 21 Mart'a dair çağrı yaptı. İşçi ve emekçilere mücadeleden başka bir yol olmadığını hatırlatarak toplantıyı sonlandırdı.

İzmir-Çiğli: “Çözüm sandıkta değil mücadelede”

Çiğli Seçim İrtibat Bürosu açılış etkinliği 1 Mart Pazar günü gerçekleştirdi. Etkinlik saat 14.00'te devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı. BDSP'nin hazırlamış olduğu “Geçmişini aşarak geleceği kazanacağız!” isimli sinevizyon gösteriminin ardından BDSP temsilcisi komünistlerin seçimlere dair yaklaşımını anlatan bir konuşma yaptı.

Konuşmada düzenin yeni bir seçim oyunuyla birlikte işçi ve emekçilerin karşısına çıktığı ifade edildi. Düzen partilerinin hepsinin programının bir ve aynı olduğu dile getirildi. Emekçilerin bir seçim yapmasının zorunlu olduğu ifade edildikten sonra, bu seçimin düzenden değil devrimden yana olması gerektiği dile getirildi. Sorunların gerçek çözümünün devrimden ve sosyalizmden geçtiği vurgulandı.

Ardından BDSP'nin **İzmir Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı N. Şafak Özdoğan** söz aldı. Örgütlü bir sınıf devrimcisi olduğunu, seçimlere BDSP'nin bağımsız sosyalist aday olarak katıldığını, işçi sınıfının devrimci programını savunduğunu ifade etti. Emekçilerin çözümünün sandıktan ya da seçimden değil sokaktan, örgütlenmekten, direnişten, mücadeleden geçtiğini dile getiren Özdoğan, krizin sonuçlarına da değindi.

İşçi ve emekçilere gerçekleri, mücadeleden başka bir seçimlerinin olmadığını, devrim ve sosyalizmin tek çözüm ve kurtuluş yolu olduğunu anlatan Özdoğan, BDSP'nin bağımsız sosyalist adaylarını desteklemeye çağırdı.

Konuşmaların ardından etkinlik seçim bürosunun dışına taşındı. Çevredeki işçi ve emekçilerin de izlediği etkinlikte Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu “Umut kimde?” adlı oyununu sahneledi. Etkinlik türkü ve halaylarla son buldu.

e sürüyor...

ş sosyalizmde!”

Buca'da devrim ve sosyalizm çağrısı!

BDSP 1 Mart günü **Buca Çamlıkule**'deki seçim bürosunu gerçekleştirdiği etkinlikle açtı. Seçim bürosunun açılış etkinliği ve aday tanıtım toplantısı saat 17.00'de devrim şehitleri anısına gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı. "Devrimci bahara yürüyoruz!" başlıklı sinevizyonun gösteriminin ardından BDSP adına konuşma yapıldı.

BDSP temsilcisi konuşmasında düzenin seçim oyununu teşhir etti. İşçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm mücadelesine çağırdı. Ardından **İzmir Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı N. Şafak Özdoğan** söz aldı. Kesintisiz bir siyasal sınıf çalışması yürüttüklerinden bahseden Özdoğan, günün devrimci görevinin krize karşı işçi ve emekçileri örgütlü mücadeleye çağırmak, tepkisini açığa çıkarmak ve militan bir mücadeleyi yükseltmek olduğunu dile getirdi. BDSP olarak seçimlerde de emekçi kitlelere gerçekleri anlatmaya devam edeceklerini, düzene karşı devrim alternatifini seçimler vesilesiyle işçi ve emekçilere bir kez daha sunacaklarını ifade etti.

Konuşmanın ardından Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu "Umut kimde?" oyununu sergiledi.

Kapanış konuşmasında, 7 Mart'ta gerçekleştirilecek Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği ile devrimcileri güçlerin örgütlediği 8 Mart eylemine çağrı yapıldı.

Adana: "Çözüm yolu seçim değil mücadele!"

BDSP'nin Meydan Mahallesi'ndeki seçim bürosunun açılış etkinliği 28 Şubat günü gerçekleştirildi.

Saat 15.00'te başlayan açılış etkinliğinde ilk olarak BDSP'nin hazırlamış olduğu sinevizyonun gösterimi yapıldı.

Ardından ilk sözü **BDSP Meydan Seçim Komisyonu temsilcisi** aldı. BDSP temsilcisi konuşmasında sistemin yaşadığı krize değinerek bunun yapısal bir kriz olduğunu ve önümüzdeki döneme damgasını vuracağını söyledi. Önümüzdeki bahar döneminde krizin faturasına karşı işçi sınıfı ve emekçilerin tepkisini açığa çıkarmaya dönük çok yönlü bir faaliyet yürüteceklerini, seçim sürecinden de bunun için etkin bir şekilde yararlanacaklarını vurguladı.

BDSP temsilcisinin ardından söz alan olan **Adana Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan aday Fatma Sesli** kendisini tanıtarak konuşmasına başladı. Neden aday olduğunu açıklayan Sesli, asıl hedeflerinin işçi sınıfının ve emekçilerin mücadelesinin yükseltilmesi olduğunu, seçim döneminde yürütecekleri faaliyetin de sınıfın ve emekçilerin ihtiyaçları doğrultusunda şekilleneceğini açıkladı.

Seçim dönemlerinde binbir yalanla işçi ve emekçilerin karşısına çıkanların aslında yaşanan sorunların sorumluları olduklarını, bunun değiştirmeni tek yolunun seçimler değil mücadele olduğunu ifade etti. Kapitalizmin doğası gereği kentleri emekçiler için

28 Şubat 2009 | Kurfale

cehenneme çevirdiğini, insanca yaşanabilecek bir kentin ancak sosyalizmde mümkün olacağını söyledi.

Son olarak yaklaşan 8 Mart gündemi üzerinden kadının kurtuluşu mücadelesine değinen Sesli, mücadelenin alanlarda büyütülmesi çağrısıyla konuşmasını bitirdi.

Açılış etkinliği yapılan konuşmaların ardından sohbetlerle sürdü.

Kayseri: "Sınıfın devrimci mücadelesini yükseltelim!"

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Hacı Bora Koç'un seçim bürosu açılış etkinliği 1 Mart günü gerçekleştirildi.

Etkinlik, BDSP temsilcisinin seçim platformunu açıklaması ile başladı, bağımsız sosyalist aday Bora Koç'un konuşmasıyla devam etti.

Koç, kentlerin kapitalizmin aynası olduğunu vurguladı. Krize ve onun yansımaları olan işten atmalar, yoksulluğun derinleşmesi vb. sorunlarına değinerek, bu sorunların seçimle değil sermaye iktidarının yıkılması ve işçi sınıfının kendi iktidarını kurması ile aşılabileceğini altını çizdi. Koç konuşmasını tüm işçi ve emekçileri devrimci sınıf mücadelesini yükseltmeye çağırarak noktaladı.

"Devrimci bahara yürüyoruz!" isimli sinevizyonun gösterildiği etkinlik Kayseri İşçi Kültür Evi müzik topluluğunun işçi marşları ve türküleri ile devam etti. Bu esnada düzenin kolluk güçleri çeşitli bahanelerle devrimci çalışmadan ne kadar rahatsız olduklarını gösterdiler. Etkinlik, türkü ve marşlarla son buldu.

Bursa: "Çözüm devrimde!"

1 Mart günü **Başaran Mahallesi**'nde ikinci seçim bürosunun açılış etkinliği gerçekleştirildi.

Yaklaşık 60 kişinin katıldığı etkinlikte ilk olarak BDSP adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada düzenin seçim oyunu teşhir edildi ve yapılması gerekenin devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmek olduğu belirtildi.

1 Mart 2009 | Buca

Ardından

Bursa Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan aday Özkın Ünal bir konuşma yaptı. Ünal konuşmasında düzeni, düzen partilerini ve liberal-reformist hayaller yayanları teşhir etti. Çözümün devrim ve sosyalizmde olduğunu vurguladı. Bu anlamda da kendisine verilecek desteğin devrim ve sosyalizme verileceğini belirtti.

Ünal'ın konuşmasının ardından etkinliğe katılanlar da sorular sordular ve görüşlerini açıkladılar. Seçimlerin anlamı, seçimlerde ve genel anlamıyla politik sahnede solun birlikteliği sorunu, işçi ve emekçilerin yaşadığı sorunlar üzerine oldukça anlamlı tartışmalar gerçekleştirildi.

Manisa'da seçim bürosu açılışı

29 Mart yerel seçimlerine sınıfın devrimci programı ile giren Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun Manisalı işçi ve emekçilerin mücadele mevzisi olmasını amaçladığı seçim bürosu 1 Mart günü gerçekleştirilen etkinlikle açıldı.

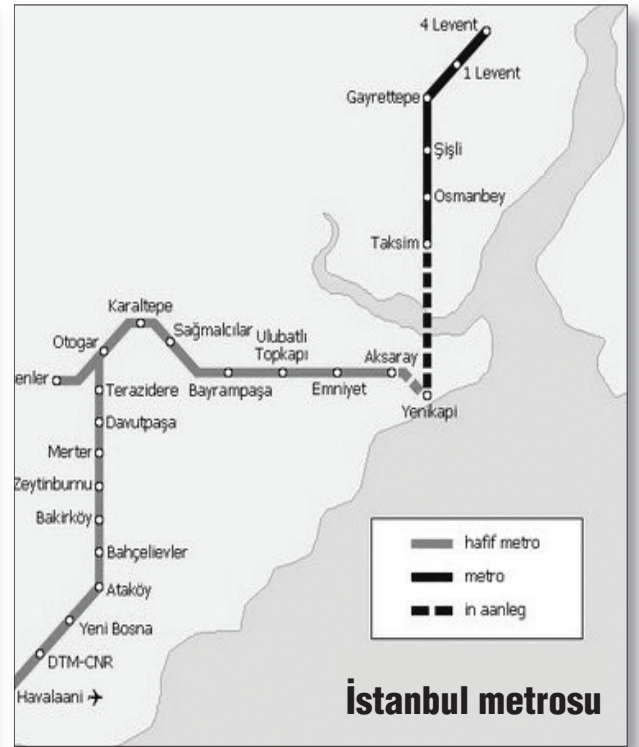
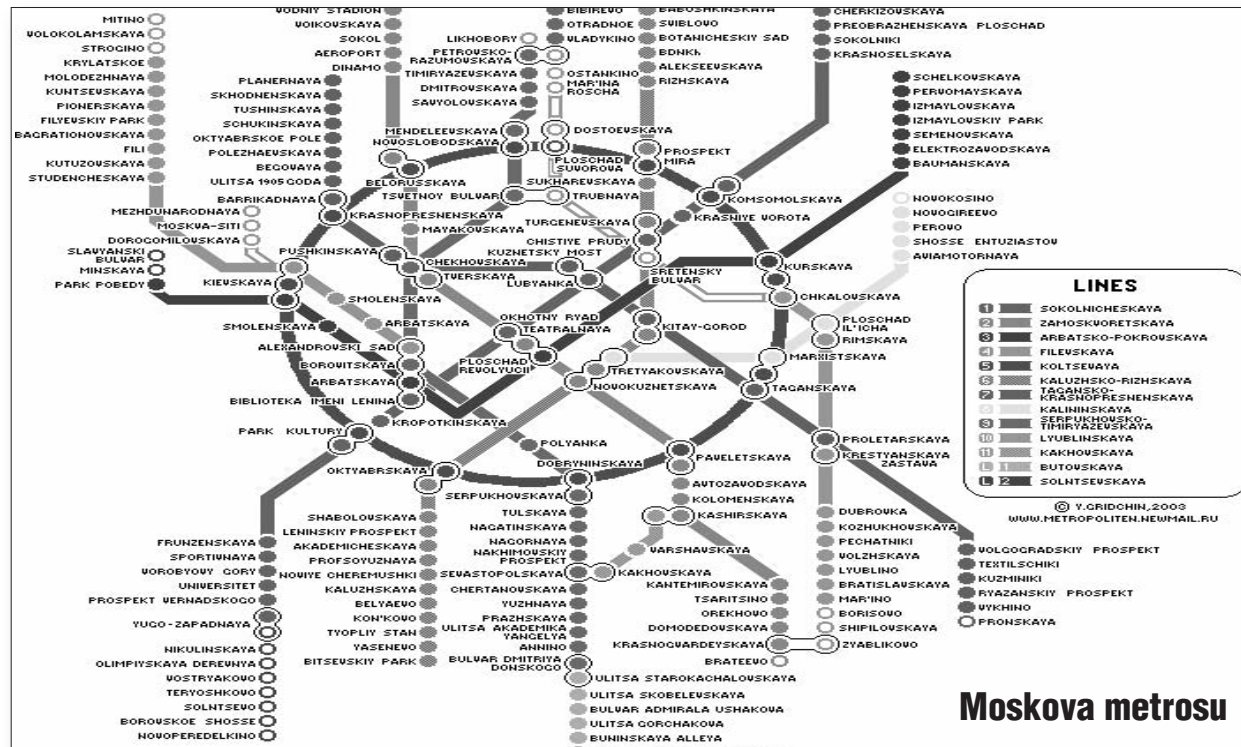
Seçim bürosunun açılış etkinliğinde ilk olarak **Manisa Merkez Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan aday Ahmet Subaşı** tarafından bir konuşma yapıldı. Seçim sürecine ilişkin değerlendirmenin de yapıldığı konuşmada, sınıf devrimcilerinin seçimlere neden bağımsız devrimci sosyalist adaylarla katıldıkları, kapitalist bir düzende seçimlerin ne ifade ettiği üzerinde duruldu.

Ardından seçim bürosunu daha işlevli hale getirmek için yapılacak düzenlemeler hep birlikte tartışıldı.

Toplantıda seçim sürecinde yürütülecek faaliyet gündemleri de ele alındı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde etkinlik düzenleme, 14 Mart'ta KESK Manisa Şubeler Platformu'nun örgütlediği kriz mitingine katılım sağlama ve 15 Mart günü seçim gündemli daha geniş katılımlı bir söyleşi gerçekleştirme kararı alındı.

Kapitalist sistem ve ulaşım sorunu...

Ulaşım sorunu ancak sosyalist düzende çözülebilir!

Kentleşmeyle birlikte öne çıkan ve insan odaklı ele alınmadığı için ciddi bir sorun haline gelen ulaşım konusunu ele almak istiyoruz. Sorunları İstanbul örneği üzerinden tanımlamanın daha açıklayıcı olacağını düşünüyoruz. İstanbul, gerek emekçi kitlenin yoğunluğu, gerek ülkedeki hemen hemen tüm ulaşım sistemi örneklerini içermesi, gerekse uluslararası taşımacılık vb. ulaşım kanallarına sahip olması açısından en iyi örnektir.

Ulaşım sorunu temelde arazi kullanımı sorunu olarak da ele alınabilir. Kapitalist kentler insan odaklı değil rant odaklı büyüdükleri için, alan kullanımı sorunun en önemli nedenlerinden biridir.

İstanbul trafiğine her gün ortalama 600 aracın katıldığı belirtilmektedir. Bu sayının ezici bir kısmı özel araçlardır. İnsanları sürekli tüketime yönelten kapitalist sistem, trafik ne kadar yoğun olursa olsun, ne denli içinden çıkılmaz bir sorun haline gelirse gelsin, özel araç satış ve kullanımını dolaylı ya da doğrudan teşvik etmektedir. Bu katılımı beraber park sorunu, trafik yoğunluğunun artması, hava kirliliği gibi sorunlar da ortaya çıkmaktadır.

Özel araç kullanımı, şehir içi kamusal ulaşım hizmetlerinin yetersizliğinden dolayı da çekici hale gelir. Kamusal ulaşım hizmetleri belediyenin en önemli işlerinden birisidir. Bu hizmet özellikle emekçi semtlerde yaşamın devamı açısından çok önemlidir. Çünkü ulaşım kolaylığı sosyal hayatın devamlılığı açısından gereklidir.

Ancak ülkemizde kent merkezinden uzakta kalan bölgelere sunulan bu hizmet son derece yetersizdir. Bunun en açık göstergesi, metro ağlarının burjuvazinin yaşam ve ticaret alanlarından geçmesidir. Belediye iştiraki olan İETT'nin soruna bakışı, otobüs filosunun azaltılması ve zaten belirgin ölçüde özelleşmiş hizmetlerin daha fazla özelleştirilmesidir. Kurumun planlarına göre, 2500 olan araç sayısı 1500'e düşürülecek ve bunlar sadece kent merkezlerinde taşımacılık yapacaktır. Diğer hatlar özelleştirme yoluyla Özel Halk Otobüsleri'ne devredilecektir. Kent merkezinde işleyecek olan otobüsler kamu ulaşımının

lokomotifi olarak görülmektedir. Uzun mesafeli hatların "aktarma" kandırmasıyla bölünmesiyle, hem seyahat süreleri uzamış hem de ücretler yüzde elli artmıştır. Emekçilerin ulaşım ihtiyaçlarının önemsenmediği görülmektedir.

Özelleştirme ile kent ulaşımında yaşanacak sıkıntıları anlamak için, toplu taşımının özelleştirildiği İngiltere örneğine bakabiliriz. Hizmet özelleştirilmiş, ancak insanlara doğru dürüst hizmet götürülemez. Hizmetin iyileşmesi için yatırım gerekiyor. Özel sektörün yatırım yapması ise kârının azalmasına sebep oluyor. Azalınca da araçtan, personelden ve sefer sayılarından tasarrufa gidiliyor. Sonuçta en büyük zararı hizmetin kullanıcısı görüyor.

Kamusal hizmetlerin özelleştirilmesi, GATS Hizmet Ticareti Genel Antlaşması'nı temel almaktadır. Kapitalistlere yeni bir kar alanı açmayı amaçlayan bu antlaşma, sağlık, eğitim, ulaşım vb. tüm hizmetlerin piyasa koşullarına açılmasını amaçlamaktadır. İETT de buna dayanarak iş görmekte, şu anda ulaşımındaki payı yüzde elliye geçememektedir. Bu sözleşmeye değinmişken, antlaşmanın hükümlerinin eksiksiz uygulanmasının dayatıldığını da belirtmeliyiz. Daha önceki uygulamaların karşılaştığı sorunlar ardı ardına ortaya çıkarken, bu hizmetlerin yanısıra deniz, kara ve hava taşımacılığı gibi ulaşım açısından önemli alanlar da sözleşme kapsamına alınmaktadır.

Ulaşım sorununun önemli ölçüde bir alan kullanımı sorunu olduğu göz önünde bulundurulursa, yeraltı ulaşımının ne kadar önemli olduğu ortadadır. İstanbul'da Osmanlı döneminde başlanması düşünülen (Karaköy'deki tüneli saymazsak) metro hizmeti, şeyhülislamın ölmeden yeraltına girmeyi caiz saymaması gibi bir gerici tutumla onlarca yıl getirilememiştir. Otuzlu yıllarla beraber tekrar gündeme alınmışsa da somut bir adım atılmamıştır. Sonrasında demiryolunu "komünist işi" olarak gören zihniyetlerce de gerisin geri itilmiştir.

Yeni tamamlanmış olan "seçim yatırımı" metrobüs ise, kanayan kanserli yaraya pansuman niteliği taşımaktadır. Yapımı sırasında, işin seçim öncesine

yetiştirilme kaygısı ve iş güvenliğine tam uyulmaması da, sorunu çözmek yönünde bir kaygının taşınmadığını ortaya koymaktadır. İnşaat sırasında iki motosikletçi metrobüs korkuluklarına çarparak hayatını yitirmiştir. Üst geçitler konusunda yetersizliğini kabul eden İstanbul Büyükşehir Belediyesi bu işi de acele getirmiştir. Köprü giriş ve çıkışlarında alanlar daraltılmış, özel araçlar nedeniyle zaten sorunlu olan bölge trafiği daha da vahim hale getirilmiştir. Sistemin ilk aşama kullanıma açılmasıyla beraber, o hat üzerindeki bir kısım ulaşım araçları iptal edilmiştir. İptal edilen hatlardan yolun civarındaki ilçelerin içine girenlerin de olması, hat üzerinde birikime sebep olmaktadır. Bu da zaten fazla olan yolcu miktarını daha da artması demektir.

Elli otobüsle günde 200 ila 350 bin yolcu taşınması amaçlanmaktadır. Bu sayıdaki araçla işlek saatlerde gerçekleştirilecek seferler, araçların tasarımından kaynaklı yükün üzerine çıkılmasına sebep olacaktır. Bunun araçların ömürlerini kısaltacağı ortadadır. Motorlu araçların donanımı konusunda en uzman kurumlardan Makine Mühendisleri Odası konunun yakıcılığını vurgulamaktadır. Metrobüs sistemi, Avrupa'daki uygulamaları göze alınırsa, daha çok küçük şehirler için tasarlanmış ve artık demode olmuş bir sistemdir.

Sunulan sözde çözüm önerisi bununla da sınırlı değildir. Belediye, köprü ve otoyol girişlerini şehir dışına taşıyarak, bu girişlerdeki kullanım ücretlerinin yüksek tutulmasını amaçlamaktadır. Bu yolla şehre girişte bir nevi kente giriş vergisi verilmektedir. Boğazın güneyine üçüncü bir köprü yapılması da çözüm olarak sunulan bir başka öneridir. Bu köprü şehrin genişleme yönünü dikine çekmeyi ve ulaşım ağını rahatlatmayı hedeflese de, gerçekte yeni rant alanlarının yaratılmak istendiği ortadadır.

Özette kapitalist sistemde ulaşım hep bir sorun olarak varlığını sürdürmeye devam edecektir. Yapılan projeler günü kurtarma bakışını aşmamaktadır. Hizmeti kullanacak olanların talepleri gözönüne alınmamakta, ulaşım genelde ticari hayatın

merkezlerinde birikmektedir. Kentleşmede makro planların yokluğu ya da yetersizliği doğrudan ulaşımı da etkilemektedir.

Bu sorununun çözümünün ne olduğuna ilişkin en iyi örnek Moskova metrosudur. Sovyetler Birliği'nin mirası olan Moskova metrosu ilk olarak bir fikir olarak 1902'de (devrim öncesinde) gündeme gelir ve bir yetkili (Balinsky) bir proje hazırlar. Ancak proje hem şehrin görünümünü bozacağı, hem de tarihi binalara zarar vereceği gerekçesiyle engellenir. Bu proje ilk defa gündeme geldiğinde, yerel bir gazete bunu, "Rus halkının Moskova'da değerli gördüğü her şeye yönelik, insanı sersemleten, utanmazca bir tecavüz" olarak yorumlar.

1912 yılında Knorre isimli bir mühendis metro projesi ile ilgilenir. Bu defa da 1. Dünya Savaşı başlar, ardından devrim olur ve Moskovalılar metroya bir kez daha kavuşamazlar. Şehrin bu metroya ihtiyacı vardır ve sonunda 1931'de, Stalin döneminde metro projesi kabul edilir. Sovyetler Birliği'nin dörtbir yanından erkek ve kadın işçiler getirilir. Ayrıca Kızıl Ordu ve Komünist Gençlik Birliği'nin (Komsomol) 13 binden fazla üyesi de metro yapımına katılır. (Onların anısına Kaltsovaya Liniya üzerinde Komsomolskaya isiminde bir istasyon bulunmaktadır). Komünist Cumartesciler de bu işi üstlenmişler, onbinlerce emekçi bir günlerini gönüllü olarak bu iş için kullanmışlardır. Bu metro iç yapısı ile bugünün en önemli mimari yapılarından birisidir. Aynı zamanda tüm şehri kapsayan ağı ile ulaşımın temel direğidir. Hizmeti kullanacak olan kişilerin de emeğini ve fikirlerini de taşıdığı için, verim açısından komünist düşüncenin emsalsiz örneklerinden birini teşkil etmektedir.

Ulaşım temel önemde bir ihtiyaçtır. Bunun üzerinden işçi ve emekçiler olarak acil talep ve çözüm önerilerimizi şöyle sıralayabiliriz.

Öncelikle bu kamusal bir hizmet olarak ele alınmalı ve her türden ulaşım hizmeti ücretsiz ya da mümkün olduğunca düşük ücretle sunulmalıdır. Özelleşmiş olan her türden araç tekrar kamulaştırılmalı, sunulan hizmetler iyileştirilmelidir. Araçların kalitesi artırılmalı, bakımları eksiksiz yapılmalı ve gerekli önlemler alınarak olası kazaların önüne geçilmelidir. Şehrin etütleri iyi yapılmalı, geliştirilen projeler tüm halkı kapsayacak bir biçimde hazırlanmalıdır. Toplu taşıma araçları artırılarak önemi vurgulanmalıdır. Yeraltı ulaşım sistemleri, şehrin ve çevresinin her türlü ihtiyacını gözeterek şekilde genişletilmelidir, vb...

Çözümleri sıralarken, elbette şu an yapılmakta olanların tersini söylüyoruz. Zaten kapitalist kentleşme istese de ulaşım sorununa kalıcı çözümler getiremez. Çünkü hizmet etmeyi değil sermayedarlar için karı hedeflemektedir.

Ulaşım sorununun çözümü ancak sosyalist bir kentleşme/yapılaşma modeliyle mümkündür. Kapitalizmin kentleri kapitalistler için bile sıkıntı yaratırken, işçi ve emekçiler için ise iyiden iyiye yaşanılmaz yerler haline gelmektedir. Bizlere en kötüsü yaşatılarak, sözde çözümlerle de gözümüz boyanmaya çalışılmaktadır.

Dolayısıyla tek çözüm yolu, her türden yaşam alanını sermayedarların tekelinden kurtarmayı hedeflemek, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyümektir.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Planları

BDSP'nin seçim çalışmalarından...

İkitelli'de seçim çalışmaları...

BDSP İkitelli seçim bürosunun açılışını 1 Mart günü gerçekleştirdik. Açılış etkinliğimiz ile birlikte İkitelli bölgesindeki işçi ve emekçilere yönelik seçim çalışmalarımıza yoğun bir tempoyla başladık.

İşçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı İkitelli bölgesinde öncelikli olarak seçim bürosunun açılışını duyurduğumuz el ilanları ve çeşitli boyutlarda afişler kullandık. Yanısıra 1 Mart'ta Sefaköy İşçi Kültür Evi'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle gerçekleştirdiğimiz etkinliğin kartlarının sattık.

Açılış sonrası yaygın bir şekilde seçim bildirgelerimizin dağıtımını ajitasyon konuşmaları eşliğinde yaparak, düzenin işçi ve emekçilere herhangi bir çözüm sunamayacağını, kurtuluşun kendi mücadelemizden geçtiğini anlattık. Ayrıca kahvehanelerde, derneklerde ve çevredeki tekstil atölyelerinde yaptığımız ajitasyon konuşmalarında kapitalist düzeni teşhir ederek, bu düzenin yönelttiği tüm saldırıları ancak örgütlü mücadeleyle aşabileceğimizi, düzenin seçim oyununu mücadele alanlarında bozabileceğimizi vurguladık. Faaliyetimizde "Yaşanabilir bir kent, insanca bir yaşam sosyalizmde! /BDSP" imzalı seçim afişleri de yaygın olarak kullandık.

Yine işçilerin yaygın olarak buldukları yerlerde *Kızıl Bayrak* satışı yaptık. İşçi ve emekçi ailelerin evlerini ziyaret ederek onlara gazetemizi ulaştırdık. Kriz bahanesiyle işten atılan işsiz işçilerle konuşma fırsatı bulduk.

Bu hafta sonu 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü sebebiyle "Demir Çeneli Melekler" filminin gösterimini yapmayı planlıyoruz.

Çalışmalarımız önümüzdeki günlerde de yoğun bir biçimde işçi ve emekçi semti olan İkitelli'nin her yanında devam edecektir.

Küçükçekmece BDSBP

Şakirpaşa'da faaliyet güçlenerek sürüyor

Bahar dönemi gündemleri ile yerel seçim gündeminin içiçe geçtiği bir dönemde, Adana'da faaliyeti planlayacak, planlamaları hayata geçirecek, sürecin seyrine müdahale edecek seçim komisyonları kurduk. Bu komisyonlar kendi bölgelerinde yoğunlaşacak, planlı ve sistemli bir çalışmayı hayata geçirmek için azami çabayı gösterecekler.

Bu çerçevede **Şakirpaşa Seçim Komisyonu** olarak çalışmalarımıza başladık.

İlk olarak 24 Şubat günü bir ev toplantısı düzenledik. 13 emekçi kadının katıldığı toplantıda, 8 Mart, kriz, seçimler ve emekçi kadınların yaşadıkları sorunlarla ilgili konuşmalar yapıldı. Toplantıya katılan kadınlar da tartışma da yer aldılar. Toplantı 1 Mart günü yapılacak etkinliğin çağrısıyla bitirildi.

1 Mart günü Şakirpaşa İşçi Kültür Evi'nde "Eşitlik ve özgürlük yolunda emekçi kadınlar bir adım ileri!" şıarlı etkinliğimizi gerçekleştirdik. Etkinliğe hazırlık çerçevesinde çağrı afişlerini Uçak, Ova, Onur ve Şakirpaşa mahallelerine yaptık. Çağrı materyallerini yaygın olarak kullandık. Bu ön çalışmada asıl ağırlığı ev ziyaretlerine verdik.

7 Mart günü aday tanıtım toplantısı gerçekleştireceğiz. Güçlü bir katılım için şimdiden hazırlıklara başladık. Mahalledeki dostlarımızla birlikte uygun bir yer arayışı içindeyiz.

8 Mart günü ise, **Devrimci 8 Mart Platformu**'nun örgütlediği 8 Mart yürüyüşüne katılacağız. Bu eyleme işçi, emekçi ve gençlerin yoğun katılımını sağlamak için hazırlıklarımızı sürdürüyoruz. Seçim süreci boyunca planlı ve sonuç alıcı bir çalışmayla güçlerimizi seferber edeceğiz. Bunun ilk adımlarını atmış durumdayız. Bu adımları sıklaştırıp çalışmayı daha da güçlendireceğiz.

Şakirpaşa Seçim Komisyonu

Topkapı'da seçim çalışması başladı

Yerel seçim çalışmasına bölgemizde de başladık. Topkapı sanayi havzasında seçim bildirgelerimizin dağıtımını yaygın bir biçimde gerçekleştirdik. Bu faaliyetlerde 5 bin civarında bildirge kullandık. İşçi ve emekçilere yönelik sesleme faaliyetimizi bölgedeki emekçi semtlerine de taşıyarak yaygınlaştırmayı planlıyoruz.

Seçim büromuzun açılışına dönük hazırlıklarımızı da hızlandırmış bulunuyoruz. Büronun iç düzenlenmesini tamamladık. 7 Mart günü gerçekleştireceğimiz açılışımızın ardından çalışmalarımızı bir adım daha ileri taşıyacağız. Düzenleyeceğimiz işçi toplantıları, paneller, iş hukuku seminerleri ile büromuzu krize karşı mücadelenin örgütlediği bir merkez olarak kullanma hedefindeyiz.

Topkapı'dan sınıf devrimcileri

Direnen Makyal-Erka işçileri açlık grevine başladı...

“Ücret haktır, gaspedilemez!”

Adana İncirlik Üssü'nde Amerikan askerleri için yapılması planlanan 102 villanın inşaatında çalışan Makyal-Erka işçileri, aylardır alamadıkları ücretleri için yürüttükleri mücadeleyi açlık grevi eylemine dönüştürdüler.

Ocak ayı içerisinde toplu olarak ücretsiz izne gönderilen 260 işçi Şubat ayı içinde de hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkartılmışlardı.

Hakları için değişik eylem biçimlerini hayata geçirme kararı alan Makyal-Erka işçileri, 3 Mart günü DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası Adana Şube binasında açlık grevine başladılar.

Direnışleri Adana'daki ilerici ve devrimci kamuoyunun da gündemine giren Makyal-Erka işçileri, 2 Mart günü öğlen saatlerinde İnönü Parkı'nda gerçekleştirdikleri basın açıklamasının ardından Erka taşeronunun binasının önüne yürüdüler.

3 Mart günü ise Genel-İş Sendikası'nda toplanan işçiler, açlık grevinin başladığını ilan ettiler.

İşçiler adına basın açıklamasını okuyan Ahmet Peyken, yaşadıkları süreci özetledi, bunun karşısında haklarını aradıklarında tehdit edildiklerini ve direnişe geçtiklerini anlattı. İşçilerin sonuna dek direneceğini söyleyen Peyken, tüm emek örgütlerini ve Adana halkını yanlarında görmek istediklerini belirtti.

Süper lüks villaların yapımında çalışan 250'yi aşkın işçinin bir kısmı Amerikalılar'dan işi alan Makyal-Erka ortaklığındaki şirketlerden biri olan Erka'dan “Bima” adlı taşeron firmaya geçirildiler. 2008 yılının Ağustos ayından bu yana asgari geçim indirimlerini alamayan işçiler arasında 4 ve 5 ayı bulan alacakları olan işçiler var. Aylardır milyarları bulan borç yükü altına sokulan işçiler son olarak taşeron firma tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkartıldılar.

İşçiler, geçtiğimiz hafta içinde eylemli bir süreç geçirdiler. 27 Şubat günü Yüreğir İŞKUR önünde basın açıklaması gerçekleştiren Makyal-Erka işçileri yaşadıkları sorunları anlattılar. Basın açıklamasının ardından, eyleme destek veren kurumlarla birlikte Erdal Kamışlı'nın sahibi olduğu Erka firmasının önüne bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşte, “Ücret haktır, gaspedilemez!/Makyal-Erka işçileri” pankartı açıldı.

Erka patronunun koruma polisinin başvurduğu provokasyon girişiminin boşa düşürülmesinin ardından, dört Makyal-Erka işçisi, işçilerin avukatı ve SİDER temsilcisi Erka patronu ile görüştüler. Ancak bu görüşmeden bir sonuç alınmadı.

İşçiler, bir taraftan yasal süreci işletirken öte yandan kazanmanın yolunun fiili-meşru mücadeleden geçtiğinin bilinciyle açlık grevi eylemine başlamış bulunuyorlar.

Kızıl Bayrak / Adana

Hakları için açlık grevine başlayan Makyal-Erka işçileri ile direniş üzerine konuştuk...

“Sonuna kadar direneceğiz!”

- Direniş hakkındaki düşüncelerinizi kısaca anlatır mısınız?

Akif Aksoy: İki çocuk babasıyım ama çocuklarıma süt bile alamıyorum, borçlarımı ödeyemiyorum. Hepimiz mağdur durumdayız. Dört aydır maaş alamıyoruz. Bunun yanında çocuk paralarımız da içeride kaldı. Bu sorunun en kısa sürede çözülmesini istiyoruz. Yoksa bu direniş sürecektir ve bunun sorumluları da Tuseg, Makyal-Erka ve Bima şirketleri olacak.

Cevat Akdemir: Durumumuz ortada. Emeğimizin peşindeyiz aslında. Sadece ücretlerimiz değil aynı zamanda çocuklarımızın da geleceği çalınıyor. Yani bizler aynı zamanda çocuklarımız için de direniyoruz. Çocuklarımızın ihtiyaçları var ve ben bu ihtiyaçları karşılayamıyorum. Buradaki işçilerin bakmakla yükümlü oldukları insanları da sayarsanız bine yakın kişi mağdur olmuş durumda. Ve bu yaşananların söylendiği gibi krizle bir alakası da yok.

Şimdilik yaşamımızı sürdürülebiliyoruz. Ama nereye kadar gidecek bilemiyorum. Haklarımızın verilmesini istiyoruz. Çocuklarımızın geleceği için bunu istiyoruz. Sonuna kadar da direnişimizi sürdüreceğiz. Çünkü bu savaş ücret savaşı değil onur savaşıdır. Kimsenin alınterimi gaspetmesine izin vermeyeceğim.

Serdar Demir: Firmaların kendi aralarındaki anlaşmazlıklar yüzünden buradayız. Haklarımızı alamadık. Ev kiramızı, bakkala borcumuzu, faturalarımızı ödeyemiyoruz. Bizler firmaların arasındaki sorunun çözümünü ve haklarımızın verilmesini istiyoruz.

Ahmet Peyken: Dört aydan beri maaşlarımızı alamıyoruz. Yedi aylık çocuk paramız da içeride. Aşırı derecede mağdur olduk. Oğlum üniversite öğrencisi ve ben oğlumun yurt parasını dahi ödeyemiyorum. Onun dışında iki çocuğum daha okuyor.

Çocuklarımızın geleceği için, haklarımızı korumak için, insanca yaşamak için 27 Şubat'ta başlattığımız direniş, muhatap bile bulamadığımız için açlık grevine dönüştürdük. Gerekirse ölüm orucuna kadar gideceğiz. Kazanana kadar direneceğiz.

İlyas Temuçin: 4 aylık alacaklarımız var. Kiramı, faturalarımı ödeyemiyorum. Ekmeği bile fırından borca alıyorum. İnsan içine çıkacak yüzüm kalmadı atık. Bu yüzden mücadeleye baş koyduk. Sonuna kadar direneceğiz.

Hasan Yılmaz: Sorunlar ortada. Burada 260 arkadaş bugünden itibaren açlık grevinde. Bizi bu duruma getirenler utanç duymalıdır. Onlar sıcak yataklarında yatarlarken bizler burada direnişteyiz. Biz direnişimizle gurur duyuyoruz. Bir an önce mağduriyetimizin giderilmesini istiyoruz. Yoksa sonuna kadar direneceğiz.

Deniz Hasanoğlu (Sİ-DER Temsilcisi): Makyal-Erka işçileri aylardır ücretlerini alamıyorlar. Ocak ayından bu yana da ücretsiz izinde olan işçiler Şubat ayında işten çıkarıldılar. Ücret alacakları ve tazminatları için bir araya gelen işçiler Sİ-DER ile birlikte direnişe geçtiler. Ben de açlık grevinde işçi arkadaşlarımla birlikte yerimi aldım. Bütün haklar alınana kadar açlık grevimiz sürecektir. Kazanımımız tüm işçi sınıfı ve emekçilerin kazanımı olacak.

Kızıl Bayrak / Adana

Posta emekçilerinin Ankara yürüyüşü...**“Köle değil emekçiyiz!”****Bursa: “İnsanca bir yaşam istiyoruz!”**

KESK’e bağlı Haber-Sen üyesi posta emekçilerinin 25 Şubat günü İstanbul ve Diyarbakır’dan olmak üzere başlattığı Ankara yürüyüşünün İstanbul’dan başlayan kolunun 26 Şubat günkü durağı Bursa’ydı.

Sabah saat 9.00’da Genç Osman Postanesi önünde karşılanan Haber-Sen üyeleri, saat 12.30’da Timurtaşpaşa otobüs duraklarında toplandılar. Burada konuşmalar ve sloganlarla bir süre bekledikten sonra yürüyüşe geçtiler.

En önde, yürüyüş taleplerinin yer aldığı bir pankart taşıyan postacılar, “Bayramlarda çalışmak istemiyoruz!”, “İnsanca bir yaşam istiyoruz!”, “Kadrolu personel alınsın!”, “Soygunların bedelini ödemeyeceğiz!”, “Soygunların bedelini yönetenler ödesin!”, “Sefalet sandığındaki paralarımız geri ödensin!” yazılı dövizlerle PTT Heykel şubesi önüne geldiler.

Burada ilk olarak KESK MYK üyesi Akman Şimşek konuşma yaptı. Bıçağın kemiğe dayanmaktan öte kemikte olduğu ve bu bıçağı atmak gerektiğini vurgulayarak, ancak mücadelenin kazanacağını ifade etti.

Ardından Haber-Sen Bursa Şube Başkanı Orhan Çakır tarafından basın metni okundu.

Açıklamada, PTT yönetiminin, Diyarbakır’dan yola çıkan yürüyüş kolunda yer alan Haber-Sen üyelerinin Gaziantep’te Posta İşleme Merkezi’nde çalışanlara yapmak istediği ziyareti engelleme girişimleri de protesto edildi.

Yaklaşık 60 kişinin yer aldığı yürüyüş boyunca, “Bak postacı geliyor, hesap soruyor!”, “PTT halkındır satılamaz!”, “Köle değil emekçiyiz, kefalet hakkımız söke söke alırız!”, “Devlet güdümlü sendikaya hayır!”, “Yaşasın onurlu mücadelemiz!”, “Topluszleşme hakkımız grev silahımız!”, “İnsanca yaşam demokratik Türkiye!”, “IMF defol bu memleket bizim!”, “Yaşasın örgütlü mücadelemiz!”, “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!”, “İnadına Haber-Sen, inadına KESK!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları atıldı.

Yürüyüş boyunca postacıların hazırladığı bildiri de halka dağıtıldı.

Eskişehir: “Krizin faturasını ödemeye hayır!”

Posta emekçilerinin Ankara yürüyüşünün İstanbul kolu Bursa’dan sonra Eskişehir’den geçti.

26 Şubat günü Sağlık İl Müdürlüğü önünde bir araya gelen sendika üyeleri ve DKÖ’ler, İstanbul yürüyüş kolunun gelmesiyle birlikte Hamamyolu güzergahından merkez PTT’ye kadar yürüdüler. Yürüyüş boyunca Eskişehirliyle seslenen konuşmalar yapan Haber-Sen üyeleri, “İşsizliğin arttığı bir dönemde 54.000 kişinin çalışması gereken PTT’de 28.000 kişi çalışmaktadır, 1 kişi 3 kişinin yapacağı işe koşturulmaktadır ve bakkal dükkanı gibi her köşeye PTT şubesi açılmaktadır. Bunun nedeni PTT yönetiminin kar hırsıdır” dediler.

PTT merkez binası önüne gelindiğinde, Haber-Sen adına benzer içerikte bir konuşma yapılarak sorumlunun AKP iktidarı olduğu vurgulandı.

Ardından KESK MYK üyesi Akman Şimşek bir konuşma yaptı ve kapitalist krizin faturasının

emekçilere ödetilmeye çalışıldığını söyledi.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı yürüyüş boyunca coşkulu sloganlar atıldı.

Ankara: “PTT halkındır, satılamaz!”

Türkiye’nin dört bir yanından gelen posta emekçileri 27 Şubat günü sabah saatlerinde Abdi İpekçi Parkı’nda buluştular. Buradan Ulus’taki PTT binasına doğru yürüyüşe geçildi. PTT binası önünde basın açıklaması okundu.

Okunan basın metninde postacıların talepleri sıralandı. Açıklamada PTT Genel Müdürlüğü’nün postacıların yürüyüşünü engelleme çabası da teşhir edilerek, “PTT emekçilerinin yaptığı yürüyüş yasaldir ve meşrudur” denildi.

Basın açıklamasının ardından KESK Genel Başkanı Sami Evren bir konuşma yaptı. Evren, “başbakan samimi değil, doğruyu söylemiyor” diyerek, AKP hükümetini ve uyguladığı özelleştirme politikaları eleştirdi.

Eylem PTT emekçilerinin, “Biz emekten gelen gücümüzü kullanmakta karalıyız. Sorunlarımız

26 Şubat 2009 | Eskişehir

çözülmezse daha da büyük eylemler yapacağız” sözleriyle sonlandı.

Eylemde, “PTT halkındır, satılamaz!”, “Taşeron işçisi kadroya alınsın!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları atıldı.

Eyleme yaklaşık 200 PTT emekçisi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa- Eskişehir-Ankara

Sinter-Gürsaş işçilerinden eyleme çağrı...**Direnen Gürsaş ve Sinter işçileri kazanacak!**

73 gündür yılmadan direnen ve patronların saldırılarına boyun eğmeyen Sinter ve Gürsaş işçileri, 5 Mart günü fabrikanın önünde başlayıp Sarıgazi merkezine kadar devam edecek eylemin hazırlıklarını sürdürüyorlar.

İşçiler, 3 Mart günü Sarıgazi’deki devrimci ve ilerici kurumları gezerek eylemlerine destek olmaları için çağrı yaptılar. 4 Mart günü Sarıgazi’deki kurumlar bir kez daha ziyaret eden direnişçi işçiler, eylemlerine destek verilmesi çağrısını yinelediler.

Sinter ve Gürsaş işçileri 4 Mart günü “İşsizliğe, haksızlığa ve yoksulluğa karşı durmak için Sarıgazi Demokrasi Meydanı’ndayız!/Bileşik Metal-İş Sendikası” başlıklı bildirimleri sendika önlükleri ile ve kitlesel olarak Sarıgazi’de dağıttılar. Demokrasi Caddesi’nde ajitasyon konuşmaları eşliğinde kitlesel bildiri dağıtımı yaptılar. Sarıgazi’nin merkezinde işçi ve emekçileri eylemlerine destek vermeleri çağrısı yapan işçiler, 73 gündür devam eden militan direnme ruhunu faaliyetlerine de yansıttılar.

Bildiri dağıtımının ardından Sarıgazi merkezinde sendika önlükleri ve sloganlarla kısa bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Coşkulu ve canlı bir atmosferde geçen yürüyüş ile işçiler mücadele ve direnme kararlılıklarını ortaya koydular.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kot taşlamada bir ölüm daha!

İşçileri ölüme yollayan kapitalist düzen, Tuzla tersanelerinde olduğu gibi sadece yüksekte düşmeyle veya patlamayla can almıyor. Kot taşlama ve yıkama atölyelerinde kötü koşullarda çalışan kot işçileri tedavisi bulunmayan silikozis hastalığının pençesinde ölümü bekliyorlar.

Kot taşlama atölyelerinde kayıt dışı çalışan işçiler pantolonların taşlanması sırasında havaya karışan yoğun kum tozlarının akciğerlere dolmasıyla yakalandıkları hastalık sonucunda, kot taşlama işinde çalışmak için geldikleri köhne atölyelerden memleketlerine dönerek ölümü bekliyorlar.

Kot taşlamanın son kurbanı ise 25 yaşındaki **Ruhat Yıldırak** oldu. Üç yıl önce İstanbul’da çalıştığı kot taşlama işinde silikozis hastalığına yakalanan Yıldırak, iki yıldır mücadele verdiği hastalığa karşı 28 Şubat günü yenik düştü.

Yıldırak’ın yaşadığı Bingöl’ün Taşlıçay Köyü ise tam bir işçi mezarlığı... Taşlıçay’da son bir yıl içinde 3 kişi silikozis hastalığından yaşamını yitirdi. 100 kişi ise silikozis hastalığının pençesinde ölümü bekliyor.

Kot pantolonların taşlanması sırasında havaya karışan yoğun kum tozlarının akciğerlere dolmasıyla ortaya çıkan çöl akciğer hastalığının tedavisi bulunmuyor.

Kot İşçileri Birliği, silikozis hastası Ruhat Yıldırak’ın hayatını kaybetmesi ile ilgili yazılı bir açıklama yaptı. Ruhat Yıldırak’ın çalışma koşulları ve hastalığı hakkında bilgi verilen açıklamada tüm işçi ve emekçiler silikozis hastası işçilere sahip çıkmaya ve sorumlulardan hesap sormaya çağrıldı.

Gençlik hareketinden...

Ankara'da krize karşı ortak eylem!

Ankara'da Ekim Gençliği, Özgür Eğitim Platformu, Tüm-İGD, Marksist Bakış ve YDG'nin örgütleyicisi olduğu, SGD, EHP Gençliği ve YDGM'nin ise destek verdiği "Kriziniz sizin olsun, gelecek bizimdir!" şiarlı bir gençlik eylemi gerçekleştirildi. Eylem öncesi iki hafta boyunca Ankara Üniversitesi Cebeci, Tandoğan ve Dil Tarih kampüslerinde, Beytepe ve ODTÜ'de kriz gündemli faaliyetler örgütlenerek, eylem çağrıları yapıldı.

26 Şubat günü gerçekleşen eylemin çağrısını daha güçlü yapabilmek için bir araya gelen ODTÜ'deki siyasetler ve öğrenciler "Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!" şiarıyla bir çalışma başlattılar. 23 Şubat günü bir forum yapılarak daha geniş kesimler çalışmaya katılmaya çalışıldı.

25 Şubat akşamı 2. yurt kantininde sinevizyon gösterimi ve müzik dinletisi ile bir etkinlik düzenlendi. Etkinliğin çalışması, tüm yurtların gezilmesi, masalar açılması ve yüzlerce afiş ve bildiriyle yapıldı. Sinevizyonda emperyalist-kapitalist sistemin savaşlarla var olduğundan, yoksulluk, açlık ve sömürden başka bir şey vaat etmediğinden bahsedildi. Yapılan sohbetlerin ardından devrimci marşlarla müzik dinletisi gerçekleştirildi, mücadele çağrısı yapıldı. 26 Şubat günü Hazırlık binası önünde "Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!" şiarlı pankart açılarak yemekhaneye yürüyüş gerçekleştirildi. Hazırlıkta ve yemekhanede basın açıklamaları yapıldı.

Beytepe ve Cebeci kampüslerinde yaygın bildiri dağıtımı ve kantin konuşmalarıyla düzen tarafından işsizliğe ve geleceksizliğe mahkûm edilen üniversite gençliğinin kapitalizmin krizine karşı mücadele etmesi gerektiği vurgulandı, eyleme çağrı yapıldı.

Tandoğan ve Dil Tarih'te ise asılan afişlerle eylem çağrısı gerçekleştirildi.

26 Şubat günü saat 15.00'te Yüksel Caddesi'nde buluşuldu. "Kriziniz sizin olsun, gelecek bizimdir!" şiarlı ortak pankartın arkasında gençlik örgütlerinin kortejler oluşturmasıyla Sakarya Caddesi'ne yüründü. Yürüyüşte "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "İşten atmalar yasaklansın!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" sloganları atıldı.

Ortak pankartın arkasında "Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!", "Krizin faturası kapitalistlere!" şiarlı dövizlerle yürüyen Ekim Gençliği yürüyüş boyunca "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Krizin faturası kapitalistlere!" sloganları attı. Ekim Gençliği Sakarya Meydanı'na gelindiğinde "Bu çürümüş düzenin tek alternatifi sosyalizmdir! Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" şiarlı pankart açtı. Sakarya Caddesi'ne okunan ortak basın metninde, işçi ve emekçileri işsizliğe ve yoksulluğa mahkûm eden sistemin gençliği de diplomalı işsizlik, paralı eğitim saldırılarıyla karşı karşıya bıraktığı söylendi.

Açıklamanın ardından Diyez Müzik Topluluğu bir müzik dinletisi gerçekleştirdi. Dinletin ardından eylem "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" sloganlarıyla sonlandı. Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Devrimci Genç-Sen'liler: "Krizin faturası kapitalistlere!"

Genç-Sen içerisindeki liberal-reformist blok tarafından tepeden yerlere dayatılmak istenen "Krizdeyiz! Yarisini öderiz" kampanyası çerçevesinde bizler de Devrimci Genç-Sen'liler olarak alanlarda

konuya dair çözümümüzü söylemekteyiz.

Kampanya, son Temsilciler Meclisi toplantısı ile İstanbul'da gerçekleşen İl Koordinasyon Kurulu toplantısında tartışmalara yol açmıştı. Bir dizi yerelin kampanyanın şiarına ve içeriğine dair yaptığı eleştiriler liberal-reformist blok tarafından "Bu Temsilciler Meclisi'nde alınmış bir karar, değiştirme şansımız yok" sözleriyle yanıtlanmıştı.

Bu tabloya Devrimci Genç-Sen'liler olarak, yakın dönem değerlendirmelerimizde yaptığımız vurgulardan hareketle gerekli müdahaleleri yapıyoruz. Genç-Sen'in 25 Şubat günü söz konusu kampanyayı deklare ettiği YTÜ önündeki basın açıklaması öncesinde, biz de alanlarımızda konuya dair sözlerimizi net bir biçimde söyledik. Devrimci Genç-Sen'liler imzasıyla hazırladığımız bildiri ve duvar gazetelerini YTÜ içerisinde yaygın bir biçimde kullandık. Bunun yanı sıra "Krizin faturası kapitalistlere! Ulaşım zammı geri çekilsin! Ücretsiz, nitelikli ulaşım istiyoruz!" şiarlı pankartlarımızı da alan içerisindeki çeşitli yerlere astık.

Devrimci Genç-Sen'liler

Genç-Sen'den basın açıklaması

Genç-Sen "Krizdeyiz, yarisini öderiz" kampanyasını deklare etmek amacıyla 25 Şubat günü YTÜ Yıldız Kampüsü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasında, öğrencilerin barınma, ulaşım, sağlık gibi temel ihtiyaçlarını karşılamada zorluk çektikleri, bu zorlukların yaşanan krizle birlikte daha da ağırlaştığı vurgusu yapıldı. Talep olarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin "öğrenci bilet fiyatlarını tam bilet fiyatının yarısına çekmesi" istendi. Kampanyanın 15 Nisan'a kadar devam edeceği açıklandı.

Genç-Sen'liler yaptıkları basın açıklamasının ardından ATV-Sabah'da grevde olan basın emekçilerine dayanışma ziyaretinde bulundular.

Kızıl Bayrak / İstanbul

UÜ: "Krizin faturasını ödemeyeceğiz!"

Uludağ Üniversitesi'nde gençlik örgütlerinin oluşturduğu "Kriz karşı gençlik platformu" 26 Şubat günü Mediko-Sosyal'de basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde, "Krizin faturasını

6 Nisan 2008 | Kadıköy

ödemeyeceğiz!

/ Krize Karşı Gençlik Platformu" pankartı açıldı.

Basın açıklamasında, "Neoliberal saldırılarla 'kamusal' niteliği her geçen gün daha fazla eritilen eğitim alanında kriz bahanesi ile bu saldırılar hız kazanmıştır. Bununla beraber yaratılan işsizlik ordusu gençlik için geleceksizlikten ve diplomalı işsizlikten başka bir şey değildir" denildi. Yaklaşık 30 kişinin katıldığı eylemde, "Müşteri değil öğrenciyiz!", "Krizin faturası patronlara!", "Krizin faturasını ödemeyeceğiz!", "Savaşa değil eğitime bütçe" sloganları atıldı.

Bir diğer basın açıklamasını ise Genç-Sen gerçekleştirdi. "Krizdeyiz! Yaz okulu ücreti ödemiyoruz! Bütünleme hakkımızı kullanmak istiyoruz! Genç-Sen" pankartının açıldığı basın açıklamasında bütünlemenin bir hak olduğu belirtildi. Basın açıklamasında, "Sermaye defol üniversiteler bizimdir!", "Krizin bedeli patronlara!", "Krizin faturasını ödemeyeceğiz!" vb. sloganlar atıldı.

Ekim Gençliği / Bursa

İTÜ'de yaşanan saldırılara dair

İTÜ'de geçtiğimiz dönem yaşanan faşist saldırıların ardından, bir yandan saldırıya uğrayan öğrenciler cezalandırılırken bir yandan da İTÜ'de yeni yasaklar gündeme getirildi.

İstanbul Teknik Üniversitesi Ekim Gençliği saldırı sonrası sürece ve baskılara, soruşturmalara dair yazılı bir açıklama yaptı. Açıklamada şunlar söylendi: "Tüm

bu yaşananların ardından İTÜ yönetimi Maçka'da yaşanan faşist saldırı ve yönetimin aldığı afiş asma ve masa açma yasağına uymadığı gerekçesiyle dönemin sonlarında otuzu geçen sayıda arkadaşımıza soruşturma açmıştı... İTÜ yönetimi bizleri eğitimin paralılaştırılması ve piyasalaştırılmasına, kariyerciliğe, rekabetçiliğe karşı olduğumuz için cezalandırıyor. Aynı zamanda kriz bahanesiyle işten atılan işçilerin ve emekçilerin, emperyalizme ve siyonizme karşı Ortadoğu'da ezilen halkların sesini üniversitemize taşıdığımız için cezalandırıyor. Bu cezalar bizleri sindirmek, yıldırım bir yana üniversitemizdeki siyasal faaliyetlerimizi daha güçlü yapmamızı sağlayacaktır."

İTÜ Ekim Gençliği

YTÜ'de silah tüccarlarına yer yok!

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde 2-3 Mart tarihlerinde "Savunma Sanayi Günleri" adı altında bir sempozyum gerçekleştirildi. Sempozyuma Aselsan, Roketsan vb. silah üreticileri katıldı. "YTÜ Öğrencileri" imzası ile bu sempozyumu teşhir eden bir çalışma yürüttük.

Bu çalışma iki konu üzerinden şekillendi. Üniversite-sermaye işbirliği çerçevesinde sermaye kuruluşlarının AR-GE adı altında üniversitelerin imkanlarını kullanması ve akademisyenleri, öğrencileri ucuz işgücü potansiyeli üzerinden değerlendirmesi ele alındı. Filistin'de, Ortadoğu'da, Kafkaslar'da, Balkanlar'da, Kürdistan'da mazlum halklara bombalar yağdıran eli kanlı katilleri üniversitemizde istemediğimiz vurgulandı.

Çalışmamızı çeşitli araçlarla sürdürdük. Emperyalist barbarlığın yarattığı yıkımı anlatan fotoğraf sergisini iki gün boyunca açık tuttuk. Emperyalist işgallere uğramış ülkelerin isimlerinin ve buralarda ortaya çıkan sonuçların fotoğraflarının olduğu mezar taşlarını kullanarak görsel açıdan çalışmayı zenginleştirmeye çalıştık. Gün boyunca Tonoz Kafe içerisinde kısa film gösterimi gerçekleştirdik. İfade ettiğimiz içerikteki duvar gazetelerini ve bildirileri kullandık.

3 Mart günü çalışmayı panel-forum ve müzik dinletisi ile sürdürdük. Tonoz Kafe önünde gerçekleşen panelin öncesinde "Beyoğlu Kumpanyası" bir dinleti gerçekleştirdi. Dinletin ardından tartışmaya geçildi. Panelist olarak katılan Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Başkanı Tahsin Yeşildere tartışmayı başlattı. Kapitalizmin kriz ile beraber emperyalist savaşlar üretmesinin kaçınılmaz olduğunu, böylesi bir süreçte ise en karlı çıkacak olanlardan birinin de savaş sanayi olduğunu söyledi. Konuşmanın ardından öğrenciler de söz aldılar. Bu çalışmanın Mart ayı sonunda gerçekleşecek olan diğer "savunma sanayi" konulu sempozyuma kadar devam etmesi gerekliliğini ifade ettiler.

Ardından Karadeniz müziği yapan bir grup gitar ve tulum eşliğinde bir dinleti gerçekleştirdi. Horon ve halaylarla öğrenciler dinletiyeye eşlik etti.

YTÜ / Ekim Gençliği

Ege'de Genç-Sen çalışmaları

Ege Üniversitesi'nde birinci dönemi, değerlendirmesi yapılan bir meclis toplantısıyla bitiren Ege Genç-Sen, ikinci dönem için birleşmeyi ve birimler üzerinden yürütülecek kriz karşıtı bir çalışmayı önüne koymuştu.

İkinci dönemin başında yapılan meclis toplantısında, temsilciler meclisinde kararlaştırılan "Krizdeyiz, yarisını öderiz!" başlıklı merkezi kampanya tartışıldı. Yerelleri kucaklamayan bir merkezi kampanyanın yanlışlığı üzerinde fikir birliğine varıldı. Kriz karşıtı çalışmanın başlığının daha kapsayıcı olması gerektiği vurgulandı. Sonuç olarak "Krizin faturasını ödemeyeceğiz. Diplomalı işsiz

olmayacağız!" genel başlıklı çalışmalar yapılması kararlaştırıldı. Birimler oluşturuldu. İkinci meclis toplantısında birim toplantılarının aktarımları yapıldı. Birimlerin genel başlık üzerinden yürütecekleri çalışmaların birleşeceği bir forum ve yürüyüş önerisi tartışıldı. Forum ve yürüyüş kararı alındı.

Forumun Dokuz Eylül Üniversitesi Genç-Sen şubesiyle beraber yapılmasının tartışılması için İzmir Meclisi toplandı. İzmir Meclisi de tekrar merkezi

kampanyayı tartıştı. Tartışma sonucunda, kampanyanın kapsayıcı bir başlığı olmadığı, ücretsiz ulaşım, zamların geri çekilmesi gibi istemlerin kampanya içinde işlenebileceği noktasında fikir birliğine varıldı. Merkezi bir forum yapılması noktasında karar verildi. Ayrıca 5 Mart'ta İzmir'de DİSK, KESK, TMMOB'un örgütlediği kriz karşıtı yürüyüşe İzmir Genç-Sen pankartıyla katılım sağlanacak.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

Ekim Gençliği'nin faaliyetlerinden...

YTÜ'de yeni dönem çalışmaları

Yeni yarıyılın başlaması ile birlikte Yıldız Teknik Üniversitesi Ekim Gençliği olarak devrimci faaliyetimize başladık. Yeni dönem faaliyetimizin ana eksenini kriz ve yerel seçim gündemi oluşturuyor.

Döneme duvar gazetemizin etkili biçimde kullanımı ile başladık. ATV-Sabah grevini ve 15 Şubat mitingini duvar gazetemiz aracılığı ile üniversitenin gündemine taşıdık.

Faaliyetimizin önemli bir gündemini de yerel seçimler oluşturdu. Seçimlere sınıfın bağımsız devrimci programı ile giren BDSP'nin seçim bildirgesini duvar gazetemize taşıyarak, gençliği seçimler karşısında devrimci tutum almaya çağırdık.

16 Şubat 1969'da yaşanan ve "Kanlı Pazar" olarak anılan faşist katliam da duvar gazetemizde etkili bir teşhire konu edildi.

Ekim Gençliği'nin 15 Şubat-15 Mart tarihli 114. sayısının etkin bir dağıtımını gerçekleştirdik. Tonoz Kafe ve yemekhane önüne masa açarak Ekim Gençliği'ni üniversite öğrencilerine ulaştırdık.

2-3 Mart tarihlerinde gerçekleştirilen "Savunma Sanayi Günleri"nin teşhirini amaçlayan ortak bir faaliyet yürüttük.

YTÜ'de 50/d kapsamında işlerine son verilecek olan asistanların İstanbul genelinde katılımı ile gerçekleşen eylemlerine üniversitemizin akademik kadrosu ve öğrencileri de destek verdiler. Mimarlık Fakültesi önünde toplandıktan sonra sloganlar ile önce kantin önüne, oradan da ana kapıya yürüyen eylemciler, kapı önünde gerçekleştirdikleri basın açıklamasının ardından Mimarlık Fakültesi önüne yürüdüler. Ekim Gençliği olarak asistanların eylemine destek verdik.

"Tarih ve Medeniyet Kulübü" 27 Şubat günü "Türkiye'de Ermeni meselesi" ve "Türkçe'ye yapılan saldırılar" başlıklı bir panel gerçekleştirdi. Panel için YTÜ'ye gelen Yavuz Bülent Bakiler adlı tescilli faşiste karşı "YTÜ'lü devrimci-demokrat-yurtsever öğrenciler" imzası ile bir faaliyet örgütledik.

Ortak hazırlanan bildiriye okulda yoğun biçimde dağıtarak ve duvar gazetelerimizi etkili biçimde kullanarak etkinliği, panelisti ve kulübü teşhir ettik. Nazım Hikmet'e ve eşi Vera'ya ağza alınmayacak hakaretlerde bulunan bu "soğuk savaş" döneminden kalma faşistin devrimci değerlere ve komünistlere olan sataşmalarına değinen materyallerimizde, coğrafyamızda kardeş halkların varlığını inkar eden "tek dil-tek millet" dayatmasını hedef aldık.

Toplumun tümünde olduğu gibi üniversite gençliğinde de yaratılmaya çalışılan bölünme paranoyasının kulübün ana hareket eksenini olduğu ve ırkçı bir anlayışla hareket edildiğini vurguladık. Artan emperyalist barbarlığa paralel olarak yükseltelen ırkçı-şoven dalgaya karşı ortak bir tepkinin örgütlenmesi anlamlıydı.

Ekim Gençliği YTÜ

AÜ'de yeni dönem çalışmaları

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde yeni dönem çalışmalarına 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'yle ilgili afiş yaparak başladık. Sermayenin krizinin derinleştiği, kapitalist düzenin işçilere ve emekçilere yoksulluk ve sefaletten başka bir "çözüm" üretmeyeceği bir ortamda, devrimci baharı örgütlemenin ilk adımı 8 Mart'ı kazanmaktan geçiyor.

Üniversite gençliğini işçi sınıfı davasına kazanmak için bu dönem 8 Mart'ı, düzenin seçim oyununun teşhirine ve 1 Mayıs'a bağlayan bir çalışma örmeyi planlıyoruz.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

Çeber davasında deliller yok ediliyor!

Engin Çeber'in işkence sonucu öldürülmesi ile ilgili hergün yeni gelişmeler ortaya çıkıyor. Çeber'in son mektubunun basına yansımalarının ardından, işkence görüntülerinin de yok edildiği ortaya çıktı.

Çeber'in son mektubu...

Engin Çeber'in Metris Cezaevi'nde işkenceyle katledilmesinden hemen önce kaleme aldığı mektup, Çeber'le aynı koğuştaki Ahmet Aksu'nun mektubu Adalet Bakanlığı Başmüfettişleri'ne teslim edilmesiyle ortaya çıktı.

Katledilişinden dört gün önce (6 Ekim 2008), maruz kaldığı işkenceleri savcılığa bildirmek üzere mektup kaleme alan Çeber, gördüğü işkenceler sonucu ağırlaşması üzerine 7 Ekim'de götürüldüğü hastanede 10 Ekim'de yaşamını yitirmişti.

Çeber'in kaleme aldığı mektup şu ifadelerle başlıyor:

"Merhabalar.. Size bu dilekçeyi Metris T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu: 2 Nolu B-8'inden yazıyorum. Ben, Özgür Karakaya - Cihan Gül - Aysu Baykal tutuklanarak Metris Hapishanesi'ne getirildik. İlk geldiğimizde çırıl çıplak soyulduk. Bizi cezaevine getiren görevli polisler; 'bunlar terörist asker öldürdüler' gibi yalan yanlış sözler ile askeri ve gardiyanları bize karşı kışkırttılar. Bu nedenle askerin arama bahanesiyle coplarla saldırmasına maruz kaldık. Sabah sayımında bu seferde gardiyanların saldırısına uğradık. O saldırılarda bizde iz kalan morluklar, izler ağrılar var. Hiç bir şekilde hastanede revire çıkarılmadık."

Çeber'in mektubu, dava dosyasına eklendi.

Kamera kayıtları kayıp!

Soruşturma kapsamında Çeber'in işkence gördüğü 13 Ekim 2008 tarihine dair kamera kayıtları görülmemek istendi. Yapılan inceleme sonucunda, 27 Eylül-3 Ekim tarihleri arasında B8 koğuşuna bakan kamera kayıtlarının kayıp olduğu ortaya çıktı.

Görüntülerin kaybolma nedenini araştıran teknik ekip, cezaevinin sistem odasında bulunan güç kaynağının elle kapatıldığını, elektrik kesintisi nedeniyle kayıtların depolandığı ünitenin devre dışı kaldığını belirtti.

Çeber'in avukatı Taylan Tanay, konuya dair

yaptığı açıklamada, işkencenin sürekli olduğu Metris Cezaevi'nde kayıt tutulmasının bilinçli olarak engellendiğini ve bunun işkenceyi örtbas etme amacı taşıdığını belirtti. Tanay, üç gün geç kalınsaydı, 6 ve 7 Ekim'de koğuşa giren sanıkların da tespit edilemeyeceğini söyledi.

Mahkeme heyeti davadan çekildi!

Çeber davasındaki son gelişme ise, 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Çeber'in işkenceyle ölümü davasından çekilme kararı alması oldu.

4 Mart günü yapılan duruşmada, Çeber'in avukatı Taylan Tanay, mahkeme heyetinin hukuk etiğine aykırı davrandığını, görevini tam olarak yerine getirmediğini, sanık polislerin avukatlara hakaret etmelerine rağmen heyet başkanının müdahale etmediğini söyleyerek, böylece yargının tarafsızlığını yitirdiğini ifade etti.

Verilen kararın ardından kararlarını açıklayan mahkeme heyeti başkanı, müdahil avukatı Taylan Tanay'ın beyanlarını dikkate alarak, mahkeme heyeti olarak davadan çekilmeye karar verdiklerini bildirdi. Bunun uygulanıp uygulanmayacağına belirlenmesi için, karar bir üst mahkemeye bildirilecek.

TUYAB: "Tecrit işkencesi ve sürgünler devam ediyor!"

Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB), hapishanelerde yaşanan son gelişmelere ilişkin 4 Mart günü yazılı bir açıklama yaptı. Açıklamada, hapishanelerde devletin çifte standardı sonucu yaşanan ölümlere ve keyfi uygulamalar sonucu yaşanan sürgünlü sevklerle değinildi.

Geçtiğimiz günlerde TAYAD'ın yaptığı açıklama ile gündeme gelen, Kırıklar F tipi Hapishanesi'nde 7 yıldır tek kişilik hücrede tutulan ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüsü Süleyman Erol'un bileklerini keserek intihar girişiminde bulunduğu ve tecritin insan üzerindeki olumsuz etkilerine dikkat çekildi.

Açıklamada şunlar söylendi:

"Hapishanelerde insan hakları ihlali, işkence, sürgün ve ölümlerle tecritin olumsuz etkileri her geçen gün daha ağır bir şekilde görülürken, tecritin insan üzerindeki olumsuz etkilerine en son örnek de geçtiğimiz günlerde Kırıklar F tipi Hapishanesi'nden geldi. 7 yıldır tek kişilik hücrede tutulan ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüsü Süleyman Erol, bileklerini keserek intihar girişiminde bulundu. Tedavi gördükten sonra ise yeniden intihar girişiminde bulunduğu hücreye konuldu. Yıllardır tek kişilik hücrede tutulan Erol, üç saatlik havalandırma sırasında da sadece bir kişiyle görüşebiliyordu. Kısa süreliğine gün boyu bir kişiyle görüştürülmeye başlanırken, Erol'un yine gündüzleri sadece üç saat bir kişiyle görüştürüleceği belirtiliyor. Duyguları ve düşünceleri uyanan hiçbir etkenin olmadığı yerde insan ne yazık ki sadece kendisi ile başbaşa kalıyor. Bu da beraberinde psikolojik sorunlara, sessiz ölümlere neden olabiliyor..."

Son dönemde hapishanelerde devrimci ve yurtsever tutsaklar üzerinde artan diğer bir saldırı ise, sevk (sürgün) saldırılarıdır. Sevkler sırasında yolda, hapishaneye giriş-çıkışlarda tutsaklar işkence ve kötü muameleyle maruz kalıyorlar.

Bunun en son örneği olarak Bergama M Tipi Hapishanesi'nde bulunan Mehtap Tayboğa, 13 Şubat günü zorla Sincan Kadın Hapishanesi'ne sürgün edilmiştir. Bergama Hapishanesi'nde olağandışı keyfiliğe müdahale eden Tayboğa, Bergama'da hücre cezalarına çarptırılmış, en sonunda sürgün saldırısına maruz kalmıştır. Sürgün kararı ailesine de bildirilmemiş, tesadüfi olarak sevk edildiği öğrenilmiştir. Şu an sağlık durumu hakkında bilgi alınamayan Mehtap Tayboğa'nın 'hücre cezası'nın ne zaman sona ereceği de bilinmemektedir..."

Açıklama, tutsakların taleplerinin sıralanmasıyla son buldu.

Sivas'ta tutuklama terörü sürüyor!

Sivas'ta ilerici devrimci kurum ve kişilere dönük gözaltı ve tutuklama saldırısı geçtiğimiz günlerde Eğitim-Sen Sivas Şube Başkanı Önder Doğan ile Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) Şube Başkanı Necat Sezginer'in gözaltına alınmasıyla devam etti. TCK'nın 314/2 maddesine bağlı olarak "yasadışı terör örgütlerinin üyesi olmak" iddiasıyla gözaltına alınan ve tutuklanan Sezginer ve Doğan "TKP/ML TİKKO, TKİP ve MKP'ye ait yayınların bulunması" gerekçesiyle tutuklama saldırısına maruz kaldılar.

Sivas'ta yaşanan tutuklama saldırısına ilişkin yazılı açıklama yapan Eğitim-Sen Genel Merkezi, Sivas Eğitim-Sen Şube Başkanı Önder Doğan'ın derhal serbest bırakılmasını istedi. Doğan'ın gözaltına alınmasını haklı ve meşru mücadeleye yönelik bir yıpratma girişimi olarak değerlendirdi.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi: *"Sendikamızın Sivas Şube Başkanı Önder Doğan'ın İl Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ekiplerince gözaltına alınmasını kınıyoruz ve şube başkanımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. (...)Polisin kendisini yargı yerine koyması ve terör operasyonu iması yaratması ayrıca bir yargısız infazdır. Üniversite öğrencilerinin sendika şube binalarına gelmeleri doğal bir şeydir. Kimse Eğitim-Sen'i öğrencilerden ve velilerden koparamaz. Eğitim-Sen, her zaman öğrencilerin özerk, bilimsel, demokratik üniversite mücadelesinin yanında olmuştur, bundan sonrada olmaya devam edecektir."*

Pakistan'da şeriat tehdidi...

Askeri cuntalar ve emperyalizme tetikçiliğin halklara musallat ettiği bela!

Emperyalist orduların işgalinden sonra yeni bir boyut kazanan Afganistan'daki savaş kısa sürede Pakistan'a sıçramış, iki ülkenin sınır bölgeleri fiili çatışma alanına dönüştürülmüştü. Pakistan'ın hızla savaş cephesine dönüşmesi salt coğrafi yakınlıktan değil, uzun yıllardan beri Afganistan'da üstlendiği ABD taşeronluğunun da bir sonucuydu.

'70'li yılların ikinci yarısında Afganistan'daki kökten dincileri silahlandırıp eğiten CIA, bu kirli iş için Pakistan ordusu ile istihbaratını taşeron olarak kullanmıştı. ABD emperyalizmine uşaklık adına Taliban güçleriyle yakın işbirliğine giren Pakistan rejimi, içeride de dinci akımları güçlendirebilmek için askeri cuntanın zoruna yaslandı. Dönemin diktatörü general Ziya ül Hak, ABD'nin "yeşil kuşak" projesi çerçevesinde İslami gericiliğe alan açtı.

Askeri zora başvurarak toplumsal muhalefeti ezen gerici rejim, sınıf çelişkilerinin keskin olduğu Pakistan'da, emekçilerin tepkisini kökten dinci akımların mecrasına yönelterek, toplumun gelişme dinamiklerini baltalama saldırısını derinleştirdi. Hem içe hem dışa karşı ABD adına giriştiği bu tetikçiliğin mükafatını dolar cinsinden krediler ve nükleer silahlarla alsa da, Pakistan'ın diktatörlük rejimi, derin bir yozlaşmanın bataklığına sürüklenmekten kurtulamadı.

Askeri cuntanın açtığı zeminde gelişen dinci gerici akımların yayılan etkisi yer yer mezhep çatışmalarına zemin hazırlarken, radikal kanat ise denetimden çıkarak rejimle çatışmaya başladı. Afganistan'dan Pakistan'a geçen Taliban güçlerinin varlığından da güç alan kökten dinciler, egemenler arası rant ve iktidar kavgasının sertleşmesinin yarattığı zaafıtan da yararlanarak bazı bölgeleri denetleyebilecek olanaklara kavuştu.

"Pakistan Talibanı" adıyla anılan kökten dinci akımın Afganistan sınırına yakın bölgelerde denetim kurma çabasını önlemeye çalışan Amerikancı rejim, işi orduya havale etti. Silahlı çatışmaların yayılmasına yol açan bu girişim binlerce kişinin ölümüne yol açsa da, durumda bir değişiklik olmadı.

Afganistan'dan kaçan Taliban güçlerinin çatışma bölgesinde bulunmasını gerekçe gösteren ABD savaş makinesinin hava saldırılarıyla çatışmalara katılması, kökten dincileri daha da güçlendirirken, Amerikan saldırılarına izin veren Pakistan rejimine duyulan öfkenin ise yaygınlaşmasını sağladı.

İki yıla yayılan düşük yoğunluklu savaşa rağmen kayda değer bir sonuç alamayan Pakistan rejimi, geçen hafta kökten dincilerle masaya oturmak durumunda kaldı. Pakistan Taliban güçleriyle masaya oturan devlet, geri adım atarak anlaşma yoluna gitmek zorunda kaldı.

Bölgede şeriat kurallarının geçerli olması amacıyla iki yıldır ordu ile çatışan Taliban ve destekçileri, isteklerinin kabul edilmesi üzerine süresiz ateşkes ilan etti. Anlaşmaya göre, ülkenin kuzeydoğusundaki Svat Vadisi ve çevresindeki yörelerde şeriat kuralları esas alınacak.

Anlaşmayı barış yönünde atılmış bir adım olarak değerlendiren Taliban, elindeki bazı tutsakları salıvereceğini bildirirken, Pakistan ordusu da bölgedeki askeri operasyonlarına son verdiğini

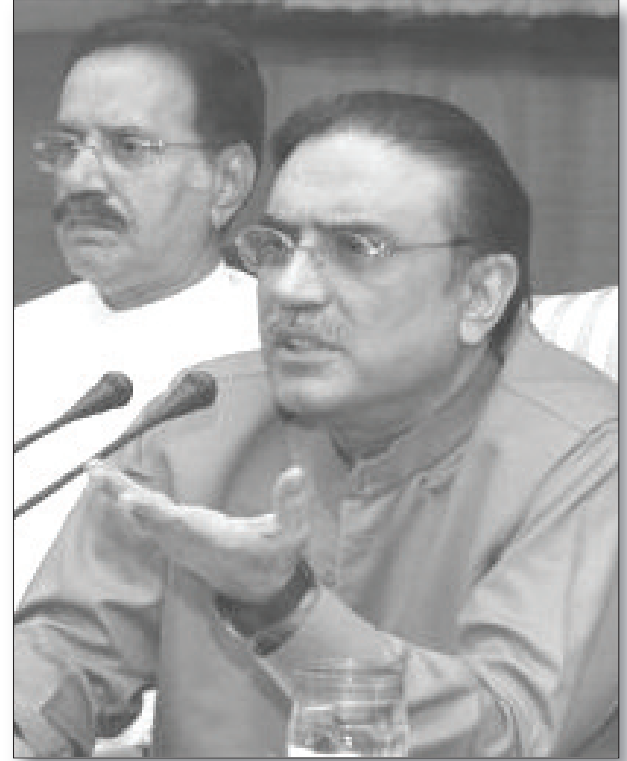
duyurmuş, ancak bölgeden çekilmeyeceğini vurgulamıştı.

Pakistan Cumhurbaşkanı Asif Ali Zerdari anlaşmayı bölgede asayiş ve sükunet sağlandıktan sonra imzalayacağını belirtirken, kökten dinciler karşısında geri adım atıldığını kabul etmedi. Yapılan resmi açıklamada, anlaşmanın taviz değil halkın iradesine yanıt olduğu iddia edildi.

Oysa doğal güzellikleri ile bir dönem Pakistan'ın en popüler turistik merkezlerinden biri olan Svat Vadisi, yapılan anlaşma ile artık resmen ortaçağ zihniyeti ile yönetilecek. Anlaşmanın çatışmaları sona erdirip erdirmeyeceği, gerici olan tarafların sözlerine sadık kalıp kalmayacakları belli değil. Yani bölgede çatışmaların yeniden alevlenmesi muhtemeldir. Ancak şeriat yönetiminin bir bölge ile sınırlı da olsa resmen kabul edilmesi, Pakistan açısından ciddi bir gerilemeye işaret ediyor.

Pakistan asıllı yazar Tarık Ali'nin 40 yıl öncesine ait bir anısı, askeri cuntalar ve ABD emperyalizmi adına sürdürülen tetikçiliğin Pakistan halklarına ne kadar ağır bir faturaya mal olduğunun ve olmaya devam ettiğinin çarpıcı bir göstergesidir.

"Nisan 1960. Lahor. Çok güzel bir ilkyaz günü. Sadece Jakarandalar çiçek açtığı için değil. Washington'ın desteklediği askeri diktatörlük, beş aylık mücadele sonucu öğrenciler ve işçiler tarafından devrildiği için de. Halk, hiçbir yabancı güçten destek almadan, kendi başına başarmıştı bunu. Hem Washington hem de Pekin, Mareşal Eyüp Han'ı iktidarda tutmaya çalışmış ama başaramamıştı. Öğrencilerin ve işçilerin talepleri (demokrasi ve sosyalizm) milyonlarca insanda destek bulmuştu.

Dinsel fundamentalistlerin esamesi okunmuyordu." (Fundamentalizmler Çatışması, Tarık Ali, Everest Yayınları)

Pakistan'ın 40 yıl aradan sonra ortaçağ karanlığına doğru bu kadar yakınlaştırılmış olması, bağımlı ülkedeki işçilerin, emekçilerin, ilerici-devrimci güçlerin emperyalizme ve her türden işbirlikçisine karşı bütünsel bir mücadele yükseltmelerinin taşıdığı hayati öneme işaret etmektedir.

Dünyadan...

Yunanistan'da genel grev

Yunanistan'da kamu çalışanları 25 Şubat günü ülke genelinde bir günlüğüne greve gitti. Katılımın güçlü olduğu grevde ücretlerin artırılması, işsizliğe karşı önlemler alınması ve iş güvencesi talepleri yükseltildi.

Genel grev nedeniyle okullar kapalı kaldı, hastanelerde yalnızca güvenlik ve acil yardım birimleri hizmet verdi, havaalanlarında iç ve dış seferlerde aksamalar oldu. Sosyal sigortalara bağlı kurumlar, bakanlıklar, vergi daireleri ve diğer kamu işyerlerinde çalışan emekçilerin yanı sıra 17 aydır kıdem tazminatları ödenmeyen emeklilerin de greve destek verdiği bildirildi.

Genel grev nedeniyle Atina'da kitlesel iki gösteri gerçekleşti. Biri Kamu Emekçileri ve İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun, diğeri ise Mücadeleci İşçi Cephesi'nin (PAME) düzenlediği gösteriydi. Göstericiler, taleplerini içeren metinleri meclise sundular.

Ayrıca Selanik, Patra ve Girit Adası'nda da gösteriler düzenlendi.

Fiat işçilerine binler destek verdi

27 Şubat günü İtalya'nın güneyindeki Fiat işletmelerinde çalışan işçilerle dayanışmak için 20 bin kişi sokağa çıktı. Gösterilere tüm kent destek sundu, işyerleri kapalı kaldı.

Gösteri, aylardır 5 bin işçinin kısa çalışma programı ile çalıştırıldıkları Pomigliano d'Arco'daki Fiat işletmesinin önünde gerçekleşti. 2008'in Eylül ayından bu yana sadece 4 hafta çalışan işçiler, Fiat tekelinin kendilerine işyerinin korunacağını gösteren bir gelecek planı sunmasını gerektiğini vurguluyorlar.

İrlanda'da genel grev

İrlanda'da işçiler arasında, hükümetin saldırılarına ve kapitalistlerin ücret ve çalışma koşullarını daha da kötüleştirmesine karşı öfke büyüyor. İrlanda Sendikalar Birliği (ICTU) 30 Mart'ta genel grev yapma kararı aldı.

İrlanda'da en son genel grev 1980 yılının başında yaşanmıştı.

Kapitalizmin küresel krizinin dalgaları yayılıyor...

Doğu Avrupa ülkeleri iflasın eşiğinde, AB şefleri diken üstünde!

ABD'den başlayarak dünyaya yayılan kapitalizmin küresel krizinin yol açtığı sarsıntıların etkisi birçok ülkede daha şiddetli hissedilmeye başladı. Yeni gelişmeler, trilyon dolarları bulan yardım paketlerinin krizi kontrol altına almaya yetmediğini ortaya koymaktadır. Emperyalist devletlerin yaptığı bu müdahalelerin, yıkıcı dalgaların hızını yavaşlatmak dışında kayda değer bir etkisinin olmadığı görülmektedir.

Harcanan trilyon dolarlar emekçilerin ürettiği toplumsal zenginlikten sızdırılan artı-değer olduğu halde, zor durumdaki işçi ve emekçilere değil, büyük tekelere aktarılıyor. İşçi sınıfına dayatılan ikilem ise, kazanılmış hakların bir kısmından feragat etmek ya da işsiz kalmak! Toplu tensikat dalgasının devam edeceğine dair veriler ise, durumun daha vahim bir hal alacağına işaret ediyor. Nitekim kısa süre önce rapor hazırlayan Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) verileri, işsizlik sorununun 2009'da zirveye çıkacağını gösteriyor. İLO raporunda, bu yıl içinde işsizler ordusuna 51 milyon kişinin ekleneceği öngörülüyor.

Küresel krizin yıkıcı etkilerinin halihazırda en çok hissedildiği Doğu Avrupa ülkeleri çöküşün eşiğine dayanmış bulunuyor. Büyümenin durduğu, ardından ekonominin küçülmeye başladığı bu ülkelerin para birimleri de hızla değer yitirdi. 1989 çöküşüne kadar Sovyet Bloku'nda yer alan bu ülkelerin yakın geçmişte AB üyeliğine kabul edilmesi, güya refaha ulaşmanın kapılarını açmıştı. Oysa bu ülkelerin elde ettiği tek "ayrıcılık", AB emperyalistlerinin ucuz işgücü deposu haline gelmek oldu.

Batılı emperyalistlere uşaklık konusunda birbiriyle yarışa giren Doğu Avrupa'nın yeni kapitalist rejimleri, kapitalizmin krizinin yayılacağını fark ettikleri anda soluğu İMF'nin kapısında almışlardı. Güya İMF reçeteleri sayesinde krizi daha az hasarla atlatacaklardı. Ancak aradan geçen birkaç ay "kazın ayağı"nın hiç de öyle olmadığını, İMF reçetelerinin krizi atlattığına değil, emperyalist merkezlerden bağımlı ülkelere transfer etmeye yaradığını bir kez daha ortaya koymuştur.

İMF reçetelerinden medet uman Baltık devletleri ile Macaristan, Ukrayna, Çek Cumhuriyeti, Bulgaristan, Romanya, Polonya gibi ülkelerde ki ekonomi alarm zilleri çalmaktadır. AB kapılarını aşındıran bu ülke devlet başkanları, çöküşü önlemek için acil müdahale önlemleri dilenmeye başladılar. Krizden en fazla etkilenen ülkelerin başında olan Macaristan'ın başbakanı Ferenc Gyurcsany, panik içinde yaptığı açıklamada, "Avrupa'da yeni bir demir perde oluşmasına, Avrupa'nın yeniden ikiye bölünmesine müsaade etmemeliyiz" diyerek AB şeflerini etkilemeye çalıştı.

Riskin ciddi olduğuna dikkat çeken Dünya Bankası (DB) şefi Robert Zoellick de, "krizin 1989'da Berlin Duvarı'nın yıkılması ardından birleşen Avrupa'ya yeniden bölünmesine izin verilmesinin insani bir trajedi" olacağı uyarısında bulundu. DB şefi, krizi atlatabilmek için AB emperyalistlerinin "dayanışma" içinde hareket etmeleri gerektiğini vaaz ediyor.

Çöküşün eşiğine gelen ülkelerin son yıllarda üyeliğe kabul edilmiş olması elbette AB şeflerini de kaygılandırmaktadır. Hatta bunların bir kısmı diken üstündedir. Zira Doğu Avrupa'daki çöküşün,

ekonomik durgunluk ya da küçülme basıncı altında bulunan Batı Avrupa ülkelerine yayılacağı, dahası geri dönmeyen kredilerin AB'nin büyük bankalarının iflasına yol açabileceği endişesi giderek yayılmaktadır. AB bankalarının, iflasın sınırına dayanan Doğu Avrupa ülkelerine aktardıkları kredi miktarının 1.3 trilyon dolara ulaştığı bildirilmektedir.

Tehlikenin büyüklüğünü kabul eden AB şefleri, Brüksel'de olağanüstü bir zirve toplayarak "kurtarma paketi" konusunu görüştüler. Topun ağzındaki Macaristan rejiminin, Orta ve Doğu Avrupa ülkelerine 180 milyar Euro'luk yardım paketi talebi, AB şefleri tarafından reddedildi.

Tehlike çanları çalarken toplanan zirvede "kurtarma paketi", krizi fırsata çevirmenin hesabını yapan Almanya-Fransa ikilisinin engeline takıldı. Görünen o ki, AB içinde belirleyici konumda bulunan bu iki emperyalist güç, Doğu Avrupa ülkelerinin çöküşü, kendileri dışındaki Batı Avrupa ülkelerinin ise ciddi bir ekonomik sarsıntı geçirmesi karşısında bir şey yapmak istemiyor.

Kaçınılmaz görünen çöküşün faturası bu ülkelerdeki işçi sınıfı ve emekçilere ödetilmek isteniyor. Elbette emekçiler de, kapitalizmin küresel krizinin faturasının kendilerine ödetilmek istendiğinin farkında. Nitekim AB ülkelerinde sınıf çatışmalarının sertleştiğini gösteren veriler günden güne artıyor. Örneğin İrlanda, Yunanistan, Bulgaristan, Litvanya

gibi ülkelerde son haftalarda işçi ve emekçilerin öfkesi sokaklara taşmış, eylemlerde kolluk kuvvetleriyle çatışmalar yaşanmıştır. Letonya hükümeti ise kitlesel protestoların ardından istifa etmek zorunda kalmıştır.

Krizin faturasını hangi tarafın ödeyeceği, sınıflar arası çatışmalarının seyrine bağlı olarak netleşecektir. Faturayı asıl sahiplerine, yani kapitalistlere ödetebilmek için işçi sınıfı ile emekçilerin meşrulamita bir mücadele hattı izlemeleri, kapitalizmi bir sistem olarak hedef almaları ve enternasyonal dayanışmayı yükseltmeleri gerekiyor.

Essen'de tersane işçileriyle dayanışma etkinliği

Yurtdışında BİR-KAR'ın yürütmekte olduğu "Kapitalizmin krizinin bedelini ödemeyeceğiz!" kampanyasının bir parçası olarak düzenlediğimiz "Tersane işçileri ile dayanışma etkinliği" 28 Şubat günü Almanya'nın Essen şehrinde başarıyla gerçekleştirildi.

Ön çalışma sürecinde, tersane işçilerinin kaleme aldığı ve mücadele deneyimlerinin anlatıldığı bir metni bildiri haline getirdik. Yakın şehirlerde yaşayanlar da dahil yüzlerce emekçiyle kapitalizmin krizi ve saldırılara karşı alınması gereken tutumu üzerine konuştuk. Dünyanın birçok ülkesindeki işçi ve emekçilerin militan mücadeleleri ile bunun bir parçası olan tersane işçilerinin yol gösterici deneyimlerini örnekledik. Ayrıca Bir-Kar ve hedeflerini anlattık.

Etkinliğimiz tersane işçileri tarafından hazırlanan sinevizyonun gösterimiyle başladı. Ardından okunan tersane işçilerinin mesajı anlamlı bir etki yarattı.

Kültürel etkinliklerden sonra MLPD temsilcisine söz verildi. Temsilci, tersane işçilerinin mücadelesinin kendilerine heyecan verdiğini söyledi ve uluslararası işçi sınıfının mücadele birliğinin çok önemli olduğunu vurguladı. Özellikle kapitalizmin her geçen gün derinleşen krizinin mücadele cephesinden paha biçilmez olanaklar yarattığını ifade etti. İstanbul tersane işçilerini ve onların mücadelelerini siteleri ve yayın organları aracılığı ile Alman işçi ve emekçilerine anlatacaklarını, yanısıra Hamburg kentindeki (Almanya'nın liman kentidir) liman işçilerinin tersane işçileri ile dayanışma içinde olmalarını talep edeceklerini söyledi. Bir-Kar'ın çalışmalarını önemli bulduklarını, birlikte çalışma olanaklarının yaratılması gerektiğini dile getirirdi ve önümüzdeki 1 Mayıs çalışmalarının ortak yürütülmesini önerdi.

Bir-Kar temsilcisi ise, kapitalizmin krizi ve saldırılarının dünyanın bütün ülkelerindeki işçi ve emekçilerin yaşamını cehenneme çevirdiğini, buna karşı tek çıkar yolun, tepeden turnağa örgütlü olan sermaye sınıfına ve devlete karşı yerlisi-göçmeniyle ortak mücadele yürütmek olduğunu belirtti. Bu nedenle göçmen işçilerin mücadele içinde aktif olarak yer alması gerektiğini, yerli işçilerle kurulacak eylemli birliklerin ırkçılığa ve siyasal gericiliğe karşı tek çözüm olacağını belirtti.

Dünyayı saran gericilik yıllarının yavaş yavaş geride kaldığını, şimdi rüzgârın bizden yana esmeye başladığını, artık insanca yaşanılacak bir dünyanın kurulmasının bir hayal olmadığını, bunun yolunun ne olduğunu tersane işçilerinin gösterdiğini, bu bilinçle hareket edilmesi gerektiğini söyleyerek sözlerini bitirdi. 100'ün üzerinde işçi ve emekçinin katıldığı etkinliğimiz devrimci marş ve türkülerle devam etti.

BİR-KAR / Essen

Bir kez daha seçimler üzerine / II

M. Can Yüce

Seçim meydanları iyice hareketlendiği gibi seçim tartışmaları da “renkli boyutlar” kazanıyor. Daha önce yazdığımız iki yazı belli eleştiriler ve kimi tepkiler aldı. Bu, çok doğal, hatta bu tartışmaların derinleştirilmesinde yarar var.

Yapılan eleştirileri tek noktada toplamak mümkündür. **DTP’ye oy vermek veya vermemek!** Oysa bu sorunun sadece sonucudur, bunun gerekçelerinin açıklanması da çok önemlidir.

Kaleme aldığımız her iki yazımızda da sorunu birçok boyutuyla ele almış, gerekçelerini ortaya koymuştuk. **Samimiyet ve tutarlılık**, işte üzerinde durduğumuz, bugün ve yarın esas alınması gereken siyaset yapma tarzının esası bu olmak durumundadır.

Yazılarımızda samimiyet ve ilkeli anlayış ve duruşa özel bir vurgu yapmıştık. Bir yanda İmralı ve onun yörüngesindeki partiler hakkında bir tanımlama yapacaksınız, ama öte yandan yine bu tanımlamalarını yok sayıp bu parti ve kişilere oy vermesini isteyeceksin! Bu durumu, bırakalım **“devrimci sosyalist politik ahlak”** açısından, en sıradan politik ve genel ahlak ölçülerine oturtmak mümkün mü?

Bugüne kadar siyaset nasıl yapıldı, bugün nasıl yapılıyor? Sağ ve kendisini sol, demokrat olarak tanımlayanlar siyaset tarzlarını nasıl değerlendiriyorlar, bunu pratikte nasıl gerçekleştiriyorlar? Yüzü halka ve geleceğe dönük olanların, bugüne kadar kaybettikleri ve kaybetmeye devam ettikleri temel nokta nedir? Kâğıt üzerinde savundukları ilke ve ölçülerle pratikte yaptıkları arasındaki mesafenin kapanmamak üzerine açılmış olması değil mi? Egemenlerin siyaset tarzı ile kendini onlara “muhafız” olarak tanımlayanların siyaset tarzı arasında herhangi bir fark, bir sınır kalmış mıdır?

Evet, seçim sonuçları bakımından “kaybedebilirsin”. Ama bu sadece bir seçim sonucudur; bir meclis üyeliği, bir belediye başkanlığı vb! Ama eğer ilkeli ve tutarlı bir siyaset tarzı yapmışsan, kazanmak üzere yola çıktığın yolda önemli bir adım atmış olursun!

DTP’yi ne pahasına olursa olsun desteklemeyi öneren arkadaşlar, öncelikle DTP hakkında gerçekten düşünce netliğine sahipler mi? DTP, kendi omuzları üzerinde kendi kafasını mı taşıyor? DTP’nin İmralı ekseninin dışında bir tek sözü ve eylemi var mı? Bugün onları perde arkasında kim veya kimler yönetiyor? TRT 6’da program yapıyor veya çalışıyor diye insanları “korucu” olarak suçlayanlar, devlete askerliğini kusursuz ve tam olarak yaptıktan sonra gelip kendi başlarında kendilerini “yönetmelerini” sindirmekte neden bir sakınca görmüyorlar? Soruları uzatmak mümkün, ama bu kadarı yeterlidir.

Öcalan, onun figüranları, iradesi olmayan yöneticileri, kendilerinden farklı düşünen aydın, yazar ve siyasetçileri tehdit ediyor, haklarında “ölüm fermanları” çıkartıyor. DTP’nin bu konuda söylediği veya söyleyeceği bir tek lafı var mı? Olabilir mi? Öyle ya, demokrat olmak bunu gerektirmiyor mu? Bir İsmail Beşikçi Kürtler için, onları hakları ve temel istemleri için ömrünü vermedi mi? Ama İmralı Partisi ve onun “yönetenleri” İsmail Beşikçi’yi tehdit ederken kollarını kıpırdattılar mı?

DTP’de biriken halk gücü ve potansiyeli nasıl ve hangi amaçlar için kullanıyor? Yıllardır ellerinde olan belediyelerde ne yaptılar?

DTP’ye oy verme çağrısı yapanların, “seçimde tarafım” diye tutumunu ortaya koyan arkadaşların öncelikle bu sorulara yanıt vermeleri gerekir!

DTP, tüm kusurlarına rağmen bir parti olarak

yurtsever bir partidir, biçiminde bir tanım ve yargıları varsa, o zaman bu sorularımızın onlar için bir anlamı yoktur! O zaman tartışmanın eksenini değiştir. Yani o zaman onlarla İmralı Partisi ve DTP, politik çizgileri ve durdukları yer ile Kürt halkının temel çıkarları gibi temel noktaları tartışmak gerekecek...

“Yerel seçimlerde taraf olmamak, bertaraf olmak anlamına geliyor” diye yazıyor bir arkadaş... Bu kestirmeci bakışa göre vay halimize... Bu bakışa göre iki eksen var, biri AKP’de somutlaşan devlet eksenini, diğeri de DTP’de somutlaşan Kürt eksenini... Diyelim ki yerel seçimlerde AKP ezici bir üstünlükle çıktı? Bu, Kürtler açısından **“bertaraf olmak anlamına (mı) geliyor”**? Yoksa olup biteni daha soğukkanlı ve derinlemesine düşünme ve değerlendirme yapma, İmralı felaketinin sonuçlarını bir de bu vesilesiyle görme, özgürce tartışma zemininin doğmasına mı vesile olacak?

Kuşkusuz, yine can alıcı soru ve soruna geliyoruz: İmralı ve onun tam eksenindeki DTP’yi Kürt halkı ve onların mücadelesi açısından nereye oturtuyorsunuz? Konumunu nasıl tanımlıyorsunuz? Gerçekten İmralı ve DTP’yi Kürt eksenini, Kürtler’in çıkarlarını devlet karşısından savunan platform olarak değerlendiriyorsanız, gerçekten de **“Yerel seçimlerde taraf olmamak, bertaraf olmak anlamına geliyor”!**

Biz tarafsız değiliz, ama AKP ve DTP’nin değil, kendi bağımsız eksenimizde tarafız! İlke ve siyaset tarzı arasında tutarlı bir uyumun egemen olmasını istediğimiz “yeni” bir tarafız! Siyaset ve samimiyetsizlik arasında kurulan, siyaset kültüründe yerleşen özdeşlik devrinin kapanması gerektiğine inanan tarafız ve geleceği kazanacak da budur! Kazanacaksak böyle bir gelecek kazanalım, başkasını değil!

3 Mart 2009

İHD: “Yasaklar son bulsun!”

DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk’ün mecliste DTP grubunda yaptığı Kürtçe konuşmanın TRT-3 tarafından yayınlanırken kesilmesinin ardından çıkan tartışmalar devam ederken, İHD İstanbul Şubesi Türk’e destek verdi, Kürt dili üzerindeki baskı ve yasakların son bulması istendi.

Basın açıklamasında yapılan konuşmada Ahmet Türk’e yönelik tepkilerin Kürtçe’ye karşı tahammülsüzlüğün bir göstergesi olduğu ifade edildi. Anadil üzerindeki bütün yasakların kaldırılması gerektiği belirtildi. Yapılan açıklama şu sözlerle sona erdi:

“Bizler, Kürtçe ve diğer dillerin kullanımına yönelik her türlü yasağın kaldırılması ve baskıların son bulmasını sağlamanın devletin sorumluluğu olduğunu bir kez daha hatırlatırken, iç hukukta yer alan yasakçı düzenlemelerin kaldırılarak mevzuatın taraf olduğumuz uluslararası sözleşmelere ve insan haklarına uygun hale getirilmesi için yasamayı göreve çağırıyor, Ahmet Türk’ün konuşması sırasında televizyon yayınının kesilmesini ve arkasından geliştirilen saldırı niteliğindeki yaklaşımları kınıyoruz.”

Açıklamaların ardından söz alan konuşmacılar, yasakların kaldırılmasını istedikleri, yaşanan olayın TC’nin kuruluşundan itibaren Kürt halkına karşı yürütülen inkar ve imha politikalarının devamı olduğunun altını çizdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kayıplar için 205. eylem...

“Failleri belli, kayıplar nerede?”

İnsan Hakları Derneği’nin çağrısıyla tekrar başlayan “Cumartesi Eylemleri”nin 205. haftasında (28 Şubat), Ekim 1995’de gözaltında kaybedilen Fehmi Tosun şahsında tüm kayıpların faillerinin ortaya çıkartılması talebi dile getirildi.

“Failleri belli, kayıplar nerde?” pankartının yer aldığı açıklamada, **“Fehmi Tosun** Ekim 1995’de gözaltında kaybedildi. Devlet “bizde yok” dedi. Türkiye AHİM’de mahkum oldu” dövizini taşıdı.

Kayıp fotoğrafları ve kırmızı karanfillerin de taşındığı oturma eylemi sırasında konuşma yapan **Hüseyin Morsümbül**’ün annesi Fatma Morsümbül, oğlunun 18 yaşında gözaltına alındığını ve gözaltında kaybolduğunu söyledi, sorumluların yargılanmasını istedi.

Basın açıklamasını yapan Fehmi Tosun’un kızı Jiyan Tosun ise, 36 yaşındaki Fehmi Tosun’un 19 Ekim 1995 tarihinde İstanbul Avcılar’daki evinin önünden ellerinde telsiz ve silah olan kişiler tarafından kaçırıldığını ve olayın, karısı Hanım Tosun, 5 çocuğu ve mahallelinin gözleri önünde gerçekleştiğini belirtti. Fehmi Tosun’un, 34 UD 597 plakalı beyaz renk bir Renault marka arabaya sürüklenerek bindirildiğini ve kendisinden bir daha haber alınmadığını söyledi. 1999 yılında gözaltına alınan Fehmi’nin kardeşine, gözaltındayken “seni de ağabeyin gibi öldürelim mi?” denildiğini söyleyen Tosun, hiçbir yasal girişimden sonuç alınmadığını sözlerine ekledi.

Tosun’un açıklaması, *“Babaları kaçırıldığında küçük olan çocukları büyüdüler. Şimdi onlar Galatasaray’da babalarının akibetinin açıklanması, sorumluların yargılanması talebiyle oturuyorlar”* sözleriyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Biz kendi bayrağımız altında kendi yolumuzda yürüyelim!

Manisa Organize'den merhaba!

Bahar ayıyla birlikte, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'yle start alan ve giderek yükselecek bir mücadele sürecinin içine girmiş bulunuyoruz. 2009 baharı hem sermaye cephesinden hem de işçi ve emekçiler cephesinden zorlu geçecek. Bir tarafta ABD'de başlayan ve tüm dünyaya yansıyan küresel "krizi fırsata çeviren" sermayedarlar, diğer tarafta ise krizin faturasını ödemeye zorlanan biz işçiler.

2008 sonlarına doğru dünya kapitalist sistemin çatırdamaya başlamasıyla işsizliğin katbekat arttığı, yoksulluğun en üst safhaya ulaştığı bir dönemde baharı anlamına uygun karşılamalıyız. Ya sinip gideceğiz ya da iki dünyayı birbirinden bıçak gibi ayıran, iki düşman sınıfı karşı karşıya getiren, işçilerin birliği halkların kardeşliğinin vurgulandığı 1 Mayıs'ı şaniyla karşılayacağız. "Herkes kendi bayrağının altına!" şiarını yükseltmek biz işçilerin boynunun borcudur.

Sanki bir çiğçinin hasattan sonra hesap yapması gibi bir şey oldu kriz. Krizin gelmesiyle beraber dalga dalga fabrikalardan işçiler çıkarıldı. Ücretsiz izinler yaygınlaştı ve birçok saldırı birbirini izledi. Patronlar hasat yaptılar ve yüzleri de gülüyor. İşten atılmayan işçiler de diken üstünde duruyorlar. Daha çok çalışıp sebat ediyorlar. Zamsız geçen zam ayına ses çıkarmıyor, kızsalar da öfkeyi dışarı atamıyorlar. Belki kendilerince haklı yanları vardır da... Geçinmek, yaşama mücadele etmek zor. Bir de kışın işsiz kalmak... Ama bakıyoruz ses çıkarıp çıkarmamaktan ziyade fabrikadaki işçilerin 4'te birinin işine son verildi ve hala da verileceğinden söz ediliyor. Hala da "kimler çıkacak" diye bekliyoruz. Beni çıkarmasalar da arkadaşları çıkarsınlar, vardiyamı çıkarsalar diye düşünülüyor. Bu bizlere, sınıf onuruna yakışmayan düşüncelerdir. Biz işçilerin her zamankinden daha çok bugün birleşmeye ihtiyacımız var. Uzmanlara göre bu krizin süresinin uzun olacağı, 2-3 yılı bulacağından bahsediliyor.

Biz işçiler de bu sürece hazırlanmalı, daha örgütlü olmalıyız. Bir adım daha öne çıkmalıyız. Örgütlenen değil örgütleyen olmalıyız. Bugün krize karşı ses getiren eylemliliklerin olmamasına, alanlara akan işçilerin az olmasına rağmen, krize karşı biriken potansiyel fark edilir durumda.

Zaten birden işçilerin alana çıkacağını da umut edemiyoruz. '80 darbesinden sonra sopa gösterip susturulan insan modelini inşa ettiler. Buna aileler de vesile oldu. "Aman kızım karışma", "aman oğlum siyasete bulaşma", "sendikaya üye olma", "başkaları ne yaparsa yapsın sen geri dur" vb. söylemlerle bizleri mücadeleden alıkoydular.

İşten atıldığımızda çoğumuz gidip dava açmıyor, hakkımızı aramıyoruz. Öbür tarafa havale ederek beddua ediyoruz. Sorsanız bir de hayat mücadelesi verdiğini söyler. Ne için? Çocuklarına iyi bir gelecek hazırlamak, kendi geleceğini garanti altına almak, yarınlarda daha iyi bir yaşam için. Ama mücadele etmezsek, hakkımızı aramazsak, ne yarın çocuklarımıza bir gelecek hazırlayabiliriz, ne de kendi geleceğimizi garanti altına alırız. Bu düzen sömürden, aklıktan başka bir şey vaat etmiyor. Biz işçilerin kurtuluşu, insanın insan tarafından sömürülmediği bir düzende yani sosyalizmde mümkündür. Yerel seçimlerde biz işçileri yine boş vaatlerle kandırıyorlar. Birbirlerinin kirli çamaşırlarını

ortalığa saçıyorlar. Her zaman patronların safında olan emekçi düşmanı düzen partileri biz işçilerin haklarını gaspediyorlar, birinin tamamlamadığını diğeri devralıyor. Yolsuzluk da cabası...

Liberal-reformist sol çevrelerde seçimlere ilkesiz ve tam bir tutarsızlıkla giriyorlar. Biz işçileri sömürü düzeninin içinde eriten açılımlarla sesleniyorlar. "Sosyal devlet" diyorlar, "sosyal belediyecilik" diyorlar, kafa bulandırıyorlar. Krize karşı akıl hocalığı yaparak, kendi akıllarınca memleketi yöneteceklerini düşünüyorlar. Krizi nasıl atlattığımızı düşünüyorlar. Bizler krizi nasıl atlattırız düşünmeyelim, bırakalım da onu patronlar düşünsün. Bizlerin düşünmesi gereken

fabrikada bir araya gelerek kendi komitelerimizi kurmak, ayakları yere basan örgütlü işçi sınıfını yaratmak, krizin faturasını krizi yaratan patronlara ödetmek olmalıdır.

Düzenin seçim oyununa karşı uyanık davranarak, dayanaksız boş reformist hayallere kanmayarak, işçi sınıfının bağımsız devrimci programı etrafında birleşerek geleceğe yürümeliyiz. Çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu haykıran bağımsız sosyalist adaylarla yolumuzu yürüterek, gündüzünde sömürülme, gecelerinde aç yatılmayan bir dünya yaratalım!

Manisa Organize'den bir işçi

Ankara'da gözaltı protestosu

26 Şubat günü Ankara'da yurtsever öğrencilere yönelik gözaltı terörü yaşandı. Öğrenciler saat 5.00 sularında evlerinden ve yurtlarından yaka paça gözaltına alındı. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin "Yasadışı örgüt üyesi olmak" ve "Örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla işlem yaptığı öğrenildi.

Öğrencilerin çoğunun ODTÜ'den olması, baskının Ocak ayında ODTÜ'de yakalanan JİTEM'ci olayıyla ilgili olabileceğini düşündürüyor. Bu JİTEM'ci "Siz kiminle uğraştığınızı bilmiyorsunuz" diyerek öğrencileri tehdit etmişti.

27 Şubat günü saat 12.30'da Fizik bölümü önünde buluşan yaklaşık 50 öğrenci, sloganlar eşliğinde bildiri dağıtarak yemekhaneye kadar yürüdüler. Sık sık "Gözaltılar serbest bırakılsın!", "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı. Yemekhanede yapılan konuşmalarda devlet teröründen, baskınlardan ve rektörlüğün bu operasyonlara desteğinden bahsedildi. Gözaltılara karşı alkışlı protesto gerçekleştirildi.

ODTÜ Ekim Gençliği

KESK çocuklara sahip çıktı!

Kürt illerinde kolluk güçleriyle yaşanan çatışmalar nedeniyle 12 ile 15 yaşlarında 500'e yakın çocuk yargılanıyor. KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Yürütmesi, çocukların yargılanmaması için 3 Mart günü bir basın toplantısı gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Nebat Bukrek yaptı. 5 yaşındaki çocuğa "terörist" muamelesi yapılmasına sessiz kalamayacaklarını ifade etti. Bu anlayışın 30 yıl önce 17 yaşındaki Erdal Eren'in yaşını büyütürken astıran 12 Eylül darbeci rejiminin devamı olduğunu vurguladı.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: "Biz eğitimciler olarak diyoruz ki, sağlıklı toplum ve gelecek sağlıklı bireylerle inşa edilir. Terörist muamelesi gören çocukların sağlıklı bir birey olma şansı yoktur. Çocukların yeri cezaevleri değil, sosyal ve kültürel alanlardır. Şairin dediği gibi, 'Çocuklara kıymayın efendiler'. Çocuklara kıyan toplum kendi geleceğine de kıyar. Biz bilimsel, demokratik, nitelikli sendikal mücadele veren kamu emekçileri olarak çocukların geleceğinin karatılmasına seyirci kalmayacağız."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası

Kestel'de 8 Mart hazırlığı...

Bursa'nın Kestel ilçesinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, gerçekleştirilecek çeşitli eylem ve etkinliklerle kutlanacak.

Eğitim-Sen Kestel Temsilciliği'nin öncülüğünde gerçekleştirilecek "Ekmek ve Gül" etkinliğini Kestel Meydanı'nda yapılacak basın açıklaması izleyecek.

7 Mart günü saat 19.00'da Belediye Kültür Merkezi'nde başlayacak olan etkinlikte 8 Mart'ın içeriğine dair sunumlar, şiir ve müzik dinletisi, sinevizyon gösterimi ve serbest kürsü yer alacak. Basın açıklaması 8 Mart günü saat 12.00'de Kestel Meydanı'nda gerçekleştirilecek.

ÇMO'da "su" paneli...

Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi 16-22 Mart tarihlerinde İstanbul'da toplanacak olan 5. Dünya Su Forumu'na karşı 28 Şubat günü "Suyun Ticarileştirilmesi ve Yönetimi" başlıklı bir panel gerçekleştirdi.

Açılış konuşmasında, İstanbul'da yapılacak "Dünya Su Forumu"nun suyun özelleştirilmesini gündemine aldığı belirtilerek, suyun asla ticari bir meta olmaması gerektiğinin altı çizildi.

Sosyalist Feminist Ece Kocacıbağ, "Toplumsal yeniden üretim açısından kadın ve su" başlıklı bir sunum gerçekleştirdi.

Hülya Kendir, "Türkiye'de su yönetiminin değişimi ve yereldeki yansımaları: Antalya örneği" başlıklı sunumunda çarpıcı örnekler verdi. Antalya Büyükşehir Belediyesi ile Dünya Bankası'nın yapmış olduğu anlaşmadan, "Antalya Çevre Projesi"nden söz etti.

Fuat Ercan ise yaptığı sunumda, "farkındalık" olgusuna değinerek, Venezuela'da katıldığı benzer bir toplantıdan örnek verdi. Ercan, asıl sorunun farkındalığın kitlelere nasıl anlatılacağı olduğunu belirterek, farkındalığın kitlesel olarak dile getirilemediğini söyledi. Ercan, sürekli krizden bahsedildiği bir dönemde, krize karşı bir paketin meclisten geçtiğini ve bu konuda hiç kimsenin konuşmadığını belirtti. Alternatif platformların oluşturulması gerektiğini belirterek, insanların haklarını talep edecek örgütlenmelere ihtiyaç olduğunu söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Halk Cephesi'nden eylem!

Halk Cephesi, 1 Mart Tezkeresi'nin reddedilişinin yıldönümü nedeniyle 1 Mart günü Taksim Tramvay Durağı'nda bir eylem gerçekleştirdi.

"Emperyalizmle işbirliği yapmak suçtur, Irak halkının katili ABD emperyalizmi ve işbirlikçisi AKP'dir!/Halk Cephesi" pankartının açıldığı eylemde yapılan açıklamada, Türkiye halkının 6 yıl önce 1 Mart'ta AKP'ye ve diğer ortaklarına "dur" dediği ifade edildi.

Açıklamanın devamında AKP'nin Davos'ta, Şimon Peres'e ölümlerin hesabını soruyormuş gibi rol yaptığı vurgulanarak, gerçekte İsrail ile olan ekonomik, askeri ve siyasi ilişkileri sürdürdüğü belirtildi.

Eylemde, "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!", "Katil ABD, işbirlikçi AKP!" ve "Halkız, haklıyız, kazanacağız!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Katledilişinin 5. yılında Önder Babat anıldı...

Devrimci Hareket Dergisi okuru Önder Babat, 3 Mart 2004 tarihinde başından vurularak katledilişinin 5. yıldönümünde vurulduğu yerde anıldı.

Önder Babat Kültür Merkezi tarafından düzenlenen anma etkinliğine Babat'ın yoldaşları, arkadaşları ve dost devrimci kurumlar katıldı. Anmada, "Önder Babat ölümsüzdür" yazılı Babat'ın büyük boy fotoğrafının yer aldığı pankart ve "Katili bulunacak, hesabı sorulacak" yazılı dövizler açıldı.

Yapılan konuşmanın ardından, Önder Babat şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuna geçildi. Basın açıklamasında şunlar söylendi:

"Bizler Önder'in katilini hiçbir yanlış anlamaya mahal vermeyen bir netlikle biliyoruz. Elbette tetiği çeken maşa niteliğinde bir kişi vardı, ama Önder'in gerçek katili, bu coğrafyada emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı hiçbir itiraza tahammülü olmayan, rejimin bekası için işkenceden toplu katliama kadar her yola başvuran, devlet biçiminde örgütlenmiş güçlerdir. Şeyh Bedrettin'i Serez'de asan, Pir Sultan'ı taşa tutan, Che Guevara'yı Bolivya'da kurşuna diken, Maraş'ın, Sivas'ın katilleri, Önder'in de katilleridir. Faili meçhul olarak bilinen binlerce cinayetin faileri gerçekte

nasil meçhul değilse, Önder'in katilleri de meçhul değildir. Tetikçiler değilse de katil her seferinde aynıdır. Emperyalizmdir, faşizmdir, resmi ve sivil uşaklarıdır."

Basın açıklaması müzik dinletisi ile devam etti. Önder'in katledildiği yere karanfillerin bırakılmasının ardından ÖBKM Müzik Topluluğu'nun dinletisiyle anma sona erdi.

Anma boyunca, "Önder Babat ölümsüzdür!", "Faşizme ölüm tek yol devrim!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları atıldı.

Anmanın ardından Önder Babat Kültür Merkezi'nde bir müzik dinletisi gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Alevi örgütlerinden ortak açıklama...

Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF), Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) ve Özgür Demokratik Alevi Hareketi (ÖDAH), İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nde 26 Şubat günü yerel seçimlere ilişkin ortak bir basın toplantısı düzenledi.

Bileşenler adına ortak açıklamayı ÖDAH dönem sözcüsü gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada, bu bileşenin yerel seçimlerde sadece Dersim için ortaklaşabildiğini belirtti, açıklamanın sadece Dersim için geçerli olduğunu vurguladı.

Türkiye'deki statükocu güçlerin Alevi ve Kürt özellikleri ile bilinen Dersim'i kendi kirli politikalarının laboratuvarı haline getirme çabası içinde oldukları söylendi. Açıklama, "Dersim'de Demokratik Güç Birliği ve DTP'nin Belediye Başkan adayı Sayın Edibe Şahin'i desteklemeyi siyasi, ahlaki ve öğretimizin bir gereği olarak görüyoruz" sözleriyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 ESKİŞEHİR

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 120.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

12 Mart'ta, 16 Mart'ta
katleden sermaye
devletidir!

Faşist katliamların
hesabını işçi ve
emekçiler
soracak!

